

കൽകി

KALKI 1-6-80 90 അം

கோத்ரஜ்
எளிக்கும் புதிய

எவிக்ஸ்

ப்ளூ டிடர்ஜெண்ட்

வில்லை

உழுக்க அறவே
அகற்றுகிறது

ப்ளீச்சிங் வெண்மையைத் தருகிறது

எனிகஸ், பொலிவுக்கும்
வெண்மைக்கும் புதிய வழி.
எனிகஸ் உதவியுடன் அழுக்க
கெட்கிறது. எனிகஸ் உதவி வாய்ந்த
பயன்பாட்டின் மூலமாக கொண்டுள்ள
தலை உங்கள் துணிகளின் மூலப்ப
நீட்ட அதிக வெண்மைப்பையும்
அதிக பளபளப்பையும் பெறுகின்றன.
கேம் போன்ற சாதாரணத் துணி க்கென
உபயோகிக்க வேண்டியதே இல்லை.

எனிகஸ் கிசேஷமான மூலப்ப
கவனம் செலவழப்பட்டுத்
எனிகஸ் நாகரகசீவனம், சுழர்போ
லுயிர்வியல், பளபளப்பற்றது. எனிகஸ்
முட்டா துண்டாக கிடைத்திருப்பதால்
அசாதாரண துணிவாக உபயோகிக்க
முடியும். கேட்க அதிகமான
துணிகளை துளையக்கூடிய, கூடுதலான
பேரின்புப் பெற்றவர்களுக்கு, ஒரு மட்ட
பரண்ட, எல்லாவித கேட்க கூடும்
எல்லாவித கவனங்களுக்கும் கொண்டு
வருகிறது. எனிகஸ், இன்றைய வாழ்க்கை
எனிகஸ் அழுக்கை அகற்றுகிறது.
ப்ளீச்சிங் வெண்மைப்பைத் தருகிறது.

ஈரக்கூலிவற்ற

எவிக்ஸ்

ப்ளூ டிடர்ஜெண்ட் வில்லை

நீடித்து உழுக்கிறது

கணவர் கபில்தேவ்!

இந்தக் கரடா அப்படி சக்ககம்போடு போடுறது? என்று சொன்ன தொட்டுத் தடவிய பர்க்கிறோராமனி? கபில்தேவ்வுக்குத் திருமணம் நிச்சயமாகியுள்ளது. சண்டிகரில் தபயதார்த்தத்தின் போது ரமணி பங்குதியாவுக்குத் தமது வலக்காதை நீட்டுகிற கபில்தேவ்.

“கபில்தேவ் ஒரு இளம் சிலிமா நட்சத் திரத்தை மணம் முடிக்கப் போகிறார்!” — இப்படி ஒரு புரளி.

இளம் சிலிமா நடிகை ஒருத்தி சண்டிகரில் கபில்தேவ் வீட்டுக்கு விஜயம் செய்தது இந்தப் புரளியைக் கிளப்பி விட்டது! “கபில்தேவின் ஆயிரக்கணக்கான விசிறிகள் — டென்சனும் கூடத்தான் டெ.லிபோவில் கபில்தேவ் அன்புத் தொல்லை கொடுத்துக் கொண்டிருப்பார்கள்! அனைவருக்கும் கபில்தேவ் முகம் கனிக்காமல் பதிலளித்துக் கொண்டிருப்பார்! அவருக்குத் தம் விசிறிகளிடம் அத்தனை ஈடுபாடு!

எந்த அழகிக்கும் கபில்தேவ்வுக்கும் இனியாரும் முடிச்சுப் போட்டுவதற்கு யக் கிளப்ப முடியாது. அவருக்கும் ரமணிபாத்தியாவுக்கும் சண்டிகரில் நிச்சயதார்த்தம் நடந்தேறி விட்டது! இனி டெ.லிபோவில் பெண் விசிறிகளின் பெருமூச்சு ‘ஓஹி’ எழுது! டெ.லிபோவில் எழுப்பது கபில்தேவின் இல்லத்தரசியாக இருக்கலாம் அவ்வளவு!

கபில்தேவ் முதன் முதல் டெஸ்ட் பிரிவேசம் செய்தது 1978-ம் வருஷம் அக்டோபர் 16-ந் தேதி பாகிஸ்தானிலுள்ள பாஸ்காபாத்தில்தான்! அன்று முதல் பம்பாயில் நடைபெற்ற ஜூனியர் டெஸ்ட் வரை பாஸ்ட் டௌன் கபில்தேவ் கலந்து கொண்ட டெஸ்ட்களின் எண்ணிக்கை 26. இதற்குள்

அவர் டெஸ்ட்களில் நூறு விக்கெட்டுகளிற் சரித்து விட்டார்!

பாகிஸ்தானில் கபில்தேவின் மூதாதையருக்குப் பூர்விக இல்லம் உண்டு. பாகிஸ்தான் போயிருந்த போது அதனைப் பார்க்க ஆசைப்பட்டாராம் கபில்தேவ். அத்தேசத்தில் இருந்த போது ஒரு தங்கச் சங்கிலியை வாய்க்கி கபில்தேவ் அணிந்து கொண்டார்! அவரது நண்பர் ஒருவர் சிலவின் உருவமும் ‘கே’ என்ற எழுத்தும் பொறித்த ஒரு பதக்கத்தை அந்தத் தங்கச் சங்கிலியில் கோத்துத் தந்தார்! அதை ரொம்ப வலக்கிச் செவன் என்று கருதுகிற கபில்தேவ்!

கபில்தேவின் பெருமையை உலகுக்கு அறிவிப்பதற்கு உதவியவர் கிரிக்கெட்டின் டிரோல் போர்டு முன்னுள்ளதிலவர் ஆர்.டி. மெஹ்ரா. டூசாபி மரவியாபாரிகள் குடும்பத்தைச் சேர்ந்தவர் கபில்தேவ். எல்லாருமே வாட்டசாட்டமான ஆறு அடி, உயரத்தினர்! கபில்தேவ் அந்த உடல்வாகைப் பெற்றிருக்கிறார்! ஹரியானாவை உலகப் பிரசித்தி பெறச் செய்த கபில்தேவ்வுக்கு அம்மாதிரி முதல் மத்தியி பத்தாயிரம் ரூபாய் பண முடிப்பு வழக்கிக் கேளரவித்தார். கபில்தேவ்வுக்குச் சிகரெட் பிடிக்கும் பழக்கமோ, மதுப் பழக்கமோ இடையாது. ஆக, அதிரஷ்டசாலி தானே ரமணிபாத்தியா! — குண்டுமணி ஆதாரம்: ஸ்போர்ட்ஸ் டிஸ்ட் பம்: டுலிபாஹ்

Kalki Shopping Page

அஷ்ட
ஐஸ்வர்யங்களும்
அடைய...

பொருளிலார்க்கு இவ்வுலகமில்லை!
வளமான வாழ்வுக்கு செல்வமே
உறுதுணையாகும்!
செல்வத்தின் நாயகியான
ஸ்ரீ மகாலட்சுமியின் அருள்பெற்று
சகல செளபாக்கியமும் பெற...
ஸ்ரீ லக்ஷ்மி ஆகர்ஷண சக்கரம் (ரூ. 105 -)
தனப்ராப்தி டாலர் (ரூ. 35 -)
(பூஜையில் வைத்தது)
தபாலில் பெற 25% முன்பணமனுப்பி
வி.பி.சி.யில் பெறலாம். விரிவான 'கேட்லாக்'
பெற 25 பை தபால் தலையுடன் எழுதவும்.

நவசக்தி நிலையம்

153, லாக்விட்ஸ் ரோடு, கோபாலபுரம்,
சென்னை-600 086. (போன் : 812013)

கைத் திறனும்
கலை வண்ணமும்
கலந்திழைந்தது!

கோ-ஆம்பெக்ஸ்

அருகில் உள்ள
விற்பனை நிலையங்களுக்கு
வருகை தாரீர்!

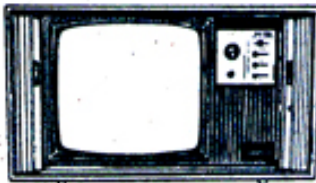
"வானவில்"

271, அண்ணா சாலை,

சென்னை-18.

BUY AT
**SUKI
ELECTRONICS**

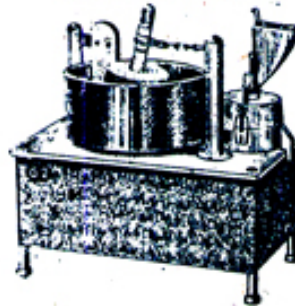
Solidaire
SOLID STATE TV

Available on cash or easy instalment
With VIP Service

16, Veeraraghavan Street,
Nanganallur, Madras-600 061.
Phone: 433019.

மல்லிகைபோல் மென்மையாகத்
துல்லியமாய் மாவரைக்க....

"கணேஷ் & செளபாக்யா"
மாவரை இயந்திரங்கள்

- உத்திரவாத உழைப்பு
- கவர்ச்சிகர அமைப்பு

தயாரிப்பாளர்:

ஸ்ரீ கணேஷ் இண்டஸ்ட்ரீஸ்
119, சத்தி ரோடு, ஈரோடு-1.
(போன் : 73513)

CHOICEST PICK-les

Avakkai Mango
Hotlised Mango
Mango Thokku
Vadu Mango, Lime
Citron, Gongura
Green Corriander
Mixed Vegetable
Amla, Green Chilli, Garlic

Ambis

3869

Mfd. by: Ambis Pickles and Condiments of India
Exported by: Western Exports,
19, Neelakanta Metha Street.
Madras-600 017 Phone 447355

எழில்மிகு வண்ணங்களில்
அழகுப் பொருளாக ஆக்கப்பட்டு
ஆடிவரும் தென்றலையும்
தவழ்ந்துவரும் பூங்காற்றையும்
உங்களுக்கு அள்ளித்தரும்
ஒரே :பேன் வெஸ்டெர்லி

நான்குவித வண்ணங்களில் கிடைக்கிறது

வெஸ்டெர்லி

:பேன்களில் சிறந்தது
தனித்தன்மை வாய்ந்த சோக்
ரெகுலேட்டர் உங்களுக்கு
30% வரை மின்சாரச்செலவை
மிச்சப்படுத்துகிறது.

இன்றே

வெஸ்டெர்லி :பேன்களை வாங்கிடுவீர்!

Our Stockists:

1. M/s D. Srinivasa Iyengar, Maligai, West Car Street, Chidambaram & Cuddalore
2. M/s K. S. Muthuswamy Iyer Son R. V. Venkatarama Iyer, Maligai, Railady, Mayuram
3. M/s R. Ganapathi Pillai, Maligai, Railady, Mayuram
4. Thanjavur Cooperative Wholesale Stores Ltd., Thanjavur
5. Mayuram Cooperative Wholesale Stores Ltd., Mayuram
6. M/s A. V. M. Muthukrishnan & Bros, Pudupalayam, Cuddalore
7. M/s P. Ramalingam, 28, Bhandarkar Road, Matunga, Bombay-19
8. M/s P. V. R. K. & Co., 321, Avenue Road, Bangalore-2
9. M/s Geetha Stores, 115, Jeweller Street, Bangalore-1

★

எங்கள் புதிய D L C பிராண்ட்
அக்மார்க் தேய் 16 kg & 4 kg
கிடைக்குமிடம்

M/s Bharathi & Co
27, Mundy Street, Vellore-4

★

Dhanalakshmi & Co
21-B, M. G. Pudur 1st Street,
Tirupur-638604

அல்லாம் திரைச்சியாளர்களின்
பெரும்பாலான தோள்களைக்கொண்டு
ஏற்றுக் கொண்டு விட்டோம்!

கவலைப்பட்டோடு! எப்படியும்
சிக்கல் எல்லாம்
சரி பண்ணிடுவோம்!

கேட்கில் சிறு!

1980 ஜூன் 1
ரேளத்திடு வையாதி 19
மலர்: 38 இதழ்: 44

கல்கி

தமிழ்த் துறை நூல் தளம் பொருள் எங்கள் துறை நூல் தளம் - மாரதிகள்

வாக்காளரின் வேண்டுகோள்

இதோ தேர்தல் வந்து விட்டது; இன்னும் இரண்டு மூன்று தினங்களில் நடந்து முடிந்து விடவும் போகிறது. புதிய ஆட்சி மலரப் போகிறது. அது,

புரட்சித் தலைவரின் தலைமையில் அமைகிற ஏக கட்சி, ஆட்சியாக இருக்கலாம். அல்லது,

டாக்டர் கலைஞர் தலைமையில் உருவாகிற கூட்டணி ஆட்சியாகத் திகழலாம்.

எவ்வாறாயினும் ஒன்று ஆட்சி பீடத்தில் அமர மற்றொன்று எதிர்க்கட்சியாக விளங்கும். இரண்டுமே தமிழகத்தில் ஜனநாயகம் தழைக்கத் தேவைதாம். இவற்றி டையே பகைமைக்கு இடமில்லை, பாசத்துக்கே இடமுண்டு. மறவாதீர்கள்.

அரசு கட்டில் ஏறுபவர்கள் லஞ்ச ஊழல் எட்டிப்பாராத தூய ஆட்சியை அளிக்கட்டும். மக்கள் நலனுக்காக இங்கு இருக்கிறோம் சுயநலனுக் கல்ல என்பதை உணரட்டும்.

எதிர்க் கட்சியிலிருப்போர் நமக்கு எதிர்ப்பதுதான் பணி; அடுத்த தேர் தலுக்கு முன்பே ஆட்சியைக் கவிழ்ப்பது அவ்வ என்பதை நினைவிலிருத்தட்டும்.

தேர்தலை வியாபாரமாகக் கருதி அதில் போட்ட முதலைப் பதவியில் இருக் கும் போது திரும்ப எடுக்கும் போக்கு இருதரப்பிலும் மறையட்டும்.

விரோதிகள் யார், நண்பர்கள் யார் என்பதை இரு தரப்பிலும் புரிந்து கொள்ளுங்கள். கட்சி மாறிகளை எட்டத்தில் வைப்புகள். அதன் மூலம், 'கட்சி மாறினால் ஆதாயம் உண்டு' என்ற கருத்துக்குச் சாவு மணி அடிப்புகள்.

வெற்றுக் கோஷங்களை விடுங்கள். அவற்றை மாநிலத்தின் வெற்றிக் கோஷங்களாக மாற்றுகள்.

தமிழக மக்கள் - குறிப்பாக கோடிக்கணக்கான தாய்மார்கள் - பொன்னே போல் போற்றி, கண்ணே போல் காத்துப்பயனடைந்துள்ள மதுவிலக்குக் கொள்கை யைக் கை விடவோ தளர்த்தவோ செய்யாதீர்கள். மது விலக்கை ரத்து செய்தால் தான் தமிழகம் முன்னேற முடியும் என்ற மாயைக்கு அடிமையாகாதீர்கள். கண்ணை விற்று சித்திரம் வாங்குவது?

எதேச்சாதிகாரப் போக்கு வேண்டாம். சகாக்களை, எதிர்க்கட்சிக் காரர்களை, மாநிலத்திலும் அதற்கு வெளியேயும் உள்ள நல்ல ரிஷ்களைக் கலந்தாலோசியுங்கள்.

அதிகாரிகளுக்குப் பொறுப்புக்களை நிர்ணயித்து, பிறகு அவர்கள் வேலையில் ஈடுபடுகிற இயங்க விடுங்கள். பொறுப்புக்களைக் குறித்த காயத்துக்குள் நிறை வேற்றுகிறார்களா என்று கவனித்து, தட்டிக் கேட்பதுடன் நில்லுங்கள்.

உற்பத்திக்கு உதவாத செலவினம் எதையும் செய்யாதீர்கள். இனாம்களை வழங்குவதாக ஆசை காட்டி மக்களைக் கௌரவப் பிச்சைக்காரர்களாக்காதீர்கள். உங்கள் பணி அது வல்ல.

மாணசு, அரசுத்துறையிலும் தனியார் துறையிலும் ஏராளமான சிறிய பெரிய தொழிலகங்கள் கிராமப்புறங்களை யொட்டியுள்ள சிறிய உள்களில் தோன்றச் செய்து வேலை வாய்ப்புக்களைப் பெருக்குங்கள். இதைக் கவனித்தால்

மற்றப் பிரச்சனைகள் தன்னால் தீர்ந்து போகும். இதற்குத் தேவையான சகல காரியங்களையும் திட்டமிட்டுச் செய்யுங்கள்.

பள்ளிப் பருவத்திலேயே தொழில் கல்வியும் பெற வாய்ப்பளிக்கும் விதமாகக் கல்வித் திட்டத்தை மாற்றுகள். 'பள்ளிப் படிப்பு முடியும் போது, ஒரு தொழில் கத்தில் பணியாற்றக் கூடியவனாகவோ, விவசாய நுணுக்கம் அறிந்தவனாகவோ, அல்லது தானே சிறுதொழில் செய்யத் தகுதியுள்ளவனாகவோ மாணவன் விளங்கட்டும். குமால்தா மனப்பான்மையை வளர்க்கிற கல்லூரிகளில் சேரப் போட்டி குறையட்டும்.

மத்தியில் அதிகாரங்கள் குவிவதைத் தடுத்து மாநிலங்களுக்கு அதிக அதிகாரங்கள் பெறப் போராடுங்கள். அதே போதில் உங்களிடம் அதிக அதிகாரங்களைக் குவித்துக் கொள்ளாது மாவட்டங்களுக்கும் கிராமப் பஞ்சாயத்துக் களுக்கும் அதிகாரங்களை வழங்குங்கள்: நகரசபை, பஞ்சாயத்துத் தேர்தல்களைக் காலாகாலத்தில் நடத்துங்கள்.

ஹிந்தியின் மேலாதிக்கத்தை எதிர்த்துத் தமிழுக்கு உயரிய அந்தஸ்தைக் கொடுங்கள். ஆங்கிலத்தைக் கெட்டியாகப் பிடித்துக் கொள்ளுங்கள். பள்ளிகளில் அதன் தரத்தை உயர்த்துங்கள். ஹிந்தி மீது வெறுப்பை வளர்க்காதீர்கள். அதனைப் பயில விரும்புவோருக்கு வாய்ப்பு அளியுங்கள்.

மேற் கூறிய வற்றில் உடனடியாகச் செய்யக் கூடியவையும் உண்டு; படிப் படியாக நிறைவேற்ற வேண்டியவையும் உண்டு. இவற்றில் நீங்கள் முனைந்து இருப்பதாக எங்களுக்கு நம்பிக்கை பிறந்தால் நாங்கள் பழசையெல்லாம் மறந்து விட்ட தயாராயுள்ளோம்.

ஏதேதோ எதிர்பார்த்துக் கொண்டிருக்கிறோம், எங்களுக்கு ஏமாற்ற மளிக் காதிர்கள்!

ஒரு புதிய அத்தியாயம் தொடங்கட்டும்.

நட்சத்திர
விழவும்
பரிசுத்திபம்-1
8பாட்டிமுடிவு

பதினெழு துண்டங்கள் கிடைக்கப் பெற்று ரயில் ராடிகாவின் முழு உருவத்தையும் கண்டு சரியானபடி ஒட்டி அனுப்பியவர்கள் ஐந்து பேர். 1. எம். உமா, 80, மேற்கு புலிவாட்டு சாலை, திருச்சி-8; 2. கே. ஆர். சகவரி, கே. பி. VIII - 123, புது தெரு, கொடுவாழர், பாலக்காடு மா.வ.; 3. என். சித்ரா, 6, மேற்கு வீதி, சிங்கராபுர் காலனி, மதுரை-2; 4. எம். ஆர். கங்காபாய், மே - பா. டாக்டர் ஆர். பார்த்திபன், மதுரை சர்ஜன், அரசினர் மருத்துவமனை, மேட்டூர் அண்ணை; 5. ஆர். மோகனகுமார், கோவிலேகேரி போஸ்ட், சிறுகுப்பா வட்டம், பெல்னாரி மாவட்டம்.

இவர்களுக்குத் தலா ரூ. 25 பரிசும் ரயில் ராடிகாவின் கையெழுத்தோடு கூடிய புகைப் படமும் அனுப்பி வைக்கப்படும்.

இந்த முதல் போட்டியில் மிகுதிய ரூ.125ம் ஜாக்பாட்டில் சேருகிறது! 10 போட்டிகளுக்குப் பிறகு பதினெழுவது இரண்டாம் போட்டியில் இவ்வாறு சேருகிற தொகைகள் ஒட்டு மொத்தமான ஜாக்பாட் பரிசுத் தொகையாக விளங்கும். அது, அந்த 11-வது போட்டியில் வெற்றி பெறும் வாசகர்களுக்குச் சமமாகப் பகிர்த்தளிக்கப்படும்!

ஆலிவர், கல்வி
புகைப்படம்: ஏ. கந்தரம்

நாடாளுமன்ற உறுப்பினர் பதவியையும் துறந்ததுதான். அந்த அளவுக்கு அவர் பாராட்டுக்குரியவர்.

ஜனநாயகத்தில் மக்களிடமிருந்து எதை யுமே மறைக்கத் தலைவர்களுக்கு உரிமை கிடையாது. ரொம்ப அத்தியாவசியமான தேசப் பாதுகாப்பு சம்பந்தமான ரகசியங்கள் தவிர மற்ற எதிலும் ஒவியு மறையு கூடாது. மோஷே தயான் தமது தில்லி விஜயத்தை ரகசியமாக வைத்துக் கொள்ளுமாறு கேட்டிருந்தாலும் "எங்கள் ஜனநாயகத்தில் அது சாத்தியமில்லை. இஷ்டமிருந்தால் பகிரங்கமாக வந்து பேசுங்கள். இல்லையெல் வேண்டாம்" என்றே அன்று ஆட்சியிலிருந்த ஜனதா தலைவர்கள் கூறியிருக்க வேண்டும். அதுவும் மோஷே தயானின் வருகையால் தமது அரசின் அயல் நாட்டுக் கொள்கையில் எந்தவித மாற்றமும் இல்லை எனில் ரகசியச் சந்திப்புத்தான் எதற்கு? ரகசியச் சந்திப்பே தவறு எனில் அந்தச் சந்திப்பை இத்திரா அம்பலப்படுத்திய பிறகு

"தமிழகத்தில் தேர்தல் பிரசாரம் வன்முறை தலைகாட்டாமல் நடத்தது" என்று தல்ல பெயர் வந்துவிடப் போகிறதே என்ற கவலையில் சிவாஜி மீது இருப்பு "நட்" எறிந்து அவர் தலையில் காயம் ஏற்படுத்தி விட்டார் திருவாளர் "கவவன்". அடிப்பட்டதும் வேதனை யில் சட்டென்று குனிந்த சிவாஜியின் தலை சீக்கிரமே நிமிசும். ஆனால் தமிழகத்தின் கௌரவத்துக்கு ஏற்பட்ட தலைகுனிவு நிமிர்ந் ண்ட காலம் ஆகும். கணேசனைத் தாக்கிய 'கல்'லைவிட அதைத் தொடர்ந்து நம் நெஞ் சைத் தட்டிய சொல் ஒன்று உண்டு. "என்னைக் கொலை செய்ய அ.தி.மு.க.வினர் முயன்றதற்கு எம்.ஜி. ஆரே காரணம்" என்றும் "நான் துண்டி விட்டால் வன்முறை விகவ ருபடெடுக்கும்" என்றும் சிவாஜி பேசியிருக்க வேண்டியுயிதில்லை. சோதனைக் கிடையிலும் கண்ணியம் காக்கத் தவறி விட்டார் கணேசன்.

எம். ஜி. ஆரின் ஆட்சியை "சினிமா காட்சி" என்று கேலி செய்யும் சிவாஜி, தாமும் தேர்தல் செட்டில் சினிமா வசனம் தான் பேசி விட்டார்!

புருகுணவுக்குக் காலங்கடந்த ஞானேதயம் ஏற்பட்டிருக்கிறது. இத்திராவினால் இப்படியெல்லாம் தான் நடத்தப்படுவோம் என்பதை அவர் இத்திரா காங்கிரஸில் சேர்வதற்கு முன்பாகவே உணராததுதான் ஆச்சரியம். இத்திராவிடம் எதேச்சாதிகாரத்தைத் தவிர வேறு எதை எதிர்பார்த்தார் புருகுணு? சந்தேகமென்ன? தமக்குப் பதவிகளையும் அதிகாரங்களையும் தான்! அவை கிடைத்திருந்தால் இன்று அவர் அடைந்த ஞானேதயமே வேறு நினைசாய் இருந்திருக்கும். "இத்திரா தான் இத்தியா" என்பதுடன் "சஞ்சய் தான் சர்வமும்" என்று கூடக்கூறியிருப்பார்! புருகுணுவின் ராஜினாமாவில் மெச்சத் தகுந்த விஷயம் கட்சியிலிருந்து விலகியதுடன் அக்கட்சி சார்பில் தாம் நின்றுவென்ற

அகனை மறுத்து மொரார்ஜியும் வாஜ்பாயும் அறிக்கை விட்டது இமாலயத் தவறு! இனி மறைக்க முடியாது என்ற நிலையில் இப்போது ஏதோ சம்பளக் கட்டுக் கட்டுகிறார்கள். அசடு வழிகிறது!

வழக்கமாகத் தவறு செய்கிறவர்கள் பற்றிக் கூட நாம் அதிகம் கவலைப்படுவதில்லை. யோக்கியமானவர்கள் என்று நம்பிக் கொண்டிருப்பவர் தவறிழைத்தால் மனம் ரொம்பவும் வருந்துகிறது. வாஜ்பாயின் புருகு அத்தகைய வேதனைகளில் ஒன்று.

வாஜ்பாயின் கஜப் புளுகைத் தோற்கடிக்கும்படி சஞ்சய் அண்டப்புளுகு ஒன்றை உதிர்ந்திருக்கிறார்! மோஷே தயான் இங்கு ரகசியமாக வந்து போனதால் தான் இங்கு பெட்ரோலியம் தட்டுப்பாடு ஏற்பட்டு விட்டதாம்! - தேர்தல் பிரசாரம் செய்கிறார்!

மோஷே தயான் பழுதுபட்ட தமது ஒரு கண்ணை சின்னக் கறுப்புத் துணியால் மறைக்கலாம். அந்தத் துணி வில்லையால் கஜப்புளுகையும் அண்டப் புளுகையும் திரை போட்டு மறைத்துவிட முடியும்!

ஷோபாவின் மரணம் தற்கொலைதான் என்று ஒருவழியாகத் தீர்மானம் ஆகிவிட்டது. உடலைப் பரிசோதித்த டாக்டர்களும் கையெழுத்தைச் சோதித்த நிர்ணயர்களும் உறுதிப்படுத்தி விட்டார்கள்.

செய்திகள் வாசிப்பது, செம்மியன்

ஓம் ஸ்ரீ மாத்ரே நம:
 ஆஸ்திகப் பெருமக்களுக்கு
 ஓர் அரிய செய்தி!

ஸ்ரீ காஞ்சி ஜகத்குரு ஸ்ரீ ஜயேந்திர சரஸ்வதி ஸ்வாமிகளின் ஆசி பும, மற்றும் ஸ்ரீ சீருக் கோி ஆசார்யாள் இன்னும் பல மகாவுகளின் ஆசிகளும் அருளப்பெற்ற

நவசக்தி நிலையத்தாரால்

உருவாக்கப்படும்

பூஜைக்குரிய தெய்விக சாதனங்கள்:

1. ஸ்ரீ மகாமேரு (பஞ்சசலோகம்) $2\frac{1}{2}'' \times 2\frac{1}{2}''$ ரூ. 455/-
2. ஸ்ரீ மகாமேரு (பஞ்சசலோகம்) $1\frac{1}{2}'' \times 1\frac{1}{2}''$ ரூ. 215/-
3. ஸ்ரீ சக்கரம் (தாமிரம்) $3'' \times 3''$ ரூ. 105/-
4. ஸ்ரீ சக்கரம் (பஞ்சசலோகம்) $2'' \times 2''$ ரூ. 105/-
5. ஸ்ரீ மகாலக்ஷ்மி சக்கரம் ரூ. 105/-
6. தனுக்ரவுண் சக்கரம் ரூ. 105/-
7. அஷ்டாதச மகாலக்ஷ்மி துர்க்கை சக்கரம் ரூ. 105/-
8. திருஷ்டி நிவர்த்தி யந்திரம் ரூ. 42/-
9. திருஷ்டி நிவர்த்தி டாலர் ரூ. 35/-
10. ஒரிஜினல் ருத்திராக்ஷ மாலை (வெள்ளியில் கட்டியது) (54) ரூ. 225/-
11. தெய்விக டாலர்கள்: அஷ்ட லக்ஷ்மி பிம்பம் (6 செ. மீ.) ரூ. 105/- (ஸ்பாண்டு விலை ரூ. 7/-)
12. ஸ்ரீ பாலாஜி தாயாருடன் கூடிய டாலர் (4 செ. மீ.) செட் ரூ. 90/-
13. ஸ்ரீ கஜலக்ஷ்மி / கணபதி செட் (4 செ. மீ.) ரூ. 80/-
14. ஸ்ரீ முருகன், குருவாஜுரப் பன், சிதாராம லக்ஷ்மண ஆஞ்சனேயர் செட் ரூ. 45/-

இதுபோல் தேவைக்கேற்ற பலன் தரும் எண்ணற்ற சக்கரங்கள் மற்றும் ரோமம், யாகம் இவைகளில் பூஜையில் வைத்து ாடுப்பதற்கேற்ற தெய்விக டாலர்கள், காகுகள், — ஆட்டின் பேரில்.

25 வயசா தபால் தலைபுடன் இலவச விலைப் பட்டியலுக்கு எழுதவும்.

விஸ்வகர்மக்கு ஸ்வாமி

ஸ்ரீ எஸ். டி. முருகபூஷணம்
 தலைவர்

தவசக்தி நிலையம், (போன்: 812013)
 163, லாயிட்ஸ் ரோடு, (ஸ்டேட் பாங்க் எதிரில்)
 கோபாலபுரம், சென்னை-600 086
 (தெ. இந்தியா)

‘அது கொலையே’ என்று திருபிக்க முயன்ற பத்திரிகைகள் அப்போதைக்குச் சில நூறு பிரதிகள் அதிகம் விற்பனையாகலாம். ஆனால் இவர்கள் ஒகோகோ என்று போற்றுகிற ஷோபாவின் நடிப்பாற்றலுக்கும் அவரது நினைவுக்கும் என்ன மரியாதை காட்டினார்கள்? வாட்டர்கேட் ஊழலை அம்பலப்படுத்திய வாஷிங்டன் போஸ்ட் வெளும் கையை முழும் போடவில்லை; அரும்பாடுபட்டுச் சாட்சியங் களைத் தேடிக் கையில் தயாராய் வைத்துக் கொண்டு கோதாவில் இறங்கியது. இங்கு சில பத்திரிகைகள் கோதாவில் இறங்காம லேயே புழுதியை மட்டும் அள்ளி விகிதிறன்.

வேலையில்லாப் பட்டதாரிகளுக்கு உத

வீப்பணம் ரூ. 50 என்றும் எம்.ஜி.ஆர். ரூ. 75 என்றும் எம். பி. எஸ். கடைசியில் இ.கா.- தி.மு.க. கூட்டறிக்கை ரூ. 100 என்றிறது. “விலைவாசி ஏற்றம் காரணமாக இவ்வும் போதாது; குறைந்தபட்சம் ரூ. 200 ஆக உயர்த்துங்கள்” என வேலையில்லாப் பட்ட தாரிகள் இனி கோஷமிட்டு ஊர்வலம் போக லாம்; ஆர்ப்பாட்டம் பண்ணலாம்; உண்ண விரதம் இருக்கலாம்; வாய்ப்புக் கிடைத்தால் பல்லைக் கடக் கொளுத்தலாம்!

“ரூ. 100 தருவது இடைக்கால நிவா ரணமே; தொழிலகங்கள் தொடங்கி வேலை வாய்ப்புக்களைப் பெருக்க முயல்வோம்” என்ற சில வார்த்தைகளையாவது தேர்தல் அறிக்கையில் சேர்க்கச் செய்ததற்கு மு. க. வுக்கு நன்றி.

தேவன் குடும்பத்துக்கு ரூ.10,000 தரப்

போகிறார் ஆளுனர்.

மயிலையில் மூன்று பெண்களிடமிருந்து நகைகளைப் பறிக்க முயன்ற இருவரை மக்கள் வீரட்டத் தப்பி ஒடி வந்த அந்த இருவரையும் ஒரு திரும்பு முனையில் மடக்கப் பார்த்தார் டாக்ஸி டிரைவர் தேவன். இதற்கு அவருக் குக் கிடைத்த பலன் கத்திக் குத்து, மரணம்.

“தேவனின் வீரம் மற்றவர்களுக்கு எடுத்துக் காட்டாக விளங்க வேண்டும்; அதற் காகத்தான் இந்தப் பத்தாயிரம் ரூபாய் பரிசு” என்று கூறினார் ஆளுனர்.

மற்ற டாக்ஸி டிரைவர்கள் தங்கள் வீரத் தைக் காட்ட தேவன் போலச் சாகசங்கள் செய்து உயிர் துறக்க வேண்டாம். பயணி களிடம் கருணை காட்டி அவர்களிடம் பணத் தைப் பிடுங்காமல் இருப்பதே மாவீரர்தான்!

“மீட்டருக்கு அதிமாகக் காச வாங்கமாட் டேன்; பயணி எங்கு அழைத்தாலும் வரு வேன்; ஒரு குழுவினர் டாக்ஸியில் ஏறிய பிறகு அவர்களுக்குச் சம்பந்தமில்லாத இன் னொருவருக்குக் கதவைத் திறந்து விட மாட் டேன்” என்று எழுதிக் கையெழுத்திட்டு, பாட்ஜ் நெம்பர், விவசயத்துடன் தம் புகைப் படத்தையும் அனுப்பினால் அந்த டாக்ஸி டிரைவரின் படத்தையும் பெயரையும் வெளி யிட கல்வி தயாராக இருக்கிறது. பார்க்க லாம், எத்தனை பேர் வீரத்துடன் முன்வரு கிறார்கள் என்று!

வாரிர் புதுமை தவழ்ந்திட.

பார்த்தறியாப் புதுமை. பரவசக் கிருகிலுப்பு.
லிரில், அலையெறியும் தளதள பச்சை. அதன்
நயமோ குலுகுலு எலுமிச்சை...புதுக்
குமரியாய் உங்களைப் பூரித்தெழு வைக்கும்.

லிரில்

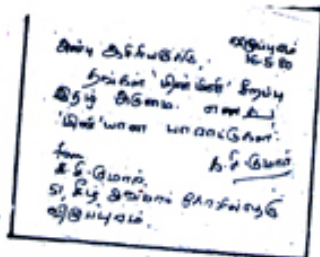
புத்துணர்வு சோப்

மனம் குவிரும் எலுமிச்சைப் புத்துணர்ச்சி வெள்ளம்.

ஒட்டகமொன்று

● பெயர்தான் 'மினி' சிறப்பிதம். கவையான செய்தினிலும் கதைகளிலும் 'மாக்ஸி' திருநெல்வேலி 'பாரத்வாஜன்'

● என்ன சார் மின்மினி சிறப்பிதமும் போசாமல் 'குயிலி ராஜேஸ்வரி ஸ்பெஷல்' என்று போட்டிருக்கலாமே!

கல்விடைக்குறிச்சி எஸ். கைவாசம்

● To put it in a nut shell Kalki Min Mini Malar "Splendid and Superb."

பாண்டிச்சேரி கல்வே எஸ். சதாசிவம்

● டில்லியில் சில தபால் நிலையங்களில் சாலை இசை ஒலிப்பது ஒன்றும் புதிதல்ல! சென்னைலேயே, மலையாப்பூர் இந்தியன் பாங்கில் குளுகுளு சாதனத்துடன் வாடிக்கைக்காரர்களுக்கு இதமான இன்னைசையும் கேட்க வசதி செய்திருக்கிறார்கள்.

சென்னை-4 டி. எஸ். சங்கரன்

● இந்த வாரம் என்னத்திற்கு இந்த வைர புராணம்? இதனும் கவிஞர் நாயர்களுக்கு என்ன புன்னையமா, புருஷார்த்தமா? படாளம், டி. எஸ். வீரராகவன்

● 'இந்த வாரம் சந்தித்தேன்' பகுதிக்குக் குழுத்தத்துக்கு அனுப்புவதை, தவறுதலாக கவி அலுவலகத்துக்கு அனுப்பி விட்டாரோ என்று நினைக்கத் தொடங்குகிறது.

கும்பகோணம் டி. எஸ். சிதாராமன்

● கவிஞரின் கடைசிப்பக்கம் "எங்கிருந்தோ வந்தான் கண்ணன், இடைச்சாதி என்னுள்... மத்தியியால் நல்லாசிரியனுய் பணிகள் செய்திருக்கான்..." என்று பாரதியின் பாடல் வரிசை நமக்கு நினைவுறுத்துகின்றன!

வெள்ளை அன்புச்செல்வன்

● 'இரக்கமற்ற இரவுகள்' கதைக்குப் படம் வரைந்த ஒயிர் ஒன்றை மறந்து விட்டாரே! பின்னணியில் நிற்கும் லுண்டு பேரில் ஒருவன் விட்டான் என்று வைத்துக் கொண்டாலும், லுண்டு பேரில் ஒருவனுக்கும் நாடியைக் காணோமே!

பழையம்-71 எஸ். ஜெயராமன்

● 'அளவானதில் ஓர் அழகு' என்ற திரு. சி. எஸ். மகாதேவன் அவர்களின் கட்டுரை நமது நாட்டின் திட்டமிடுபவர்களும், ஆட்சிப் பொறுப்பில் உள்ளவர்களும் அவசியம் தெரிந்து கொள்ள வேண்டிய அரிய கருத்துக்களைக் கொண்ட சருவமம். கிராமங்களும் அவற்றின் நிரந்தர வறுமையும் எவ்வாறு சந்திக்கப்பட வேண்டுமென அழகாக விவரித்துக் கூறியுள்ளார்.

நாகர்கோவில் ஆர். சரவணன்

● "திருக்குறளைப் பற்றி" என்ற தலைப்பில் மே "அணுவைத் துளைத்து ஏழ்கடையப் புகட்டி குழித் தறித்த குறள் - ஓளவையார்

ஐ. விஜயபாண்டியன் க. சி. குமார் மின்மினி சிறப்பிதமும் போசாமல் 'குயிலி ராஜேஸ்வரி ஸ்பெஷல்' என்று போட்டிருக்கலாமே!

என்று கொடுத்திருக்கிறார்கள். இது தவறு. திருவள்ளூர் குறள் அரங்கேற்றம் செய்யச் சென்ற போது "இடைக்காட்டு"ச் சித்தர் தாமும் உடன் சென்று, அது அரங்கேறிய பின், சங்கத்தார் சிறப்புப்பாவிரம் கூறக் கேட்டு, இடைக்காட்டுச் சித்தரும், 'கருகைத் துளைத் தெழுமுகடையப் புகட்டித் துருகத்தறித்த குறள்' என்று அதன் மேல் புகழ்ந்து பாடினார், ஓளவையார் அவ்வ. ஆதாரம்... "நம் நாட்டுச் சித்தர்கள்" டாக்டர் இரா. மாணிக்க வாசகம்.

குரோம்பேட்டை வி. கண்ணையா

● 'சோகத்தில் முடிந்த வீரக் கதை' என்ற தலைப்பைப் படித்தேன். அமெரிக்க மக்களைப் பற்றி நெப்போலியன் ஹில் 'சூரிய வாச கங்கன்' நினைவுக்கு வந்தன.

It is Striking Coincidence that American ends with "I can"

ஹூஸ்டி என். பணி

● நம் நாட்டுக்குத் தலையாய பிரெஞ்சு அமெரிக்க பணயக் கைதிகளே! அமெரிக்கப் பண முதவைகள் அடிவலுக்கும் கவி பத்திரிகை நீண்ட நாள் வாழ்க! உங்கள் பணி என்றும் சிறக்க காட்டார் தெய்வத்தை நாம் வணங்குவோமாக.

சென்னை-31 இரா. நாராயணன்

● அமெரிக்காவைக் கண்டனம் செய்பவர்கள் வெளும் வறட்டுக் கொள்கை வாதத்துக்காகக் கண்டனம் செய்கிறார்கள். இராவணனிடமிருந்து சீதைையை மீட்க இராவணன் நடவடிக்கை எடுத்தது கூட தவறு?

முச்சி ஆர். சாம்பாத்தி

● சவன் எழுதியிருந்த 'ஷோபாவின் சோக முடிவு' கட்டுரையில் 'பவர் இறத்தவர் விட்டுக்குச் செங்கிலும் என்ற எண்ணமே இவ்வாயில் கவர்ச்சிகரமான ஆடை ஆபரணங்கள் வந்தது பற்றிக் குறிப்பிட்டுள்ளார். அன்று அவரது விட்டுக்கு வெளியே கூடியிருந்த பெரும் கூட்டத்தினரில் அதிகம் பேர் அங்கு வருகின்ற திரைப்படக் கலைஞர்களைக் கண்டவுடன் கைதட்டியும் ஹில் அடித்தும் ஆரவாரக் குரல் எழுப்பியும் வரவேற்றது பெரும் வேதனையாக இருந்தது.

சென்னை-78 'ஜாத்'

பெயர்தான் மினி, சூரத்தில 'மாக்ஸி'!

கல்கி

ஜூன் 22

திரைக்கதை சிற்பரீதழ்

ஜெயலலிதா தயாரீக்கீரீ

இசை இசை

ஜெயலலிதா

எழுது

பெரியின் அமைதி

தொடர்கதை ஆரம்பமாகிறது

“சாப்பாடு வாய்க்குப் பிடிச்சிருக்கோ இல்லையோ?”

“ஊம்.”

கூடற்கரையிலிருந்து வீடு திரும்பிய ரவி நேராகத் தகப்பனாரின் கட்டிலில் சென்று அவர் அருகில் அமர்ந்து கொண்டான். அவனைக் கண்டதும் அவர் கண்களில் ஒரு ஒளி தோன்றியதை அவனால் காண முடிந்தது. தான் அவர் அருகில் அமர்ந்து கொண்டவனே அவருக்கு ஒரு ஆறுதலையும் தெம்பையும் அளிப்பதாக அவர் கண்களில் தோன்றிய பிரகாசத்திலிருந்து ஊகித்துக் கொண்டான்.

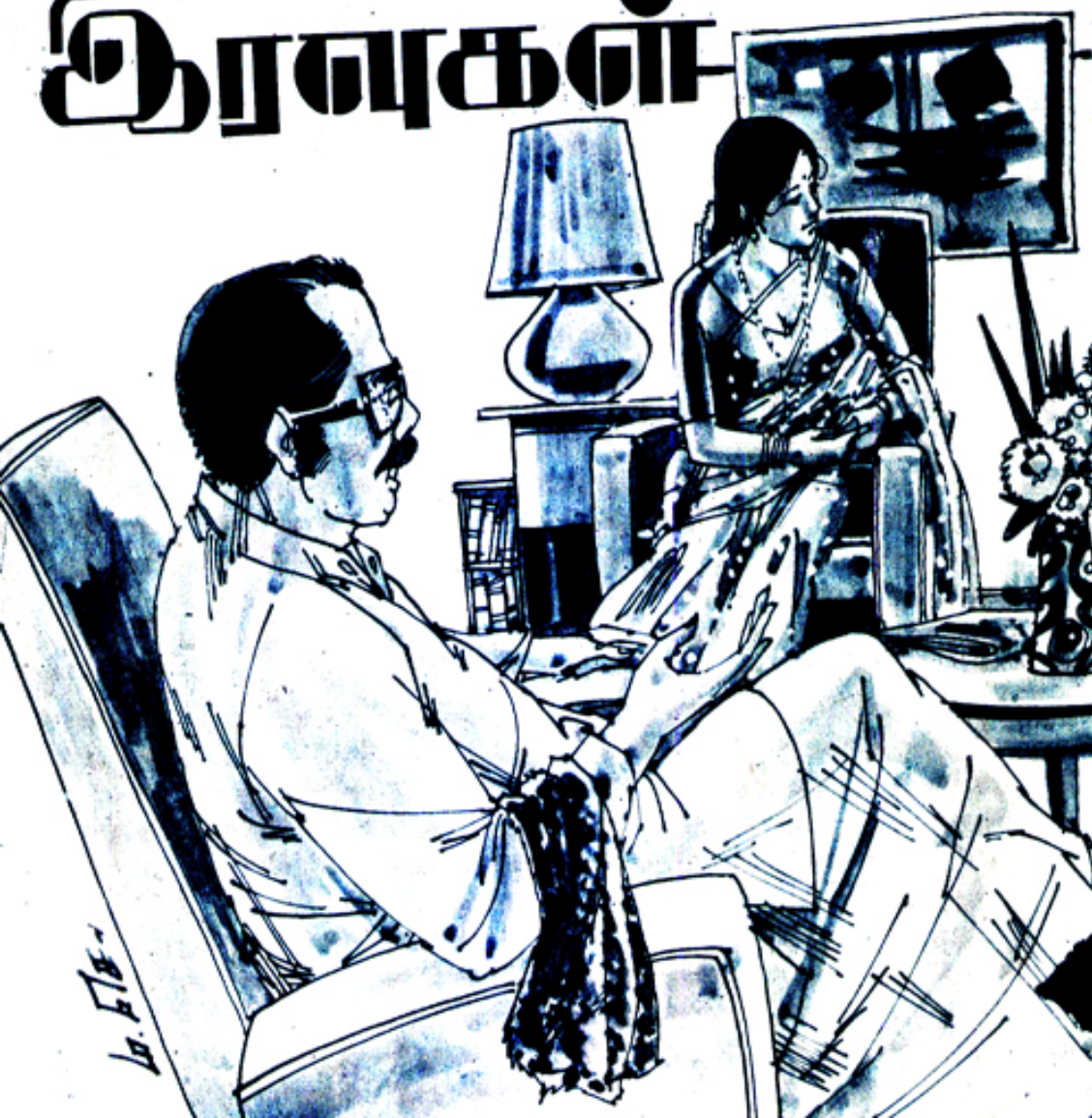
“சாப்பிட்டவர்களா அப்பா?”

“ஊம்.”

மேற்கொண்டு அவரை என்ன கேட்பது என்று அவனுக்குத் தெரியவில்லை. ஏதாவது கேட்டு அவரால் பேச முடியாத நிலைமையை அவருக்கு ஞாபகப்படுத்துவது அவரைத் துன்புறுத்துவதாகும் என்று அவனுக்குத் தோன்றியது.

அவர் தமது வலது கையினால் அவனது வலது கையைப் பற்றிக் கொண்டு கண்களை மூடிக் கொண்டார்.

இரக்கமற்ற இரவுகள்

“நீ வந்துட்டியா? எப்ப வந்தே?” என்று கேட்டுக் கொண்டே அவன் தாயார் அங்கே வந்தான்.

“இப்பத்தான், அஞ்ச நிமிஷம்கூட இருக்காது. எங்கே ஒருத்தரையும் காணும் வீடில்?”

“உமாவும் உஷாவும் கபாலி கோயிலுக்குப் போயிருக்கா. வெள்ளிக் கிழமையாயிருக்கே. போய்க் கற்பகசம்பாளுக்கு ஒரு அர்ச்சனையைப் பண்ணிட்டு, நவக்கிரகப் பிரதட்சினமும் பண்ணிட்டு வரேன்னு போயிருக்கா. வந்துடற நேரம்தான்.”

“தாத்தா?”

“அவர் ப்ராவுக்குப் போயிருக்கார். இன்னிக்கு பாலகிருஷ்ண சாஸ்திரிகள் கதை இருக்குன்னு சொன்னார்.”

“அப்பா என்ன சாப்பிட்டார்? சாப்பிட்டுறதுக்கு ஒண்ணும் கஷ்டமா யில்லியே?”

“எல்லாத்தையும்தான் சாப்பிட்டார். ஆனா ரொம்ப மெதுவாத்தான் சாப்பிட முடியுச்சுது.” என்று கூறிவிட்டுக் குரலைச் சிறித தாழ்த்திக் கொண்டு “அதுக்கும் நாக்குப் புரள வேண்டாமா?” என்றான்.

சிறிது நேரம் ஒருவரும் ஒன்றும் பேசவில்லை.

பிறகு ஜானகி கேட்டாள்: “எங்கே, அந்தப் பெண்ணை விட்டுக்குக் கொண்டு போய் விட்டுட்டு வந்தியா?”

“இல்லேல்லே” என்று மட்டும் சொல்லி நிறுத்திக் கொண்டாள் ரவி.

கடற் கரைக்குப் போயிருந்ததைச் சொல்ல வேண்டுமா வேண்டாமா என்று ஒரு தீர்மானத்துக்கு வர முடியாததால் பேசாம விருத்தான்.

“அப்படின்னு இவ்வளவு நேரம் எங்கே போயிருந்தே?” என்று கேட்க வேண்டும் என்று தோன்றியது அவன் தாயாருக்கு. ஆனால் அவளுக்குச் சொல்லாமலிருக்கும்போது நாமாகக் கேட்டால் அது அவனுக்குத் தர்ம சங்கடமாக இருந்தாலும் இருக்கலாம் என்று தோன்றியது. இருந்தாலும் அவன் அவளை விட்டுக்கு அனுப்பிவிட்டுத் தனியாக எங்காவது போய்விட்டு வந்தானா அல்லது இருவரும் சேர்ந்து எங்காவது போயிருந்தார்களா என்று தெரிந்து கொள்வதிலும் அவளுக்கு ஆர்வம் இருந்தது.

“இவ்வளவு நேரமாச்சே, காணலையே, அவா விட்டுக்குத்தான் போயிருப்பியோன்னு நினைச்சேன்” என்று மறைமுகமாகத் தன் கேள்வியைக் கேட்டாள்.

இனி பதில் சொல்லாமல் இருப்பது நன்றாக இருக்காது என்று ரவிக்குப் பட்டது. யாரிடமும் அவனுக்குப் பொய் சொல்லிப் பழக்கம் கிடையாது. அதிலும் அவன் தாயாரிடத்தில் அவனாக உண்மையை மறைக்கவே முடியாது. அப்படிப் பார்த்தால், தான் கடற் கரைக்குப் போனது தவறென்றே, கூச்சப்பட வேண்டிய அல்லது அவமானப் படவேண்டிய காரியம் என்றே ஏன் தானாகவே நினைத்துக் கொள்ள வேண்டும்?

“இல்லேம்மா மனசுக்கு நிம்மதியாகக் கொஞ்ச நேரம் எங்கேயாவது போய் உட்கார்ந்திருக்கணுன்னு தோணிச்சு. சாத்தோம் பிச்சுக்குப் போய் உட்கார்ந்திண்டிருந்தோம். திரும்பி வரச்சே வண்ணலே அவ அந்தப் பக்கம் போனா. நான் இப்படித் திரும்பி வந்தேன்” என்றான்.

“சாப்பிட வர்றியா?”

“உம், உஷா வந்துட்டாருமே. எல்லாரும் ஒண்ணுச் சாப்பிட்டால் போறது.”

அன்று இரவு ரவி படுக்கையில் படுத்த வெகு நேரம் புரண்டு கொண்டிருந்தான். கூடத்துக் கடிசுகாரத்தில் பதினென்று, பதினென்றை, பன்னிரண்டு அடிப்பதை யெல்லாம் கேட்டான். தூக்கமே வரவில்லை. ஏதேதோ யோசனைகள், கவலைகள், நினைவுகள் அவன் மனத்தில் தோன்றிக்கொண்டே இருந்தன. சில இன்ப நினைவுகள், சில துயர நினைவுகள். சில இரண்டுமற்ற வெறும் நினைவுகள்.

அவன் தகப்பனார் சாதாரணமாக மகிழ்ச்சியோ துயரமோ எதையுமே வெளியில் காண்பித்துக் கொள்ள மாட்டார். பார்ப்பவர்களுக்கு அவர் மனத்தில் நிலவும் உணர்ச்சியின் தன்மை என்னவென்று புரிந்து கொள்வதே கஷ்டம். ஆனாலும் உணர்ச்சி

உமா கிணங்கதீர்த்தன்

யற்ற ஜடமோ, இப்ப துன்ப உணர்வு களுக்கெல்லாம் அப்பாற்பட்ட யோகியின் பக்குவத்தை அடைந்துவிட்ட மனமோ அவ்வ அவருடையது. மனத்திலுள்ளதை ஆர்ப்பாட்டமான செயல்களாலும் பேச்சுக் களாலும் வெளிக்காட்டிக் கொள்ளாத, அடக்கமான கபாலம். அவ்வளவுதான்.

அப்படிப்பட்டவர் ரவி பி. ஏ. தேறிய போது அந்தச் செய்தியைக் கேள்விப்பட்ட துமே தமது வழக்கத்துக்கு விரோதமாகத் தமது மகிழ்ச்சியைச் சிறிது அதிகமாகவே வெளிப்படுத்தினார். மூத்த மகன் பாதுவின் பேரில் அவர் வைத்திருந்த நம்பிக்கை யெல்லாம் உடைந்து தகர்ந்து தரை மட்ட மானதன் காரணமாக இருக்கலாமோ என்னமோ!

ஒரு நாள் இரவு அந்தச் செய்தி வந்தது. ரவி பரீட்சையில் தேறியிட்டான் என்றறி செய்தி. மறுநாள் தான் சர்வ கலாசாலைக் காரியாலயத்தில் தேர்தல் முடிவுகள் உத்தி யோக பூர்வமாக வெளியிடப்பட்டிருந்தன. சர்வ கலாசாலையில் வேலையில் இருந்த அவர்களுடைய தூரத்து உறவினர் ஒருவர் மூலமாக - "பிரைவேட்டா"கக் கிடைத்த செய்தி. இவ்வளவுக்கும் ரவி இரண்டாவது வகுப்பில்தான் தேறியிருந்தான். முதல் வகுப்புக் கூடக் கிடைக்கவில்லை.

"போதும் போதும், எந்தக் கிளாலா இருந்தால் என்ன? நானும் சொண்ட் கிளாவில்தான் பால் செய்தேன். 'பால் செய்தானே, அதுவே போதும். நான் போய் சாக்ஸெட் வாங்கிக் கொண்டு வருகிறேன்'" என்று புறப்பட்டு விட்டார் அவன் அப்பா. அம்மா சொன்னாள்: "இப்ப ஏன் அவ சரப்பட்டனும்? நாளைக்கு ரீஸல்ட் வந்த துட்டடுமே?" என்று.

"ஏன், உனக்கு இன்னும் சந்தேகமா? அவர் சரியாத்தான் பார்த்துண்டு வந்திருப் பார். இப்ப நான் சாக்ஸெட் வாங்கிண்டு வருவேன். எல்லாரும் சாப்பிடுவோம். நாளைக்கு ரீஸல்ட் அஸ்பெக்டிவா வந்ததும் நீ மைசூர் பாகு கிளாவு என்ன?" என்று சொல்லிவிட்டுக் கடைக்குப் போய் ஒரு கிலோ பாரி மிட்ட டாய்கள் வாங்கிக் கொண்டு வந்துவிட்டார்.

அவர் விருப்பப்படியே மறுநாள் அம்மா மைசூர்பாகு போட்டாள். இனிப்பு அதிகம் சாப்பிடாத அப்பா இரண்டு மூன்று துண்டுகள் சாப்பிட்டார்.

"உன் தம்பியைப் போல் தூரத்து உறவு என் றியே ஏன்?"

"அவன் ஆஸ்திரேலியாவில் அல்லலா இருக் கிறான்!" - ரீனா பாறு

அதற்கு முன்பாகட்டும், பின்பாகட்டும் அவர் ரவியோ, உமாவோ, உஷாவோ வேறு பரீட்சைகளில் தேறியபோது அப்படி ஒரு மகிழ்ச்சியைக் காட்டவேயில்லை.

ரவி தனக்கு ஏதாவது ஒரு பாங்கில் வேலை செய்யத்தான் விரும்பும் என்று பேச்சு வாக்கில் சொல்லி யிருந்தான். அவனுக்கு அந்த பாங்கில் வேலை கிடைப்பதற்காக அவன் தகப்பனார் பட்ட பாடு கொஞ்ச நஞ்சமல்ல. ஒரு பதினாஞ்சு நாட்கள் அதே காரியமாக அலைந்தார். ரீசர்வ் பாங்க் அதிகாரிகள் சிலரைப் போய்ப் பார்த்தார். பாங்கின் தலைமைக் காரியாலயம் பெங்களூரில் இருக் கிறது. பெங்களூருக்கு ரவியைக் கூட்டிக் கொண்டு ஒரு நடை போய், பாங்கின் உயர் அதிகாரிகள் சிலபேரைப் பார்த்துப் பேசி எப்படியோ ரவிக்கு அந்த பாங்கில் வேலை வாங்கிக் கொடுத்து விட்டார்.

மற்ற குழந்தைகளின் பேரில் இல்லாத ஒரு தனி அன்பு தன்பேரில் அவருக்கு இருப்பதாக ரவிக்குத் தோன்றியது. அது வேறும் பிரமையாக இருக்கலாம். அவ்வது உண்மையாகவும் இருக்கலாம். நிச்சயமாகச் சொல்வதற்கில்லை. உண்மையாக இருக்கு மானால் அதற்கு என்ன காரணம் இருக்கக் கூடும்? ஒருகால் அவருக்குப் பின் அந்தக் குடும்பத்தை ஆதரித்துக் காப்பாற்ற வேண்டியவன் அவன் தான் என்ற எண்ணத்திலுமா? அவர் உயிருக்குப் பயமில்லை என்று டாக்டர் சொல்லியிருந்த போதிலும் கூட ரவியின் உள்ளத்தில் ஏதோ ஒரு அச்சம் முளைவிட்டது. தன் தகப்பனாரால் வெகு நாட்கள் கை கால்களை முடக்கிக் கொண்டு படுக்கையில் படுத்திருக்க முடியாது. திடீரென்று ஒரு நாள் அவர் கைத் முடிந்துவிடும். இந்த எண்ணம் தோன்றியதுமே அவன் கண்களில் விருந்து கண்ணீர் பெருக்கெடுக்கத் தொடங்கி யது. தன் சித்தனை யோட்டத்தை வேறு வழி யில் திருப்பா விட்டால் குரல் எடுத்து அழுதி விடுவாமோ என்ற பயம் தோன்றவே சிரமப்பட்டுத் தகப்பனாரைப் பற்றிய சித்தனைகளிலிருந்து தன்னை விடுவித்துக் கொள்ள முயன்றான்.

தூக்கம் தற்காலிகமாக அவனைச் சித் தனைகளிலிருந்து விடுவித்து அமைதியில் கிடத்திற்று. கடினாரத்தில் ஒரு மணி அடித் ததை அவன் காதுகள் கேட்கவில்லை.

சுரோஜாவும் நாகுவும் ஆளுக்கொரு சாமானைத்துக்கி கொண்டு அந்த அறைக்குள் பிரவேசித்ததும், குப்புகவாமி, "வா நாகு வா" என்று வரவேற்றார்.

நாகராஜன் சூட் கேஸை அங்கேயிருந்த பெஞ்சியின் மேல் வைத்துவிட்டுக் குப்பு கவாமியின் வரவேற்புக்குப் பதிலாக ஒரு புன்னகையை விசியப்படி அவர் எதிரே இருந்த நாகாலியில் வந்து அமர்ந்து கொண்டான். உட்காரும்போதுதான் மற்றொரு நாகாலி யில் அமர்ந்திருந்த ராதாவைக் கவனித் தான். அவன் கவனிப்பதைக் கண்ட ராதா மரியாதைக்காகப் புன்னகைத்தான்.

"என்ன ராதா, எப்படி இருக்கே?" என்று கேட்டான்.

“ஐ எம் ஒ.கே” என்னுள் ராதா.
“சென்கியமா இருக்கோ, அத்திம்
பேர்?” என்று குப்புக்கவாயினை விசாரித்
தான்.

“ஊம்: நீ இப்பத்தான் வரியா? எங்கே
மதுரையிலேருந்துதானே?”

“ஆமாம்.”

“இப்ப ஏது வண்டி? மணி ஒன்பதுக்கு
மேலாகப் போரூப்பலே இருக்கே?”

“திருவனத்தபுரம் எக்ஸ்பிரஸ்தான்;
வண்டி அநியாயமா லேட்.”

“மதுரையிலே எல்லோரும் சென்கியம்
தானே?”

“ஊம்.”

“வறென்னு ஒரு லெட்டர்கூடப் போடல்
வியே? இல்லே உங்கக்காவுக்கு எழுதியிருத்
தியோ?” என்று சரோஜாவைப் பார்த்துக்
குறும்பாகச் சிரித்துக் கொண்டே கேட்டார்.

“ஆமா, எனக்கு எழுதியிருத்தான். அந்த
லெட்டர்ல இன்னும் ரகசியமான சமா
சாரங்கள் எவ்வளவோ எழுதியிருத்தான்.
அதனாலே கடுதாசியை உங்களுக்குக் காட்
டல்வே.” என்னுள் சரோஜா, தம்பியைப்
பார்த்து முறுவலித்தபடி.

“லெட்டரைக் காட்டாட்டாப் போறது
சமாசாரத்தை மட்டுமாவது சொல்லி யிருக்க
லாமே?”

“அப்ப நீங்க கம்மா விட்டுடுவேனா?
எங்கே நாகுவோட லெட்டர்? என்ன எழுதி
யிருக்கானு பாரக்கலாம் என்று துணித்து
எடுத்து மாட்டேனா?” என்று குறும்புப்
பேச்சைத் தொடரித்தான் சரோஜா.

தன் அக்காவும் அத்திம்பேரும் கிண்ட
லாகப் பேசி விளையாடிக் கொண்டிருப்பதை
நாகு ரசித்தான்.

“நான்தான் சோம்பேறின்னு உங்களுக்கு
தெலாத்த தெரியுமே, அத்திம்பேர், லெட்டர்
போடல்வே. அதுவுமில்லாம, திடீர்னு புறப்
படும்படியா ஆச்சு.”

“என்ன விசேஷம்? ஒரு பத்து நாளைக்கு
இருப்பியா?”

“ரெண்டு காரியமா வந்திருக்கேன். நாளை
விலேருந்து மூன்று நாளைக்கு யூனியர்ஸ்டியிலே
ஆல் இண்டியா எகானமிஸ்ட்ஸ் கான்ஃப்
ரன்ஸ் நடக்கிறது. அதை அட்டென்ட்
பண்ணணும். இரண்டாவது, யூனியர்
ஸ்டியிலே அலிஸ்டன்ட் புரொபனர் வேலைக்கு
அப்பிள் பண்ணியிருக்கேன். அதுக்கு இன்டர்
வ்யூவுக்கு அழைப்பு வந்திருக்கு.”

“குட். இப்பவே நீ அலிஸ்டன்ட் புர
ஃபர் இல்வியோ உங்க காவேஜிலே?”

“இல்வே. ஐ எம் ஒன்லி எ லெக்சரர்.”
“நாகு படிப்பில் நல்ல கேட்டிக்காரன்
ராதா. உனக்குத் தெரியுமோ? எல்லாக்
கிளாஸ்களையும் பாஸ்ஸ்தான்.”

ராதா முறுவலித்தான்.

“பேசுவே மாட்டேங்கியே? யூ நேஷ்
க்ரோஸ் அப் வெரி ஃபாஸ்ட்” என்னுள் நாகு
ராதாவை நோக்கி.

“அப்படி யெல்லாம் ஒன்னும் இல்வே.
அப்பாவோட பேசினாடிருக்கேனென்னு நான்
பேசாம இருத்தேன்.”

சரோஜா பேச்சில் கவந்து கொண்டான்.
“உனக்கு இந்த வேலை கிடைக்கட்டுமன்னு,
இங்கியேதான் வந்திருக்கணும் இல்லியா?”

“ஆமாம்.”

“கிடைக்குமா?”

“நம்பிக்கை இருக்கு. பார்ப்போம்.”

“அப்படி மெட்ராஸுக்கு வந்துட்டியானு
இங்கே நம்ம வீட்டிலேயே இருந்துக்கலாம்”
என்று நாகுவிடம் சொல்லிவிட்டுக் குப்பு
கவாயின் முகத்தைப் பார்த்தான்.

“கண்டிப்பா, பின்னே நோட்டல்வேயும்
ஹாஸ்டல்வேயும் இருக்க விட்டுட முடி
யுமா?” என்று குப்புக்கவாயி அவனை ஆமோ
தித்தார்.

“கல்யாணம் பண்ணிண்டிருத்தானுலா
வது தனிக் குடித்தைம் வைக்கலாம். இப்
படிப் பிரம்மச்சாரியாவே காலத்தை ஒட்
டிண்டிருக்கானே.... பொண்ணு ஒன்னும்
வரல்லியா?” என்று முதல் பாதிப் பேச்சைக்
குப்புக்கவாயியை நோக்கியும் பிற பகுதியை
நாகுவைப் பார்த்தும் கேட்டான் சரோஜா.

“பொண்களுக்கென்ன குறைச்சல்? நின
மும் யாராவது வந்து ஜாதகத்தைக் கொடு,
கோத்திரம் என்னென்ன அப்பாவையும் அம்
மாவையும் துளைச்சுண்டுதான் இருக்கா.”

“பின்னே ஏன் கல்யாணம் பண்ணிக்காம
இருக்கே இன்னும்?” - சரோஜா.

“ஒன்னும் சரியா அமையலே.”

“உனக்கென்ன வயக இப்போ?” என்று
குப்புக்கவாயி கேட்டார்.

“முப்பதைக் கூடிய சீக்கிரம் தாண்டிடு
வேன்” என்னுள் நாகு.

“அப்ப சீக்கிரம் பண்ணிண்டு வேண்
டியதுதான். இனிமே டியே பண்ணினு அப்
புறம் கல்யாணம் ஆறது ரொம்பக் கஷ்ட
மாய்ப் போயிடும்!” என்னுள் குப்புசாமி.

“அதனாலே ஒன்னும் நஷ்டமில்லென்னு
எனக்குத் தோன்றது. இப்படியே இருத்
துட்டுப் போறேன்” என்று கூறிச் சிரித்தான்
நாகு.

“உன் மனசுக்குப் பிடிச்ச பொண்ணு
வரல்லியா? வெனகிக் காரியங்கள் சரியா
அமையலியா? ஜாதகங்கள் ஒத்துக்கலையா?”
குப்புக்கவாயி கேட்டார்.

“ஒவ்வொரு பிரபோசல்லேயும் ஒவ்
வொரு தகராறு.”

“போன் ரொம்ப அழகா இருக்கணும்னு எதிர்பார்க்கிறான் ‘போலிக்கு’” என்றார் குப்புசுவாமி, சரோஜாவைப் பார்த்து.

“அதிலென்ன தப்பு? அவன் அழகுக்கு அவன் அப்படி எதிர்பார்க்க வேண்டியது தானே?” என்று திருப்பிக் கேட்டான் சரோஜா. நாகு - தன் தம்பி - அழகன் என்ற பெருமை அவன் முகத்தில் பிரகாசித்தது.

“ராதாவுக்குக் கல்யாணம் பண்ண உத்தேசம் இல்லையா?” என்று கேட்டான் நாகு. ராதா தலையைக் குனிந்துகொண்டாள்.

ஏனோ நாகுவின் அந்தக் கேள்வி அவனுக்குப் பிடிக்கவில்லை. தகப்பனார் தன்னை அந்த ரகசமாக ரவியைக் குறித்து ஏதோ பேச முற்பட்ட சமயத்தில் நாகு வந்து குறுக்கிட்டு விட்டதனால் அந்தப் பேச்சு அப்படியே தின்றுபோய் விட்டதிலே அவனுக்கு ஏமாற்றம்; நாகுவின் இந்தக் கேள்விக்கு என்ன பொருள்? வெறும் சம்பிரதாயத்துக்காகக் கேட்கப்பட்ட கேள்வியா? அல்லது அதற்கு ஏதாவது உட்பொருள் உண்டா? தன் அப்பாவோ அம்மாவோ அதற்கு என்ன பதில் சொல்லப் போகிறார்கள்? அவன் காதலன் ஆர்வத்தோடு காத்திருந்தான். அவன் இதயம் படபடவென்று அடித்துக் கொள்ளத் தொடங்கியது.

“நீ ராதாவைப் பண்ணிக்கிறியா?” என்று கேட்டுவிட்டால்?

“எனக்கு ஆட்சேபமே இல்லை” என்று நாகு சொல்லிவிட்டால்?

தான் என்ன சொல்ல வேண்டி விரும்பும்? இந்த இக்கட்டுத் தணக்கு ஏற்பட்டுவிடாமலிருக்க வேண்டுமே என்று அவன் மனம் இதற்குள்ளாகவே தெய்வத்தைப் பிரார்த்தித்துக்கொண்டது.

அவன் பிரார்த்தனை பவித்தது போல இருந்தது. குப்புசுவாமி நாகுவுக்கு அளித்த பதில்.

“அவனுக்குக் கல்யாணத்துக்கு என்ன அவசரம் இப்போ? வயசு இருபத்தொன்று தானே ஆறது? வேலைக்குப் போயின்

டிருக்கா. இன்னும் கொஞ்ச நாள் போகட்டும் கறது என்னோட அபிப்பிராயம். ஆறு, உங்க அக்கா என்ன நினைச்சுக்கொண்டோ? ராதா மனசலே என்ன இருக்கோ?” என்று கூறிக் குப்புசுவாமி ராதாவைப் பார்த்துக்கண் சிமிட்டினார்.

“நீங்க சொல்றது கரெக்ட் அப்பா. எனக்கு இப்போ அதைப்பத்தி எண்ணமே இல்லை” என்றான் ராதா.

“நீங்க நினைக்கிறபடியும் அவ நினைக்கிற படியுமெல்லாம் ஒண்ணும் நடக்காது....” என்று சரோஜா ஏதோ சொல்ல ஆரம்பித்தாள்.

“அதை ஒத்துக்கறேன். நீ இருக்கச்சே நீ சொல்றபடி நடக்காம நான்கு சொல்ற படியா நடக்கு?” என்று கூறிக் சிரித்த படியே ஜின்டான் பாட்டிலைத் திறக்கத் தொடங்கினார் குப்புசுவாமி.

“அதுக்குள்ளே.... உங்க கிண்டலை ஆரம்பிச்சுட்டேனோ! நான் சொல்ல வந்ததை முழுக்கக் கேட்டுட்டு அப்புறம் பேசக்கூடாது?” என்று சரோஜா பெருமை பொங்கக் கணவனைக் கடித்து கொண்டாள்.

“சொல்றேன்.”

“வேளைன்னு வந்துட்டா திருதிப்புன்னு கல்யாணம் நிச்சயமாயிடும். நடக்கவும் நடந்துடும். அப்புறம் நினைச்சுப் பார்த்தா எல்லாம் கணவுலே நடந்துது போலிருக்கும். நாம நினைக்கிறபடி யெல்லாம் ஒண்ணும் நடக்கும்னு சொல்ல முடியாது” என்று சரோஜா சொன்னாள்.

“அதை இல்லைன்னு நான் சொல்லல்லை. அப்படிச் சில கேசுகளில் நடக்கலாம். இன்னும் சில கேசுகளில் வேளை வராமலே போயிடலாம். எல்லாவதுதான் உடனே கல்யாணத்தை நடத்திடணும்னு சம்பந்தப்பட்டவா எல்லாரும் நினைச்சாலும் கல்யாணம் தள்ளிப்போகலாம். வேளை வராததுக்கறது அப்படியும் இருக்கலாமில்லையா?” என்று குப்புசுவாமி கேட்டார்.

“நீங்க பேசறது எனக்குப் பிடிக்கலை. கபமாகக் கல்யாணத்தைப் பத்திப் பேசும் போது ஏன் இப்படித் தள்ளிப் போகலாம், வேளை வராமலே போயிடலாமெல்லாம் பேசணும்? அது அச்சானியமாப் படறது எனக்கு” என்று கவலையோடு சொன்னாள் சரோஜா.

“நீ பேசறதைப் பார்த்தா ராதாவுக்குச் சீக்கிரமே கல்யாணத்தைப் பண்ணிடணும்னு நீ நினைக்கிறப்பலே இருக்கு?”

“ஆமா. எனக்கு அப்படித்தான் என்னென்ன.”

“சரி. அப்ப அப்படியே செப்போம். அதுக்கு முன்னடி நாகுவுக்குச் சாப்பாடு கீப்பாடு ஒண்ணும் வேண்டாமா? இப்படியே பேசின்பே இடுத்துட்டா சாமா அங்கே எல்லாதையும் ஒழிச்சு பத்துத் தேய்க்கப் போட்டுடப் போலான்” என்று தமாஷாக அந்தப் பேச்சை முடித்தார்.

சரோஜா நாகுவைச் சாப்பிட அழைத்துச் சென்றாள்.

“ராதா, நீ இங்கேயே இரு. நாம பேசின டிருந்ததைப் பேசி முடிச்சுடுவோம்” என்றார் குப்புசுவாமி. (தொடரும்)

ஒரு விளக்கம்!

எழும்புக் கூடு: ஸ்டீப்ரெஸ் நடனத்தை கொஞ்சம் அதிகப்படியாகச் செய்த விட்ட நயர்! -பிரியா யாறு

எடுத்துச் சொன்னார் ஒருவர். ஏற்றுக் கொண்டார் மற்றவர், அடைந்தனர் இருவரும் லாபம், அதுவே நல்ல விவேகம்!

இருவரும் இப்போது சேமிப்பில்
காட்டுகின்றனர் லேகம்!

ஒருவர் மற்றவருடைய அனுபவத்திலிருந்து
பயனடைவதே விவேகமான செயலாகும். இவ்விரு
வரும் சேமித்திட முடியு செய்தள்ளனர், எனவே
இவ்வாதம் குடும்பம் கவனத்துடன் பெறுவது திண்ணம்.
பாங்க் ஆஃப் பரோடாஸில் சேமிப்பு கணக்கு
கவனத்துடன் இலட்சக்கணக்கான இல்லத்தரசிகளே
இந்த விவேகத்தின் சான்றாக உள்ளனர். இயன்ற
போதெல்லாம், இயன்ற அளவு இவர்கள் சேமித்தல்
கொண்டிருப்பதன் மூலம், தங்கள் குடும்பம்
செழிப்புடன் கிளக்கச் செய்வதில் வெற்றி
தடைந்துள்ளது.
பாங்க் ஆஃப் பரோடாஸில், சேமிப்பு கணக்கு
மட்டுமன்றி இன்னும் கலம் பல திட்டங்கள் உண்டு.
நீங்கள் கலம் மூலையில் சேமித்திட அவகாசம்,
உதவுகின்றன.
நீங்கள் சேமிக்கத் தொடங்குங்கள்—நீங்களும்
உங்கள் குடும்பமும் கவனத்துடன் சேமிக்கலாம் போடவே.

கீழ்க்கண்ட திட்டங்களில் உலகத்தாந்த
தொந்தெடுங்கள்:

1. மந்த்வி இன்கம் பிளான்
2. ஃபிக்ஸ்ட் டெபாஸிட் பிளான்
3. ரெகுலர் இன்கம் பிளான்
4. ரெக்கரிங் டெபாஸிட் ஸ்கீம்
5. ரெகுலர் இன்கம்-ஃம்-ரெக்கரிங் டெபாஸிட் பிளான்
6. ஃபெஸ்டிவல் டெபாஸிட் பிளான்

முழுமைவான பாங்கில் வசதிகளையும் சேவைகளையும்
பெற, பாங்க் ஆஃப் பரோடா உங்களை மூலம் உதி
வரவேற்கிறது.

சேமிப்பது ஒரு நல்ல பழக்கம்

பாங்க் ஆஃப் பரோடா

(இந்திய அரசுக்குச் சொந்தமானது)

நரகத்துக்குப் போய்..

அதனுக்கு: சக்யம் மந்தபரட்டி • கல்யாணம்: வேலு

“இப்போது சியாமளாவுக்கு எட்டு மாதம். ஆளுவது பிரசவம். பிண்ட டெஸ்ட் ரிப்போர்ட்டில் ஹிமோகுளோபின் 30 சதமே இருக்கிறது. மேலும் இந்த முறை டெலிவரி மிகவும் கஷ்டம்.....” என்றான் டாக்டர் அனுக்யா.

பிரபாகரன் அப்போதே அந்த இடத்தை விட்டு நகர்ந்தான். அனுக்யா சிறிது நேரம் ஒன்றும் பேசவில்லை.

குனிந்த தலையை நிமிர்த்திச் சியாமளா டாக்டரைப் பார்த்து “மன்னியங்கள் டாக்டர் அவருடைய செய்கை மன வேதனையைத் தருகிறது” என்றான்.

“சியாமளா எனக்கு நன்றாகப் புரிகிறது. நான் இம்முறை உன்னுடைய பிரசவத்துக்கு என்னால் என்ன செய்ய முடியுமோ செய்கிறேன். ஆனால் இம்மாதிரி மனிதர்களைத் திருத்தவது எப்படி என்றுதான் எண்ணுகிறேன்” என்றான் அனுக்யா.

சியாமளாவின் கலங்கிய கண்கள் அனுக்யாவின் உள்ளத்தை உருக்கின. சியாமளா பிரபாகரன் திருமணம் நடந்த நான் முதல் இருவருக்கும் டாக்டர் அனுக்யாவிடம் பழக்கமுண்டு.

சியாமளாவுக்கு ஐந்து பெண் குழந்தைகள் இருப்பதும் உடல்நிலை சரியில்லாதது பற்றியும் அனுக்யாவுக்குத் தெரியும். பிரபாகரன் குடும்ப நிலை பற்றியும் அறிவான்.

சியாமளா குடும்பக்கட்டுப்பாட்டு ஆப்பரேஷனுக்குச் சம்மதித்த போது பிரபாகரன் மறுத்து விட்டான்.

ஆண் குழந்தை இல்லையென்றால் நரகத்துக்குப் போவோம் என்ற மூட நம்பிக்கை பிரபாகரனையும் அவனது பெற்றோர்களையும் விடவில்லை.

சியாமளாவின் தலையெழுத்தோ, பிரபாகரனின் துரதிருஷ்டமோ அவர்களுக்குப் பிறந்தவையெல்லாம் பெண் குழந்தைகளே.

டாக்டர் அனுக்யா ஒவ்வொரு முறை எடுத்துச் சொல்லியும் உட்டிக் கழித்து விட்டான் பிரபாகரன்.

“நான் காலமான பிறகு எனக்கு இறுதிக் கடன் செய்ய ஒரு ஆண் குழந்தை வேண்டாமா? இல்லாவிட்டால் நான் நரகத்துக் கல்லவா போக வேண்டும்” என்றான் பிரபாகரன்.

இம்முறை அவரிடமிருந்து இம்மூட நம்பிக்கையை எப்படியாவது அகற்ற வேண்டும். ஆனால் எப்படி என்ற கேள்வி புரியாத புதிராக இருந்தது அனுக்யாவுக்கு. நரகத்துக்குப் போவோம் என்ற எண்ணம் அவனது மனத்தில் வேரூன்றி விட்டது. அது தவிர அவனது மூட நம்பிக்கைக்குப் பெற்றோர்களுமே

உடந்தையாக இருக்கிறார்கள். பிரபாகரனை ஆப்பரேஷன் செய்து கொள்ளச் சம்மதிக்க வைக்க வேண்டும். அவ்வது சியாமளாவுக் காவது கு. க. ஆப்பரேஷன் செய்ய அவன் அனுமதி தரவேண்டும். இது நடக்கிற காரியமா? இந்த விஷயத்தைச் சொன்னாலே எரிந்து விழுமூர்.

டாக்டர் அனுக்யா இந்தப் பிரச்சினைக்குத் தீர்வுகாணப் பல நாட்கள் ஆலோசித்திருக்கிறான்.

ஒருநாள் சாயந்திரம் நான்கு மணிக்கு அனுக்யா, வார்ட்டில் உள்ள நோயாளிகளைப் பரிசோதித்துக் கொண்டிருந்த சமயம் பிரபாகரன் தலைதெறிக்க ஓடி வந்தான்.

“டாக்டர், சியாமளாவுக்கு வலி வந்து விட்டது. ரத்தக் கசிவு ஏற்பட்டு விட்டது. கூட்டிக் கொண்டு வந்திருக்கேன்” என்றான் மூச்சு வாங்க.

அனுக்யா பிரபாகரனை நேருக்கு நேர் பார்த்தான். பிரபாகரன் குழப்பம் அடைந்த நிலையில் இருந்தான்.

“நர்ஸ்” என்று கூப்பிட்டான். “லேபர் ரூமுக்குக் கூட்டிக் கொண்டு போங்கள்” என்று சொல்லிக் கொண்டே ரூமை நோக்கிச் சென்றான்.

லேபர் ரூம் படுக்கையில் வேதனையால் துவண்டு கிடக்கும் சியாமளாவை டாக்டர் அனுக்யா பரிசோதனை செய்தான்.

“இரத்தக் கசிவு அதிகமாகி விட்டது” என்று சொல்லிக் கொண்டே நர்ஸைக் கூப்பிட்டு ஏதோ சொன்னான்.

நர்ஸ் வெளியேறிய சில நிமிடங்களில் பிரபாகரனோடு உள்ளே வந்தான்.

பிரபாகரன் என்ன செய்வதென்றறியாமல் நின்றான்.

“மிஸ்டர் பிரபாகரன்! சியாமளாவின் நிலை கவலைக்கிடமாக இருக்கிறது. ரத்தம் வெளியேறிக் கொண்டிருக்கிறது. என்னால் ஆவன செய்ய பிரசவம் கசமாக முடிய முயற்சி எடுக்கிறேன். ஆனால் ஒரு வேண்டுமேனா.....”

“என்ன?” இந்த நிலையிலும் அவனுடைய குரலில் கோபம் தொனித்தது.

இந்நகை புரிந்தான் அனுக்யா. “கோபப் படாதீர்கள். நான் குடும்பக்கட்டுப்பாடு பற்றிப் பேசப் போவதில்லை. அவனுடைய பிரசவம் முடியும் வரை நீங்கள் இங்கே இருந்தால் அவனுக்குத் தைரியமாக இருக்கும். இது என்னுடைய வேண்டுகோள். மாட்டேன் என்று சொல்லி விடாதீர்கள்.”

ஆச்சரியப்பட்டான் பிரபாகரன். “இது என்ன? நான் ஏன் இங்கே இருக்கணும்?

கணவன் இருந்ததாகக் கேள்விப்பட்டதே யில்லை. நீங்கள் சொல்லுவது நூதனமாக இருக்கிறது."

"நோ. மிஸ்டர் பிரபாகரன்! பீஸில் டோன்ட் ஆர்கியு எனிதிங் மோர்! சியாமளாவின் முகத்தை ஒருமுறை பார்த்துவிட்டுச் சொல்லுங்கள். நீங்கள் இங்கிருப்பது நல்லதே. பீஸில் பி ஹியர் - நர்ஸ் - கில் மீ தேட் சிரிஞ்ச்."

நர்ஸ் கொடுத்த சிரிச்சினால் வேதனை மிக்க ஒரு இன்ஜக்ஷன் கொடுத்தாள். வேதனை கூடியதால் சுருண்டு மடங்கிக் கிடந்தாள் சியாமளா.

பிரபாகரன் சியாமளாவையே பார்த்துக் கொண்டிருந்தான்.

சியாமளா, பிரபாகரனை அருகில் வரும்படி சைகை செய்தாள்.

பிரபாகரன் வந்து அவளது தலைபக்கமாக நின்றான். சியாமளா பிரபாகரனின் இரு கரங்களையும் இறுக்கிப் பிடித்துக் கொண்டாள்.

பிடிப்பு இன்னும் இருகியது. பல்லைக் கடித்துக் கொண்டு வலியைப் பொறுத்துக் கொண்டாள்.

சியாமளா ஒரு கையால் அவனது கரத்தைப் பற்றிக் கொண்டு, மற்ற கையால் வயிற்றை அழுத்திப் பிடித்துக் கொண்டாள். பின் வலி தாங்காமல் இடையிடையே அவறினாள்.

நர்ஸ் வந்தாள் - அவள் கையில் ஒரு பாட்டில் பிளட். "ரத்தம் இன்னும் தேவைப்படும்" என்று சொல்லிக் கொண்டே அணுகியா இரத்தத்தோடு உள்ள பாட்டிலைத் தலைமீழாகச் சாய்த்துக் கையில் இரத்தம் ஏற்ற ஏற்பாடு செய்தாள்.

நர்ஸ் உதவி புரிந்து கொண்டிருந்தான். பிரபாகரன் அசையாமல் நின்று கொண்டிருந்தான்.

சியாமளாவின் உடலில் இரத்தம் செலுத்தப் படுகிறது. சியாமளாவுக்கு ரத்தம் வெளி வருகிறது.

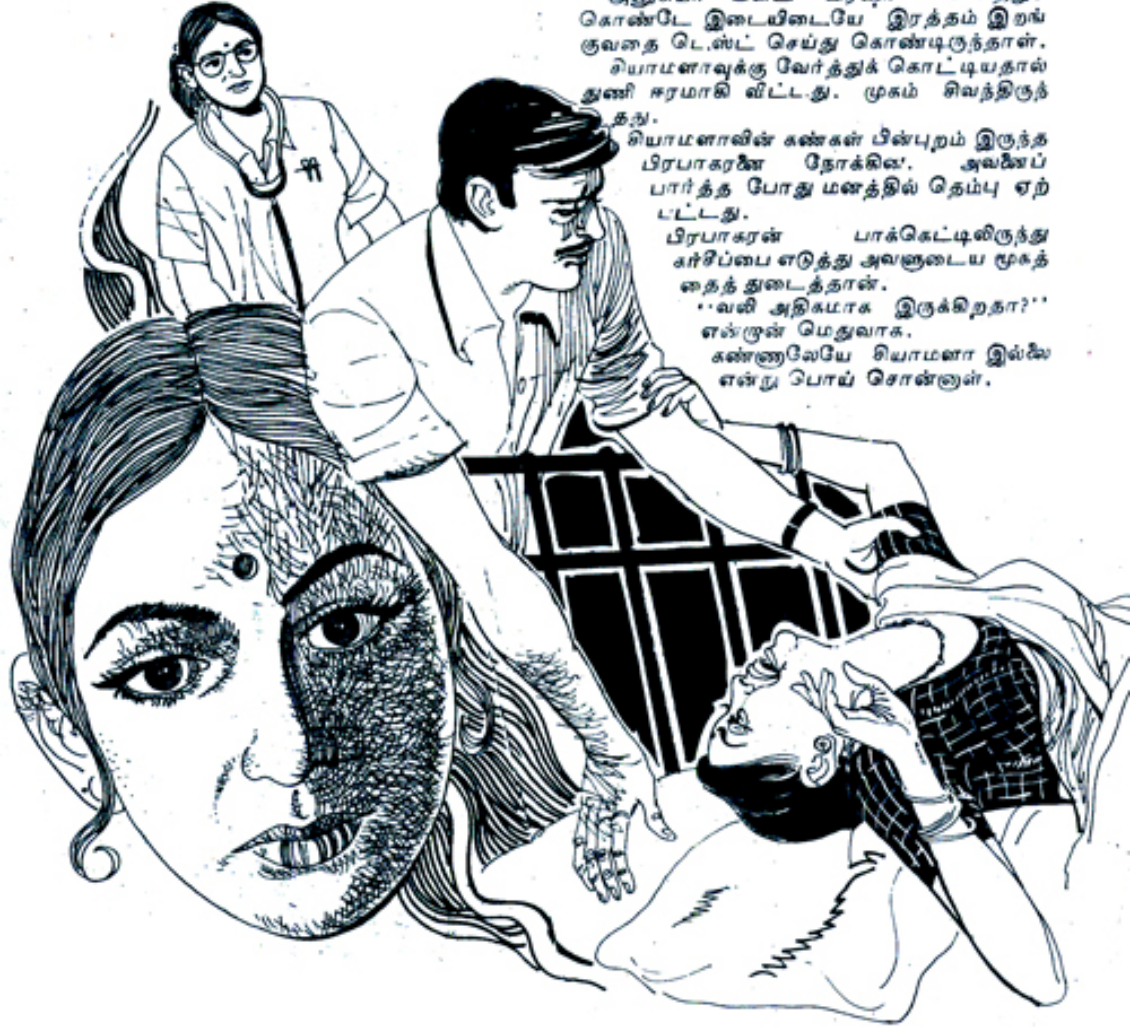
நர்ஸ் பிரபாகரனின் கையில் ஒரு பேப்பரைக் கொடுத்துக் கையெழுத்து கேட்டாள். "ஆபரேஷன் செய்துதான் குழந்தையை எடுக்கும்படி இருக்கும் என்று தோன்றுகிறது." தனக்கு இந்த ஆப்பரேஷனில் எந்த வித ஆட்சேபமும் இல்லை என்று எழுதப்பட்ட கா கிதத்தில் அவன் கையெழுத்துப் போட்டான்.

அணுகியா பிளட் பிரஷர் பார்த்துக் கொண்டே இடையிடையே இரத்தம் இறங்குவதை டெஸ்ட் செய்து கொண்டிருந்தாள். சியாமளாவுக்கு வேர்த்துக் கொண்டியதால் துணி சரமாகி விட்டது. முகம் சிவந்திருந்தது.

சியாமளாவின் கண்கள் பின்புறம் இருந்த பிரபாகரனை நோக்கிவ. அவனைப் பார்த்த போது மனத்தில் தெம்பு ஏற்பட்டது.

பிரபாகரன் பாக்கெட்டிலிருந்து கரிப்பை எடுத்து அவனுடைய மூக்கைத் துடைத்தான்.

"வலி அதிகமாக இருக்கிறதா?" என்றான் மெதுவாக. கண்ணாலேயே சியாமளா இல்லை என்று பொய் சொன்னாள்.

“கொஞ்சம் பொறுத்துக்கோ, எவ்ரிதில் பி ஆல் ரைட்” என்றான். வாயில் இருந்து வார்த்தைகள் வெளி வந்ததே தவிர மனத்தில் சந்தேகமிருந்தது. சந்தேகத்தை மறைத்துக் கொண்டு கரங்களைப் பற்றிக் கொண்டான். இரத்தம் கொடுப்பது முடிந்தது.

அனுசுயா இரத்தம் தோய்ந்த சிவந்த கிளவில்களைச் சரி செய்து கொண்டே சென்றாள். “ஆபரேஷன் தேவையில்லை, என்றாலும் தையல் போட வேண்டியிருக்கும்.”

கிளவில்களைப் பார்த்துக் கொண்டிருந்த பிரபாகரன் கண்ணை மூடிக்கொண்டு “உங்கன் இஷ்டம் டாக்டர்” என்றான்.

சியாமளாவிடம் அனுசுயா தான் சொல்லும்படி செய்யச் சொன்னாள். “சியாமளா நீ கொஞ்சம் பிரஷர் அப்பனை பண்ண வேண்டும். கொஞ்சம் அதே மாதிரி... ம... முக்கல் முனக்கல். ம... அப்படிச் செய்தாயானால் அழகான பையன் பிறப்பான். எங்கே இன்னும் ஒருமுறை. மறுபடியும் அதே மாதிரி தான். உன்னை நரகத்திலிருந்து காப்பாற்றப் போகிறாய் — அதேமாதிரி... ம... அப்படித்தான்.”

சியாமளாவுக்கு மிக அசுதியாகவும் வேதனையாகவும் இருந்தது. முக்கல் முனக்கலோடு கண்ணைத் திறக்கவும் மூடவுமாகப் படுக்கையில் இருந்த சியாமளா, அனுசுயா சொன்னபடியெல்லாம் செய்து கொண்டிருந்தாள்.

“குட் கேர்ல், அப்படித்தான் சொல்லுவதெல்லாம் செய்யணும். எங்கே இன்னொரு முறை... ம... வெரி குட்... வெரி குட்...”

பிரபாகரனின் மூச்சு கொஞ்ச நேரம் நின்று போனது. அவனையே பார்த்துக் கொண்டிருந்தான்.

சியாமளா அவனுடைய இரண்டு கரங்களை யும் அழுத்திப் பிடித்துக் கொண்டாள். பிடியின் அழுத்தம் ஒவ்வொரு நிமிடமும் அதிகமாகிக் கொண்டிருந்தது. அவனுடைய உள் எங்கை வேர்வை கையில் வழிந்து கொண்டிருந்தது.

சியாமளாவுக்கு வலி கொஞ்சம் கொஞ்சமாக அதிகரித்துக் கொண்டேயிருந்தது. அனுசுயா சின்ன ஆயுதம் ஒன்றை எடுத்து தோலை கத்தரித்துக் கொண்டிருந்தாள். இடைவீதியேயே சியாமளாவிடம் “ஆயிரக்க... அப்படித்தான், கொஞ்சம் பொறுத்துக்கோ. ப்ளீஸ்... வெரி குட்... உன்னுடைய வாரிக் வரப் போகுது. அப்படித்தான்” என்றாள்.

அந்த வேதனையிலும் கழுத்தைச் சாய்த்துப் பிரபாகரனைப் பார்த்தாள். பிரபாகரன் அவனுடைய கண்ணத்தில் கை வைத்தான். அவனைப் பார்த்துக் கொண்டே சியாமளா

தன் வேதனையை மறக்க முயற்சி செய்து கொண்டிருந்தாள்.

டாக்டர் அனுசுயா காரியத்தில் மும்முரமாக ஈடுபட்டிருந்தான். நர்ஸ் நாடி பிடித்துப் பார்த்துக் கொண்டிருந்தாள். பிரபாகரன் கண் முன் ஏதோ கழுவுவது போல் இருந்தது. சியாமளாவுக்கு வலி அதிகரித்துக் கொண்டே இருந்தது.

திடீரென்று விடென்று கதறினாள்.

அனுசுயா குமுத்தையை வெளியில் எடுக்கும் முயற்சியில் ஈடுபட்டிருந்தாள்.

சியாமளா வேதனையால் ஒலமிட்டாள். கதறிக் கொண்டே தலையை ஒரு பக்கம் சாய்த்தாள்.

பிரபாகரனின் உடல் முழுவதும் வியர்த்திருந்தது. தன்னைச் சுற்றி உள்ள பொருட்கள் எல்லாம் கழுவுவது போல் தோன்றியது. பிரபாகரனுக்கு அதன்பின் என்ன நடந்தது என்று அவனுக்கே தெரியாது.

கண்களைத் திறந்து பார்த்த போது அவன் ஒரு பெஞ்சில் படுத்திருந்தான். அருகில் ஒரு நர்ஸ் பெஞ்சில் ஏதோ மருத்தைத் தடவி மூக்குக்கு நேரே பிடித்துக் கொண்டிருந்தாள். பிரபாகரன் சட்டென்று எழுந்து அமர்ந்தான். அவனருகில் துயரத்தோடு நின்று கொண்டிருந்த அப்பா, அம்மா குமுத்தைகளைக் கண்ட பின், “சியாமளா... சியாமளா எங்கே” என்று துயரத்தோடு கேட்டான்.

கையைத் துடைத்துக் கொண்டு வெளியே வந்த அனுசுயாவையும் அதையே கேட்டான்.

“டெலிவரி ஆனதும் மயக்கம் ஆனாள். இப்போது நன்றாக இருக்கிறாள். நீங்கள் மயக்கம் போட்டு விழுந்து விட்டீர்கள்” என்றாள் அனுசுயா.

அனுசுயாவுடன் பிரபாகரன் சியாமளா படுக்கைக்கு அறைக்குள் சென்றான். சியாமளாவையும் குமுத்தையையும் பார்த்துக் கொண்டிருந்தான்.

அவன் என்ன சொல்லப் போகிறானோ என்ற பயத்தோடு சியாமளா அவனைப் பார்த்தாள்.

பிரபாகரன் அனுசுயாவின் பக்கம் திரும்பி, “எக்ஸ்கியூஸ் மீ டாக்டர், என்னை மன்னியுங்கள். நான் இவ்வளவு படித்தவனாக இருந்தும் ஏன் இப்படி நடந்து கொண்டேன் என்று நினைக்கும் பொழுது எனக்கே வெட்கமாக இருக்கிறது. இவ்வாறு நரகத்தைப் பற்றி நினைத்தேனே தவிர அதைவிட பயங்கரமான, சியாமளா அனுபவித்த நரகத்தைப் பற்றிச் சித்திக்கவில்லை. என் கண்ணால் அந்த நரகத்தைக் கண்டேன் — இப்போ நீங்கள் காண்பித்து என் கண்ணைத் திறந்தீர்கள். இக்காலத்தில் பெண் என்றாலும், ஆண் என்றாலும் ஒன்றே. தாயும் சேயும் நன்றாக இருந்தால் போதும்.”

சியாமளா பிரபாகரன் “ஆச்சரியத்தோடு பார்த்தாள். பிரபாகரன் சியாமளாவின் அருகில் சென்று அவன் கண்ணத்தை ஆதரவாகத் தடவினான்.

“மீண்டும் அந்த நரகவேதனை அனுபவிக்க விட மாட்டேன், விடவே மாட்டேன்” என்றான் பிரபாகரன். திருப்தியோடு நோக்கிய அவனது கண்களை அன்போடு பார்த்தது பிரபாகரனின் கண்கள்.

“மாட்சில் வெற்றி பெற்றவருக்குத் தலை எப்படி வலிக்கும்?”

“விண்ணு என்னு!”

• பிரியா பாஸு

எழுத்தாளர்: "கண்ணா முடிக்கிட்டுக் கவரை என்னிடம் நீட்டியே... ஏம்பா...?"

பொன்னுச்சாமி: "திரும்பி வந்த கதையை நான் நீட்டற போதெல்லாம் உன் முகம் போற போக்கைப் பார்க்கப் பதீதாப்பா இருக்கு னா!"

அவர்: "என்னப்பா நடுத்தெருவில் பஸ்கப் பேஸ் நின்றுக்கிட்டிருக்கே...?"

பொன்னுச்சாமி: "ஒன்பதாவது மாடிலிருக்கு ஹீ ஆபீசுக்குச் சில கடிதம் மட்டிவாடா செய்ய வேண்டியிருக்கு... பாழாய்ப் போன பவர் கட்டி டிரைவர்ட் வேறு வேலை செய்யலாமா!"

பொன்னுச்சாமி: "அடே என்ன இது! எதுக்காக இப்படி விக்கி விக்கி அழறே...?"

மனைவி: "உங்களைக் கல்யாணம் பாண்ணிக்கிட்டு என்ன கைததைக் கண்டேன்... ஒரு லெட்டர் உள்ளடா ஒரு மனைவி ஆர்டர் உள்ளடா...?"

அவர்: "டெலிவரிக்குப் போகும்போது கைபில் எதுக்குப்பா டெபீக்கார்டா...?"
பொன்னுச்சாமி: "பட்டிவாடா செய்ய வேண்டிய விட்டிள் மூன் நின்று டெப்ஸை போட்டா, சார் போஸ்ட் ஹே என் குரல் ஒலிக்குமா!"

**போஸ்ட்மேன்
பொக்கிசுக்காமா**

பெரவா: "ஒரு நியாய மனி ஆட்டா...? யார் அனுப்பியிருக்கா...?"
பொன்னுச்சாமி: "நான் தான்! மனி ஆட்டர் இருக்கா மனி ஆட்டர் இருக்கா என்று தினம் தினம் கேட்டு ஏமாறது பொருக்கது நானே என் கைபிலிருந்து ஒரு நியாய மனி ஆட்டர் அனுப்பினேன்!"

பழனி டாக்டர் எஸ். காளிமுத்து

Dr. S. காளிமுத்து

இன்றைய முன்னணி பிரபல பழனி வைத்திய நிலகம், வைத்தியராஜ் டாக்டர் எஸ். காளிமுத்து R. M. P. (IND) V. V. C. A. M. I. H. அவர்களின் வெற்றிகரமான மாதாந்திர சுற்றுப் பயணத்தில் எல்லா விவாதங்களுக்கும் அன்பர்கள் தேரில் சந்தித்து ஆலோசனைகளும் மருத்துகளும் பெற்று சுகவாழ்வு வாழ அழைக்கின்றோம். வணக்கம்.

தங்களின் உடல் மிகவும் பலவீனமால் இனித்து, உடல் வலு வில்லாமல் குடும்ப வாழ்க்கையில் நிம்மதியில்லாமல் வலோதிகமால் போல் உண்பு மேலிட்டு, வேலைகளைச் சரவர செய் இல்லாமை — இதனால் கஷ்டப்படுகிறீர்களா? வாரிய வலதில் தெரிந்தும், தெரிவாமலும் சென்ற தவறுதல்களை இப்போது உடல் கெட்டு பலத்தின மடைத்து ரத்தக் குறைவு, சோர்வு, தலைவலி, உஷ்ணம், கோம்பல், கைகால் அசதி, பல்வீதனம், உடல்வலி, உண்பு, தூக்கக் குறைவு,

ஆகாமை, பிதி, வெட்கம், பயம், வெறுப்பு உண்டாவி, தாம் தந்தையாடிலும் மற்றவர்களிடமும் சொல்ல முடியாமல் மனவேதனையும் கஷ்டமும் அடைத்து, நிம்மதியில்லாமல் வாழ்ந்துகொண்டிருக்கிறீர்கள். மேற்படி காரணங்களால் உடல் நலம் பாதிக்கப்பட்டவர்களும், கவலைப்பட வேண்டாம். இம்மாதிரியான விவாதித்தார்கள் 81 வகுட அனுபவம் பெற்ற நமது சால்திரீவ முறையான மிக உயர்தரம் சார் பிட்டானை, என். அடிகப்பட்டு, இந்த விருத்தியுடன் உடல் பலமடைத்து புதிய சக்தி, புதுவாழ்வுகளை பெற்று நிம்மதியான வாழ்க்கை வாழலாம். எவ்விதமான பத்தியமும் இல்லை. ஆட்டில் தேவைப் பட்ட மருத்தின் விலைகளைக் குறிப்பிட்டு எழுதவும். வி. பி. பி. தயார் பார்சலில் பெற இன்றே எழுதுங்கள். சென்னையிலும், பழனியிலும், கேம்புகளிலும் தேரில் பெறலாம். மருத்தும் விருத்தும் முன்னு நான் என்பது பழமொழி. மருத்து உபயோகிக்கும்பொழுதே பலனாக காணலாம். வி. பி. பி. தயார் செல்லு இலவசம். வெறும் கடிதம் கவனிக்க இல்லாது. சித்த வைத்திய மருத்துகளும், பழனி மருத்துகளும் நல்ல பலன் தரும் என்பதை அறிவோம்.

: ஒரு மாத சிவச்சை மருத்துகள்:

ஸ்பெஷல் லேடியம், ஸ்பெஷல் பஸ்பம் ரூ. 90.

தங்கபஸ்பம், சிட்டுக்குருவி லேடியம்

90 வேளை ரூ. 180. 60 வேளை ரூ. 120. 30 வேளை ரூ. 60.

எங்கள் மாவெரும் வெற்றிகரமான மாதாந்திர சுற்றுப்பயண தேதி விவரங்கள் கவனிக்கவும்

- 1-ஆ தேதி திருச்செவ்வியி தென்னை வாட்டி, துஷ்கர் ரோடு. போள்: 147. காலை 8 மணி முதல் 12 மணி வரை
- 1-ஆ தேதி தாகரிகோவில் பகல் 2 மணி முதல் 4 மணி வரை. ஸ்ரீ உருப்பி கிருஷ்ண பவன், தாயாரில் சந்திப்பு
- 2-ஆ தேதி மதுரை மணல் வீடு, டவுன் ஹாஸ் ரோடு. போள்: 2019. காலை 8 மணி முதல் மாலா 2 மணி வரை
- 2-ஆ தேதி புதர்கோட்டை, மாலை 4 மணி முதல் 5-30 மணி வரை. சாத்தி வாட்டி. (வெந்தா வாட்டி) போள்: 46
- 3-ஆ தேதி காமரத்தூடி, காலை 9 மணி முதல் 11 மணி வரை. AVM. PL ரெட்டி ஹவுஸ், போள்: 309
- 3-ஆ தேதி பட்டுக்கோட்டை, பகல் 2 மணி முதல் 3-30 மணி வரை. வந்தா பவன். மணிக்கண்டி சரீப்
- 3-ஆ தேதி மன்னாருடி, மாலை 4-30 மணி முதல் 6 மணி வரை. மகன் வாட்டி, கிட்டி பாக் அருகில்
- 4-ஆ தேதி திருச்சி நோட்டல் அருகில், துஷ்கர் ரோடு, காலை 8 மணி முதல் மாலை 2 மணி வரை. போள்: 4501
- 4-ஆ தேதி கஜி, மாலை 3-30 மணி முதல் 5 மணி வரை. பெரியார் வாட்டி, துஷ்கர் பதார்
- 5-ஆ தேதி தஞ்சாவூர், காலை 8 மணி முதல் 12 மணி வரை. ராஜா ரெட்டி ஹவுஸ், போள்: 57
- 5-ஆ தேதி திருவாரூர், மாலை 2 மணி முதல் 4 மணி வரை. அப்பகர் பீடியல் (EMR) தாலை ரோடு, விஜயபுரம்
- 5-ஆ தேதி தாகப்பட்டியம், திண்டிவனம், ரெய்வே கிட்டி, காலை 8 மணி முதல் 6 மணி வரை
- 5-ஆ தேதி காமரக்கால், அரோக வாட்டி, பல் ஸ்டாண்ட் எதில், காலை 8 மணி முதல் 10 மணி வரை
- 6-ஆ தேதி கும்பிகோணம், காலை 12 மணி முதல் பகல் 2 மணி வரை. தாதுமணல் வாட்டி, பொத்தமறைக்குளம்
- 6-ஆ தேதி மாலவரம், மாலை 3 மணி முதல் 4-30 மணி வரை. காலியாருடி வாட்டி, செவ்வகடை வீதி, போள்: 460
- 6-ஆ தேதி சித்தப்பரம், மாலை 5-30 மணி முதல் 7 மணி வரை. ஜெயபாஸ் வாட்டி
- 7-ஆ தேதி பாலையூர், காலை 8 மணி முதல் 9-30 மணி வரை. அருண வாட்டி, துஷ்கர் வாட் வீதி, போள்: 352
- 7-ஆ தேதி உதாரி, NT காலை 10-30 மணி முதல் 12 மணி வரை. நோட்டல் கிருத்தாவனம்
- 10, 11-ஆ தேதி சென்னை, தியூ உட்வண்டல், எட்டாட் எலியாட்டி ரோடு, காலை 9 முதல் 12, மாலை 3 முதல் 6 மணி வரை
- 12-ஆ தேதி சென்னை, தியூ உட்வண்டல், எட்டாட் எலியாட்டி ரோடு, காலை 9 முதல் 12, மாலை 3 முதல் 6 மணி வரை
- 12-ஆ தேதி சென்னை, தியூ உட்வண்டல், எட்டாட் எலியாட்டி ரோடு, காலை 9 முதல் 12, மாலை 3 முதல் 6 மணி வரை
- 13-ஆ தேதி சென்னை, தியூ உட்வண்டல், எட்டாட் எலியாட்டி ரோடு, காலை 9 முதல் 12, மாலை 3 முதல் 6 மணி வரை
- 13-ஆ தேதி சென்னை, தியூ உட்வண்டல், எட்டாட் எலியாட்டி ரோடு, காலை 9 முதல் 12, மாலை 3 முதல் 6 மணி வரை
- 17-ஆ தேதி சென்னை, தியூ உட்வண்டல், எட்டாட் எலியாட்டி ரோடு, காலை 9 முதல் 12, மாலை 3 முதல் 6 மணி வரை
- 18-ஆ தேதி சென்னை, தியூ உட்வண்டல், எட்டாட் எலியாட்டி ரோடு, காலை 9 முதல் 12, மாலை 3 முதல் 6 மணி வரை
- 18-ஆ தேதி சென்னை, தியூ உட்வண்டல், எட்டாட் எலியாட்டி ரோடு, காலை 9 முதல் 12, மாலை 3 முதல் 6 மணி வரை
- 19-ஆ தேதி பல்லாறு, காலை 9 முதல் மாலை 6 வரை. பிரகாஷ வாட்டி, ரெய்வே சரீப், செம்பூர், போள்: 521049
- 20-ஆ தேதி பல்லாறு, காலை 9 முதல் 10 மணி வரை. பிரகாஷ வாட்டி, ரெய்வே சரீப், செம்பூர், போள்: 521049

தொடர்புதரத் திபன் திபன்: 10/23, பாலையூர், (ராஜபாதி திபன் அருகில்) சென்னை-600017. போள்: 444076, 21448.

GOVT. REGD. T. M. No. 204811.

REGD. 15443.

MFG. LIC. No. 5

போள்: 316, 316A,

பழனி சித்தர் வைத்தியசாலை, பழனி S. I. 4491: சித்தர்.

பழைய தாராபுரம் ரோடு. (இந்தியாவின் மாவெரும் வைத்திய சந்தாபவன்)

இக் வாழ்வில் இழையருபவம்

உலக வாழ்க்கையில் உள்ள ஒருவன் கடவுள் அநுபவபூர்வமாக அறிய வேண்டுமானால் அவனுக்கு விவேகம், வைராக்கியம் இரண்டும் இருந்தாலே முடியும். பரமாத்மா ஒருவனே உன்னை, மற்ற எல்லாப் போய், இரண்டு நாள் இருந்து ஒடிப்போவது என்பதில் அவனுக்கு அசைக்க முடியாத தெளிவுணர்ச்சி இருக்க வேண்டும். மேல் பரப்பிலே மிதந்து பயனில்லை. அடி ஆழத்துக்கு முழுக வேண்டும்.

ஆழ முழுஞவை மனமே, ஆழ முழுஞவை ஆண்டவன் அழகெனும் ஆழியதனிலே ஆழ முழுஞவை. அடிவாரமுதனை அடைந்துவிட்டாயெனில் ஆணி முத்தம் கை அகப்படக் காணுமை.

ஒன்றை மறக்கக் கூடாது: கடல் என்றால் அதில் முதல்களின் ஆபத்து இருக்கத்தான் செய்யும். காமம் முதலியவற்றைத்தான் குறிப்பிடுகிறேன். மஞ்சள் பூசிக்கொண்டு நீரில் முழுவதும் முதலை முதலானவை கிடப்பே லரா. அப்படி (உலக வாழ்க்கைக் கடலில்) முழு முன் விவேகம், வைராக்கியம் இரண்டையும் பூசிக் கொண்டு ஒருவன் அதனுள் இறங்க வேண்டும்.

இப்படிச் சிலர் உலகிலேயே (உலக வாழ்வில் இருந்து கொண்டு) பகவானை அறிந்திருக்கிறார்கள். இரண்டு விதமான யோகிகளைப் பற்றிச் சொல்லியிருக்கிறது. மறைவானவர்கள் வெளிப்படையானவர்கள் என்பதாக. உலகத்தைத் துறந்தவர்கள் வெளிப்படையாக யோகிகள் எனத் தெரிந்து கொள்ளப்படுகிறார்கள். மறைவான யோகிகளோ உலகிலேயே வாழ்க்கை நடத்துகிறார்கள். அவர்களை எவரும் (யோகியர் எனத்) தெரிந்துகொள்வதில்லை. பட்டனாத்துக்கு வந்து விட்டு வேலை

செய்து ஒரு வேலைக்காரி யழிமானவின் வீட்டுக் காரியங்களையேதான் செய்து கொண்டிருந்தாலும் அவன் மனம் எப்போதும் கிராமத்தில் இருக்கிற தன் குழந்தைகளிடம் தான் இருக்கும். அப்படி, இந்த மறைவான யோகிகள் வேக காரியங்கள் யாவும் செய்தாலும் உள்ளத்தில் சர்வர சித்தனை ஒன்றோடேயே இருப்பார்கள்; தன் புருஷனுக்குச் செய்ய வேண்டியதை யெல்லாம் மிகவும் சரியாகச் செய்வது போல் தீவிரமாகக் காட்டிக் கொண்டே ஸதாவும் கள்ளக் காதலை நினைத்துக் கொண்டிருக்கும் சிறுக்கி மாதிரி இருப்பார்கள்!

விவேகத்தையும் வைராக்கியத்தையும் பெறுவது மிகவும் சிரமம். தனக்குத் தானே யஜுமானன் என்ற (அஹங்கார) உணர்வையும் இதெல்லாம் என்னுடையவை என்ற (மமகார) உணர்வையும் விடுவது எளிதல்ல.

நான் பார்த்திருக்கிறேன், எண்ணூறு ரூபாய் சம்பாதிக்கிற ஒரு டெபுடி மாஜிஸ்திரேட். புராண பிரவசனத்தில் அவரால் கொஞ்சமும் ஈடுபட முடியவில்லை. கும் குழந்தை ஒன்றை உபநிதியாசத்துக்கு அழைத்து வந்திருந்தார். அதற்கு ஸௌகரியமாக இடம் பண்ணிக் கொடுப்பதிலேயே தான் அவருடைய கவனம் முழுக்க இருந்தது. இங்கே இருந்தார் - பேரைச் சொல்ல மாட்டான் - அவர் ஏகப்பட்ட நேரம் ஐயம் பண்ணுவார்; கடைசியில், பத்தாயிரம் ரூபாய் காகக்காகக் கோர்ட்டிலே போய் ஸாக்ஷி சொன்னார். அதனால்தான் சொல் இறேன், உலகத்திலேயே கடவுள் அநுபவம் பெற முடியும்தான் என்னுடைய விவேக-வைராக்கியங்கள் இருந்தால் மட்டுமே இது னாத்நியம்.

(தமிழாக்கம் : ரா. கணபதி)

பெண் பார்த்த போது

ஷஜயாலயன்

பெண்ணின் அப்பா எங்களை ஏக மகிழ்ச்சியோடு வரவேற்றார்.

“வாங்க....வாங்க....”

நான், அம்மா, அண்ணன், அண்ணி எல்லோரும் உள்ளே நுழைந்து, சோபாவில் உட்கார்த்தோம்.

உன் அறையிலிருந்து முப்பத்து ஐந்து வயதில் ஒரு பெண் எட்டிப் பார்த்தாள். சட்டென்று சேலைத் தலைப்பைப் போர்த்திக் கொண்டு எங்களை ஆராய்ந்தாள்.

அவள் முகத்தில் சந்தோஷம் பளீரிடத் தன் கணவரை நோக்கினாள்.

பெண்ணின் அப்பா அவருக்கு ஜாடை காட்டினார்.

சிறிது நேரத்தில் இனிப்பும் பலகாரங்களும் வந்தன.

வேண்டா வெறுப்பாகத் திணித்துக்கொண்டிருந்தேன்.

என் கண்கள் அந்த வீடு முழுவதும் அலைந்தன.

“பெண்ணைக் கூட்டிக்கிட்டு வாங்க” அம்மாதான் சொன்னாள்.

என் மனம் மகிழ்ச்சியால் தாலிக் குதித்தது.

“விசாலாட்சி சரளாவைக் கூட்டிக்கிட்டு வா.....” பெண்ணின் அப்பா தன் மனைவியை விரட்டினார்.

சிறிது நேரத்தில் தாம்பூலத் தட்டுடன், குனிந்த தலை நிமிராமல் சரளா வந்தாள்.

இரத்தமாகச் சிவந்த நிறம். அளவான உயரம். அழகான உருவம்.

என் மனம் எண்ணெயில் போட்ட பூரியாக மகிழ்ச்சியால் உப்பிக் கொண்டிருந்தது.

இறுக்கிய ஷராவைத் தளர்த்தி விடுவதைப் போல் குனிந்து ஷரலேசை அவிழ்த்தவாறே சரளாவைப் பார்த்தேன்.

குங்குமத்தைக் கொட்டியதைப் போல் அவள் முகம் நாணிச் சிவந்தது.

இதழ்கள் மெதுவாக விரித்துப் புன்னகையை உதிர்க்க.... உதடுகள் செல்லமாய்ப் பற்களில் கடிவுண்டது.

என் நோக்கத்தைப் புரிந்து கொண்டாள். சரியான குறுப்புக்காரி. நிமிர்ந்து அம்மாவைப் பார்த்தேன்.

அம்மாவின் முகத்தில் பூரிப்பு. சந்தோஷம். அண்ணியைப் பார்த்தேன்.

அவள் முகத்தில் மகிழ்ச்சியின் — திருப்தியின் பரவசம்.

“ஆசீர்வாதம் வாங்கிக்கம்மா....” என் குர் பெண்ணின் அப்பா அன்போடு.

அழகாகக் குனிந்து... அம்மாவின் கால் களைத் தொட்டு வணங்கினாள்.

நிமிர்ந்தாள் சரளா.

அவள் முகம் ஏன் இப்படி அதிர்ந்தது?

யாரைப் பார்த்து இப்படி அதிர்கிறாள்?

அண்ணனைப் பார்த்தேன்.

அண்ணன் முகம் ஏன் இப்படி வெளிறுகிறது?

திரும்பவும் சரளாவைப் பார்த்தேன்.

வியர்வை அவள் முகத்தில் முத்து முத்தாகப் பிறந்து...தவித்தது.

அவசரம் அவசரமாகத் திரும்பி உன்னை போனாள். நான் சட்டென்று அண்ணியைப் பார்த்தேன்.

அண்ணி உள்ளே விரையும் சரளாவையும், அண்ணியும் மாறி மாறிப் பார்த்தாள்.

அண்ணன் வினக்கெண்ணையைச் சாப்பிட்ட வணைப் போல் உட்கார்த்திருந்தாள்.

“உங்க பெண்ணை எங்களுக்கு ரொம்பப் பிடிச்சிருக்கு... கல்யாணத்.....”

“அம்மா!...”லேசாக சத்தம்போட்டுடன்:

அம்மா என்னைப் பார்த்தாள்.
 "ஊருக்குப்போய் வெட்டிப் போடுகிறேன்"
 என்றேன் பெண்ணின் அப்பாவைப் பார்த்து.
 அம்மா என்னை மிகவும் ஆழமாகப் பார்த்தாள். எதையும் காரணமில்லாமல் சொல்ல மாட்டேன் என்பது அம்மாவைக்குத் தெரியும். நான் விகக்கென்று எழுந்து கொண்டேன்.

"உங்கள் பெண் எங்களுக்குப் பிடிக்கவில்லை மன்னிக்கவும்."
 என்று இரண்டே வரியில் எழுதிய கடிதத்தைத் தபாலில் சேர்க்கப் புறப்பட்டுடன்.
 அடுத்த அறையில் அண்ணன் அண்ணியின் சத்தம் கேட்டது. இதுநாள் வரை அண்ணனும் அண்ணியும் சத்தம் போட்டுப் பேசியதே கிடையாது. நின்று நிதானித்தேன்.

"உண்மையைச் சொல்லுங்க. உங்க தம்பிக்குப் பார்த்த பெண்ணுக்கும் உங்களுக்கும் என்ன தொடர்பு?" - இது அண்ணி.

"மாலதி, நான் சொல்றதைக் கொஞ்சம்" இது அண்ணனின் பரிதாபமான கேள்வியே.

"போதும் நிறுத்துங்க. எனக்கு எல்லாம் தெரியும். ஏற்கனவே அந்தப் பெண்ணுக்கும் உங்களுக்கும் தொடர்பிருக்கு. என்ன காரணத்தினாலோ அந்தப் பெண்ணுக்கும் உங்களுக்கும் கல்யாணம் ஆகலே. ஏமாந்தவள் நான்தான் கிடைச்சேன்!" அண்ணி எரிச்சலோடும் அழகையோடும் வார்த்தைகளைக் கொட்டினாள்.

"மாலதி! போதும் நிறுத்து. எனக்கும் அந்தப் பெண்ணுக்கும் எந்தத் தொடர்பும் கிடையாது...." கோபத்தோடு கத்தினாள் அண்ணன்.

"பின்னே! எதுக்காக அந்தப் பெண் உங்களைப் பார்த்து அதிர்ச்சி அடையணும்? நீங்களும் ஏன் அந்தப் பெண்ணைப் பார்த்தவுடன் கட்டி அப்பளம் தண்ணியிலே போட்ட மாடுநி ஆகணும்....?" என்று அண்ணி எரிமிறாள்.

"முதலே... என்னை மன்னிச்சேன்னு ஒரு வார்த்தை சொல்லு மாலதி!"

அண்ணி பயத்தோடு கேட்டாள்.

"எதுக்கு....?"

"என்னை நம்பு மாலதி. உன்னைக் கல்யாணம் செய்துகிட்ட. பின்னாடி என் மனசால் கூட உனக்குத் துரோகம் செய்தது கிடையாது...."

"சொல்லுங்க."

"நமக்குக் கல்யாணமாகி முன்னு மாசம் ஆச்சு. முன்னு மாசத்துக்கு முன்னாலே ஆபீஸிலே என்னைடேவோசெய்யற பெண் என்னைக் காதலிச்சா.... சரி....சரி....

முறைக்காதே....நானும் தான் காதலிச்சேன். கொஞ்சம் வரம்பு மீறி நடந்துகிட்டோம். அவள் ரெண்டு மாசம் கர்ப்பமாயிட்டா. நான் அவளை எப்படியோ சமாதானப்படுத்தி டாக்டர் சரோஜினி ராமதாஸ் கிட்டக் கூட்டிக்கிட்டுப் போனேன். தம்பிக்குப் பார்த்த பெண் ஒரு நர்ஸ்...ன்னுதான் உனக்குத் தெரியுமோ? அந்தப் பெண் சரோஜினி ராமதாஸ் கிட்டேதான் நர்ஸா இருக்கா. டாக்டர் சரோஜினி ராமதாஸ் கருவைக் கலைக்க மறுத்தார். நான் அவரிடம் கெஞ்சினேன். டாக்டர் இந்தப் பெண் என் வருங்கால மனைவி. கல்யாணத்துக்கு முன்னாலே

ஜெய் சிந்த

கொஞ்சம் அவசரப்பட்டு விட்டோம். இது வெளியே தெரிஞ்சா மாணம் போயிடும். என்னை நம்மங்க டாக்டர்... பளீஸ்... என் றேன். பிறகு அபார்ஷன் பண்ணச் சம்மதிச் சாங்க. அந்தப் பெண் ககத்திதான் என் வருங்கால மனைவி, அப்படி இப்படினு சொல்லிவிட்டு, இன்னைக்கு என் மனைவியா உன்னைப் பார்த்த போது சரளா அதிர்ந்து போய் விட்டாள். அவள் இந்த விஷயத்தைச் சொல்லி விடுவாளோ என்று நானும் பயந்து போனேன்...."

அண்ணன் அண்ணியிடம் கொஞ்ச....

அண்ணி விம்மலுடன் அழுகையை அடிக் காக்க....

எதுவும் என் காதில் விழவில்லை.

உங்கள் பெண்ணை எங்களுக்குப் பிடிக்க வில்லை. —மன்னிக்கவும். என்று இரண்டே வரியில் எழுதப்பட்ட அந்தக் கடிதத்தை என் கைகள் கக்கல் கக்கலாகக் கிழித்தன.

கந்தன்..

படம் ஆழமான சோகத்தை அடிப்படையாகக் கொண்டது; பால் கலக்காத, சர்க்கரை சேர்க்காத, 'ஸ்ட்ராக்' 'டிகாக்கவு'னைப் போன்றது. ஒருதலைக் காதலால் கல்லூரி மாணவன் ராஜா பைத்தியம் மாடிரி ஆகி விடுகிறான். அவன் காதுக்கு ஆளான மாணவி சுபத்திரா கடை சிவனரயில் தெரிழாமலே இருந்துவிடுகிறாள். அவள் மனத்திலும் காதல் துளிர் விடாமல் இல்லை. ஆனால் அது துளிர்விட்ட நேரம் மிக மிகத் தாமதமாகிவிட்டது.

வண்ணத்துப் பூச்சிகளாய்ப் பறந்து திரியும் மாணவிகளுக்கு இடையே குறுமபு செய்யும் மாணவர்கள்; இடையிடையே கலையான கலாட்டாக்கள். எல்லாம் இவ் வண்ணப் படத்துக்கு எழில் ஊட்டி ரசிகர்களுக்கு உற்சாகத்தையும் தருகின்றன.

ராஜா, சுபத்திராவைச் சந்தித்துப் பேச முயலும்போதெல்லாம் அவள் அவனைக் 'கட்' செய்துவிட்டுப் போவது இனம் தெரியாத இன்ப வேதனையைத் தருகிறது.

புது முகங்களே நடிக்கும் புதுமைப் படம்.

சுபத்திராவினால் ஒரு கண்ணீர் காவியமே உருவாகிவிடுகிறது. அந்தப் பாத்திரத்தில் ரூபாவின் விசாலமான நயனங்கள், உணர்ச்சிகளை அழுத்திக் கொள்ள நயனமும் செல்விறழ்கள், விரக்தியான துளர்ந்தடை எல்லாமே அருமையாக ஒத்துழைத்திருக்கின்றன.

ராஜா, இவ்வு காத்த வினி. சங்கர் ஓர் உணர்ச்சி வடிவம் அதற்குக் கொடுத்துவிட்டார்.

சுபத்ராவின் அருமைத் தோழி லாவண்யா —காதலர்களுக்கு இடையே இணைப்பு ஏற்படுத்த முயன்ற, பயன்படாத பாலம். உஷா, லாவண்யாவாக நன்றாய் நடித்திருக்கிறார்.

மாயவரம் — தரங்கம்பாடி சின்ன ரயில் வண்டித் தொடர், நட்சத்திர அத்தஸ்தைப் பெற்றுவிட்டது.

ரயிலில் கவாரஸ்யமாகத் தொடங்கிய கதை இறுதியில், ஒடும் ரயிலிலேயே முடிவடைகிறது. சுபத்ரா, மனம் இனி ராஜாவுக்குத் தன் இசைவைத் தெரிவிக்க ஒட்டோடி வந்தும், ராஜாவின் உயிர் அதைவிட வேகமாக ஒடிவிட்டதே!

ராபர்ட் ராஜசேகரின் வண்ண ஒளிப் பதிவு, படத்தின் சிறப்பு அம்சம்.

படம் பார்ப்பவர்கள் மனிட உள்ளம் படைத்தவர்களா யிருந்தால் கண்ணீர் பெருகியே தரும்.

"ஒருதலை ராகம்" சினிமா பார்ப்போரின் ரசிகத்தன்மைக்கு ஓர் உரைகல். —காந்தன்

கடல்கடாரணி

சாண்டில்யன்

அத்தியாயம் 44

தவமும் தருணிகளும்

சூமது மாலிகைக் கடத்தின் கதவிடுக்கின் மூலம் உள்னே நடந்த விந்தையைப் பார்த்த சங்கர்ப்பதும் அவரை இடித்துக் கொண்டு கண்ணை உள்னே ஓட்டிய துலாஜி ஆங்கரேயும் இந்திரஜித் அனந்தின் நிலையைக் கண்டதும் அவனைப் பற்றி பரிதாபப்பட்டார்களென்றால், அதற்குக் காரணம் இருக்கவே செய்தது. பெண்களை நரகம் என்று அழைத்த சொன்னதும் "நாங்கள் நரகமா?" என்று கேட்டுக் கொண்டு வந்த கடல்கடாரணி அனந்தின் மேலங்கியின் வலது பகுதியைப் பிடித்துக் கடுமையாக அவனை ஒருபுறமாக இழுத்தான். "தத்துவம் அப்படித்தான் சொல்கிறது" என்ற அவந்தின் பதிலைக் கேட்ட சாரு அவனை மிக வேகமாக நெருங்கி அவனது அங்கியின் இடது பக்கத்தைப் பிடித்து இழுத்து, "தத்துவமா பேசுகிறீர்கள்?" என்று கூறிப் பல்லைக் கடித்தான். அத்துடன் "ரத்னா! விடு இவரை நான் கவனித்துக் கொள்கிறேன்" என்று சீறி அனைத்தைப் பலமாகத் தன் பக்கம் இழுத்தான்.

"உன்னிடந்தான் இருந்தாரே ஒரு வாரத் துக்கு மேல்" என்று இகழ்ச்சிக் குரலில் சீறிய கடல்கடாரணி, "என்னிடம் விட்டு விடு. நான்

இவருக்குப் பாடம் சொல்கிறேன்" என்று தனது பக்கத்துக்கு இழுத்தான் இந்திர ஜித்தை.

"உன்னிடம் பல வாரங்கள் இருந்திருக் கிறார். அப்பொழுது தான் பாடமும் சொல் விக்கொடுத்தாயே, விடு என்னிடம்" என்று கூறி மீண்டும் பலமாகச் சாரு இழுக்கவே அவன் பக்கத்திலிருந்த அவன் அங்கி சரீ ரென்று கிழிந்தது.

சாருவின் சொற்களால் சீற்றமடைந்த கடல்கடாரணி "நான் சொல்லிக் கொடுத்தேனா பாடம் நீ சொல்லிக் கொடுத்தாயா குடிசை யில் இருந்த போது? விடு இவரை" என்று தன் பலத்தைக் காட்டவே அவன் பக்கமிருந்த அவன் அங்கியும் சரீரென்று கிழிந்தது...

இருபுறமும் அங்கி கிழிந்து விட்டதால் நிறந்த மாப்புடனும், அந்தப் பெண்களின் துடுக்குத்தலத்தால் சினமும் அடைந்த இந்திரஜித் மிரள மிரள விழித்தான். அடுத்த விநாடி அங்கியை விட்டு ஆனக்கொருகையைப் பிடித்து இரு பெண்களும் இழுத்ததினால் அந்தப் பாவையரிடம் பட்ட இம்சையைத் தான் முடியாமல் முகத்தைச் சுவித்தான்

இந்திரஜித் அவர்த். அந்தச் சமயத்தில் தான் தளபதி பந்த் அவன் தத்து வத்தைக் கண்டித்தார்.

அவர் கண்டனத்தைக் கேட்டுக்கொண்டே உள்ளே நடந்த நாடகத்தையும் கவனித்த துலாஜி ஆங்கரே. "ஆணைஞரால் பேயும் இறங்கும் என்ற பழமொழி உண்டு" என்று அனுதாபக் குரலில் சொற்களை உதிர்த்தான். இதை சங்கர்பந்தர் பொறுக்க முடியாததால் "தமிழை நீ ஒழுங்காகப் படிக்கவில்லை" என்று கூறினர். போலிச் சிற்றத்தைக் குரலில் காட்டினார்.

"நான் மராட்டியன். எதற்காகத் தமிழைப் படிக்க வேண்டும்?" என்று வினவினான் துலாஜி.

"மகாராஷ்டிர சாம்ராஜ்யம் தமிழ்நாடு வரையில் பரவியிருப்பதால்!" இதைப் பெருமையுடன் சொன்னார் பந்த்.

துலாஜி கண்ணைக் கதவிடுக்கிவிடுத்து எடுக்காமலே கேட்டான் "தமிழில் நீங்கள் புலி போலிருக்கிறதா?" என்று.

"ஆம்."

"அப்படியானால் நான் பேசியதில் என்ன தவறு? சொல்லுங்கள்."

"ஆணைஞரால் பேயும் இறங்கும் என்றாய். அதல்ல பழமொழி."

"வேறு எது?"

பெண்ணைஞரால் பேயும் இறங்கும் என்பது பழமொழி."

"அப்படியானால் பழமொழியே தவறு, தமிழே தவறு."

"என்ன உளறுகிறாய்?"

"உளறுவது நான்ல்ல. உள்ளே பாருங்கள்."

இருந்த மஞ்சத்தில் தள்ளினார்கள். பிறகு அவன் கச்சையிலிருந்து இரு துப்பாக்கிகளையும் ஆளுக்கொண்டுகக் கையில் எடுத்துக் கொண்டார்கள். அவற்றை ஏற்கனவே தங்கள் இடையிலிருந்த துப்பாக்கியுடன் ஆளுக்கொண்டுகச் சொருகிக் கொள்ளவும் செய்தார்கள்.

கூடத்துக்கு வெளியே இருந்த சங்கர்பந்தர் "நிலைமை பயங்கரமாகிறது" என்றார்.

"ஆம்" என்று ஒத்துப் பாடினான் துலாஜி.

அப்பொழுது அவர்கள் இருவரையும் விலக்கியது ஒரு கரம். இடைவெளியில் புகுந்தது ஒரு முகம். அதுவும் உள்ளே கதவிடுக்கின் மூலம் கண்களைச் செலுத்தியது. அந்த முகத்துக்குடையவன் எலிவார் என்பதை அறிந்ததும் "நீ எங்கு வந்தாய் இங்கே?" என்று வினவினான் துலாஜி.

திண்டாடுபவன் ஆண். இரு பேய்கள் அவன் சட்டையைப் பிடித்து விட்டன. இருபுறமும் இழுக்கின்றன. ஆகவே பழமொழியை மாற்ற வேண்டும்."

துலாஜியின் விளக்கத்தைக் கேட்டதும் சங்கர்பந்தர் புன்முறுவல் கொண்டார். உடனே பதிலேதும் சொல்லாமல் உள்ளே கவனித்தார். "தமிழ்ப் பழமொழி தவறு தவறு. துலாஜி! தமிழ் சீர்திருத்தம் நீதான் செய்ய வேண்டும்" என்று உவகை துள்ளப் பேசினார்.

அந்த சமயத்தில் கூடத்துக்குள்ளே இரு புறத்திலும் அனந்தை இழுத்த இரு அழகிகளும் அவனைத் தர தர என்று இழுத்துக் கொண்டு சென்று அவனைச் சற்று எட்ட

எில்வர் பதில் சொல்லவில்லை சில விநாடிகள். பிறகு சொன்னான்: "உள்ளே நிலைமை சரியாயில்லை" என்று.

"என்னை நடக்கிறது?" என்று வினவினார் பந்த்.

"இரு பெண்களும் அனந்தைப் பிடித்து மஞ்சத்தில் சாய்த்து விட்டார்கள். நிண்டாடுகிறான் அனந்த்" என்றான் எில்வர்.

இந்தச் சமயத்தில் துலாஜிக்கு ஒருயோசனை தோன்றியது. "ஒன்று செய்" என்றான் அவன் தன் யோசனையைச் சொல்லுவதற்குப் பூர்வாங்கமாக.

"என்ன?" என்று எில்வர் கேட்டான்.

"உன் தோளில் படுத்திருக்கும் கிளியை எடுத்து உள்ளே விட்டு விடு" என்று கூறினான் துலாஜி.

"உள்ளே இரு கிளிகள் இருக்கின்றன" என்று நினைப்பூட்டினார் பந்த்.

"அவையும் அகரக் கிளிகள்" என்றான் எில்வர்.

"ஆம், ஆம். இந்தக் கிளியை அவை கொன்று விடும்" என்றார் பந்த்.

அதே சமயத்தில் உள்ளே கடல்ராணி அனந்தின் கழுத்தைப் பிடித்துக் கொண்டிருந்தாள். சாரு அவள் கையை எடுக்க முயன்று கொண்டிருந்தாள். அந்தச் சச்சரவில் இருவருமே அனந்தின் மடியில் உட்கார்ந்து கொண்டு பரஸ்பரம் சண்டையைத் துவக்கி அவனுக்கு இணையிலா இம் சையைச் செய்து கொண்டிருந்தார்கள். சாருவின் கடுமையான கைப்பிடியால் கடல் ராணியின் கை அனந்தின் கழுத்திலிருந்து அகற்றப்படவே இருவரும் சட்டென்று அனந்தின் மடியிலிருந்து எழுந்து ஒருவரை யொருவர் அச்சத்துடன் பார்த்துக் கொண்டார்கள்.

அனந்தின் இரு கண்களும் மூடிக் கிடந்தன. கைகள் துவண்டு கிடந்தன. இரு புறமும். தேகம் அசைவற்று இருந்தது.

ஓடு சூட்டுக்கல்

சூட்டுக்கல்

ஓ. நடராஜன்.

வரட்டும், வரட்டும், பவர்கட் வரட்டும்!
நேதந்திக்கு பந்த மிக்கி மின் மயக்கத்தில்
என்னை 'டைவோரில்' செவ்வனிடே
ஒலுக்கி வைத் திருக்கிறீர்கள், மூலையில்!
ஜோக் எழுத்தாளர்கள் மட்டும்—
என்னை உருட்டும் புரட்டி
இன்னும் சம்பாதிக்கிறீர்கள்!
வரட்டும், வரட்டும், பவர்கட்
வரட்டும் - என் அருமை
அப்போது தான் தெரியும்!

மூச்சு மட்டும் ஒரே நிஞ்சாவமா? வருவதை
மார்க்கிள் எழுச்சியும் தாழ்வும் நீட்டித்தன.

"இவர் மயக்கமடைந்து விட்டார்" என்
ருள் கடல்ராணி.

"உன்னைப் பார்த்தா?" சாலுவின் அனுதா
பக் கேள்வியில் இகழ்ச்சியும் கலந்து கிடந்தது.

"இல்லை. உன் முகத்தைப் பார்த்துத்தான்"
என்னுள் கடல்ராணி.

அதற்கு மேலும் தாமதிப்பது உசிதமல்ல
வென்று நினைத்த சங்கர்பந்தக் கதவைத் திறந்து
கொண்டு உள்ளே நுழைந்தார் துலாஜியுடன்.

"அனந்த! அனந்த!" என்று இருமுறை
அழைக்கவும் செய்தார்.

மூடிய சண்களைத் திறக்கவில்லை அனந்த்.
"ஹர ஹர மஹாதேவ்" என்ற சொற்கள்
மட்டும் அவன் இதழ்களிலிருந்து உதிர்ந்தன.

"பார்த்தாயா அவன் வீரத்தை?"
என்று கேட்டார் பந்த் துலாஜியை நோக்கி.

"பிறவி வீரன்" என்று பாராட்டினான்
துலாஜி.

"இதில் வீரம் எங்கேயிருந்து வருகிறது?"
என்று கேட்டுக் கொண்டே எல்லவர் உள்ளே
நுழைந்தான்.

சங்கர்பந்த் எல்லவரை மிக்க இகழ்ச்சியுடன்
பார்த்தார். அதே இகழ்ச்சியுடன் அவன்மீது
கண்களை ஒட்டிய துலாஜி "எல்லவர்! அனந்தின்
உதடுகளிலிருந்து உதிர்ந்த சொற்களைக் கேட்
டாயா?" என்று வினவினான்.

"இல்லை" என்று எல்லவர் பதிலை சொல்
வதற்கும் "ஹர ஹர மஹாதேவ்" என்று
இரண்டாம் முறை அனந்தின் உதடுகளி
லிருந்து சொற்கள் உதிருவதற்கும் சமயம்
சரியாகிடுக்கவே, "இப்பொழுது என்னசொல்
கியும்?" என்று துலாஜி பெருமையுடன் கேட்
டான் எல்லவரை.

"சொல்ல என்ன இருக்கிறது?" என்று
எல்லவர் வினவினான் ஏதும் புரியாமல்.

"நீ வெள்ளைக்காரன்" என்னுள் துலாஜி.

"அதனாலென்ன?" என்னுள் எல்லவர்.

"ஹர ஹர மஹாதேவின் பொருள்
எனக்குப் புரிய நியாயமில்லை."

"என்ன பொருள்?"

"மஹாராஷ்டிர வீரர்கள் போருக்குள்
புறம் போது வாளைத் தூக்கி ஹர ஹர மஹா
தேவ் என்று வீர கோஷம் செய்து கொண்டு
தான் புரவிகளுடன் எதிரிகள் மீது பாய்
வார்கள். இது சிவாஜி மஹாராஜா மஹா
ராஷ்டிரர்களுக்கு அளித்த தாரக மந்திரம்"
என்று துலாஜி விளக்கினான்.

"இங்கு என்ன போர் நடக்கிறது? புரவிகள்
எங்கே?" என்னுள் எல்லவர் இகழ்ச்சியுடன்.

துலாஜி பதில் சொல்லவில்லை. அனத்
துக்கு எதிராக நின்றிருந்த இரு பெண்கள்
மீதும் கண்களை ஒட்டினான். அதைக் கண்ட
எல்லவர் பலமாக நகைத்தான். சங்கர்பந்தம்
நகைத்தார். அந்தச் சிரிப்பொலியால் கண்
களை அகல விரித்த இத்திரஜித் அனந்த்
"இங்கென்ன வேடிக்கை பார்க்கவா
வந்தீர்கள்?" என்று எதிரே நின்ற பந்த்.
துலாஜி, எல்லவர் மூவரையும் பார்த்து எரிந்து
விழுந்து கொண்டே எழுந்திருந்தான்
மஞ்சத்திலிருந்து.

அவன் எழுந்த வேகத்தைக் கண்ட எல்லவர்
"அவன்! வெண் வீ கேம் யூ வர் இன் மெடி
டேஷன் (நாங்கள் வந்தபோது நீ தியானத்தி
லிருந்தாய்)" என்று கூறினான்.

"வாட்டு யூ மின் (என்ன சொல்கியும் நீ?)"
என்னுள் அனந்த் கடுமை தளராத குரலில்.

"உன் கண்கள் மூடியிருந்தன" என்னுள்
துலாஜி.

"அதனால் தியானத்திலிருப்பதாக எல்லவர்
நினைத்தான்" என்னுள் பந்த்.

"ஏல், தவம் செய்வதாக நினைக்கிறது
தானே?" என்று மீண்டும் சீறினான் அனந்த்.

"அப்படியும் வைத்துக் கொள்ளலாம்"
என்னுள் பந்த்.

"அப்படியும் வைத்துக் கொள்ளலாம்?"

"தவமாக."

"வைத்துக் கொள்வதுதானே?"

"விகவாமித்திரர் தவமாக வைத்துக்
கொள்ளலாம். ஆனால் ஒரு வித்தியாசமிருக்
கிறது."

"என்ன வித்தியாசம்?"

"விகவாமித்திரர் தவத்தைக் கெடுக்க
முதலில் மேனகை, அடுத்து ரம்பை, இப்படி
ஒவ்வொருவராகத்தான் வந்தார்கள். இங்கு
ஒரே சமயத்தில் மேனகை ரம்பை இரு
வரும் வந்திருக்கிறார்கள்." இதைச் சொன்ன
சங்கர்பந்த் தாம் ஏதோ பெரிய இதிஐச
உண்மையைச் சொல்லி விட்டதாகப் பெரு
மிதத்தை முகத்தில் காட்டினார்.

இந்திரஜித் அனந்த் இளநகை கொண்டான். "விசுவாமித்திர பங்கத்தில் தாடைக்கும் பங்கு உண்டு" என்றான்.

இதைக் கேட்டதும் வெகுண்ட இரு பெண்களும் அனந்தின் மீது அக்னி விழிகளைப் பதிய விட்டார்கள். அவற்றைக் கண்ட அனந்த் "ஒரு வித்தியாசமிருக்கிறது" என்றான்.

"என்ன வித்தியாசம்?" என்று கேட்டாள் ராணி.

"விளக்குங்கள்" என்றான் சாரு.

"விசுவாமித்திரருக்குச் சட்டை கிடையாது இப்படிச் சிழித்துத் தள்ள" என்று பதில் சொன்ன இந்திரஜித். அப் பெண்கள் தன்னை மஞ்சத்திற்கு இழுத்துச் சென்ற போது கீழே விழுந்து விட்ட துணி மூட்டையைக் காட்டி "சாரு! உன் மூட்டையை எடுத்துக் கொண்டு உள்ளே போ. ராணி! நீயும் உள்ளே செல்" என்று அதிகாரக் குரலில் சொன்னான். பிறகு சங்கப் பந்த், துலாஜி, எலிவர் மூவரையும் நோக்கி "தளபதி! உங்கள் அறைக்குச் செல்லுங்கள். நான் துலாஜியுடன் சென்று விட்டுக் காவியில் வருகிறேன்" என்று சொல்லி திரும்ப முயன்றான். அந்தச் சமயத்தில் தன் இடையிலிருந்த அவனது கைத்துப்பாக்கியை எடுத்து அவன் இடையில் சொருகினான் ராணி. சாருவும் அவளைப் பின்பற்றி தன்னிடமிருந்த அவனது இன்னொரு கைத்துப்பாக்கியை எடுத்து அவனிடையில் சொருகினான்.

"நன்றி" என்று அவ்விரு பெண்களையும் நோக்கிக் கூறிவிட்டு "வா துலாஜி" என்று துலாஜியை அழைத்துக் கொண்டு வெளியே சென்றான் அனந்த். இரு பெண்களும் உள்ளே செல்ல சங்கப் பந்த் மஞ்சத்தில் உட்கார்ந்து கொண்டார்.

அவர் எதிரே சாருவின் துணிமூட்டை நடுக்கடத்தில் கிடந்தது. அதன் பக்கத்தில் தனது அகரக்கிளியுடன் நின்றிருந்த எலிவர் பந்துக்குத் தலை வணங்கி வெளியே சென்றான். அவன் முகத்தில் தீவிர சித்தனை படர்ந்து கிடந்தது. அந்தச் சித்தனையுடன் நேராக சிவாஜி சிலக்கருகில் சென்று உட்கார்ந்து கொண்டான் கிளியுடன்.

அந்த இரு பெண்களையும் அழைத்துக் கொண்டு அனந்த் வந்தபோதும் அங்குதான் உட்கார்ந்திருந்தான் அவன். நடந்த வேடிக் கைகளையும் பார்த்துக் கொண்டதானிருந்தான். சங்கப்பந்தம் துலாஜியும் சென்று தளபதி மாளிகையில் நுழைந்த போதும் அங்குதானிருந்தான். அவன் கூரிய அறிவில் ஏதேதோ எண்ணங்கள் புரண்டன. பிறகு என்ன நடக்கிறதென்பதை அறிய அவனும் மாளிகையை நோக்கிச் சென்றான். அங்கு நடந்த வேடிக் கைகளில் அவனும் பங்கு கொண்டு திரும்பியதும் அவன் சித்தனை அதிகத் தீவிரத்தில் இறங்கியது. "இதற்கு என்ன காரணம்? ப்ளின்ட் கான் பூ டெல் மி த ரீஸன் பார் திஸ் ட்ராமா (ப்ளின்ட்! இந்த நாடகத்துக்கு என்ன காரணம் சொல்ல முடியுமா?)" என்று தனது அகரக் கிளியைக் கேட்டான். காப்டன் ப்ளின்ட் தனது பெரிய விழிகளால் எலிவரை நோக்கியது. எலிவரின் கண்கள் கிளியின் கண்களுடன் கலந்தன பல விநாடிகள். பிறகு சொன்னான் கிளிக்கு, "பூ ஆர் ரைட் ப்ளின்ட்

என்கட்டி: கதைப் பிற் பகுதி இடங்களில் பொது வங்கள் எழுதிருக்க வேண்டும்.

வசனகர்த்தா: எப்படி சொல்வீர்கள்?

என்கட்டி: படிக்கும் போதே துடிக்க வேண்டும். ஆர். கோபாலகிருஷ்ணன்

இட சஸ் நாட் ஆஸ் எரிம்பிள் ஆஸ் இட் லுக்ஸ் (நீ சொல்வது சரி ப்ளின்ட்! வெளிக்குத் தெரிவதைப் போல் இந்த நாடகம் அத்தனை சாதாரணமானதல்ல!) என்று. இதைச் சற்று இரைந்தே சொன்னான் எலிவர்.

"எது?" டெய்லரின் தடித்த குரல் எல்லை வரைத் திடுக்கிடச் செய்தது.

அனந்தும் இரு பெண்களும் படகில் வந்ததை காணட்டராவிலிருந்து கவனித்த டெய்லரும் இங்க்லன்டும் படகொன்றில் அங்கு வந்து சேர்ந்தனர். கோட்டைக்குள் நுழைந்ததும் எலிவர் தனது கிளியுடன் ஏதோ பேசிக் கொண்டிருப்பதைப் பார்த்ததும் அவனேதிரில் நின்றான். அவன் இரைந்து கேள்வியைக் கேட்டதும் டெய்லரும் தனது கேள்வியை விசினான்.

டெய்லரையும் இங்க்லன்டையும் கவனித்த எலிவர் அவர்களைத் தனக்கு அருகில் உட்காரப் பணித்தான். அவர்கள் உட்கார்ந்ததும் நடந்ததையெல்லாம் சொன்னான். கதையைக் கேட்ட டெய்லர் நகைத்தான் பரிதாபம். "இரு பெண்களிடம் ஒருவன் அகப்பட்டால் கதி இதுதான்" என்றும் கூறினான் நகைப்பின் ஊடே.

ஆனால் இங்க்லன்டின் முகத்தில் சித்தனையும் கவியையும் படர்ந்து கிடந்தது. "வீ வில் ஹால்டுவாட் தெம்" என்றான் இங்க்லன்ட். "ஐ திங் எலிவர் இஸ் ரைட்" என்றும் சொன்னான்.

பிறகு இருவரும் அனந்தையும் பெண்களையும் மட்டுமின்றி துலாஜியையும் சங்கப்பந்தையும் கூடக் கவனிக்கும்படி எலிவரிடம் கூறிவிட்டு மீண்டும் காணட்டராவைக்குச்சென்றார்கள். ஆனால் மறுநாள் காவியில் அவர்கள் கண்ட காட்சி அவர்களைப் பெரும் குழப்பத்தில் ஆழ்த்தியது. "ஐ டோல்ட் பூ எலிவர் ஈஸ் ஹல்ட் எ டூல்" என்று கூறினான் டெய்லர். சாட்சிக்குக் கடையும் காட்டினான்.

(தொடரும்)

70:30 பாலியெஸ்டர்-வுல் சேர்க்கை கொண்ட
வொர்ஸ்ட்டு சூட்டிங் புதிது அல்ல. ஆயினும் இதே சேர்க்கையில்
புதிய வொர்ஸ்ட்டு சூட்டிங் ஒன்றை நாங்கள்
ஏன் தயாரித்தோம் என்பதை அறிய விரும்ப மாட்டீர்களா?

is the registered trademark of Reliance Textile Industries Ltd.

விமல் அறிமுகப்படுத்தும்
பாலிவுல்
சாதாரண சேர்க்கையிலிருந்து
அசாதாரண
வொர்ஸ்ட் சூட்டிங்

இழை இந்தியாவின் அதிநவீனமான
'ஸ்பீனின்' ஆலையில்லிருந்து

ரிஸயன்ஸ் டெக்ஸ்டைல்சாரின் ரூ. 18.5 கோடி முதலீட்டில்
 ஆரம்பிக்கப்பட்டிருக்கும் 'ஸ்பீனின்' ஆலையில் தயாரிக்கப்படும் இழை
 பல சிறப்புகளைக் கொண்டு.

'ஆப்டிகல் எலக்டிரானிக் கிளியரிங் டிவைஸ்'

எனப்படும் விஞ்ஞான ரீதியான முறை நம்காட்டில் முதல் தடவையாக
 உபயோகப் படுத்தப்படுகிறது. இழையின் தரத்தைக் கூட்டுகிறது.

சகல வசதிகளும் கொண்ட எமது ஆராய்ச்சிக் கூடத்தில் தயாரிப்பின்
 ஒவ்வொரு கட்டத்திலும் இழை தரப் பரீட்சைக்கு உட்படுத்தப் படுகிறது.

இதனால் விமல் இழை அனைத்துலகத்திலும் தயாரிக்கப்படும் தரமான
 இழைகளுக்கு நிகராக விளங்குகிறது.

பாலிவுல் சூட்டிங். இந்தியாவின் அதிநவீனமான
நெசவாலையில்லிருந்து

பாலிவுல் தயாரிப்பில் உபயோகப்படுத்தப்படும் இழை உலகத்தரம் பெற்றது.

இந்த இழையிலிருந்து, இந்தியாவின் அதிநவீனமான நெசவாலையில்,
 பாலிவுல் தயாரிக்கப் படுகிறது.

நிகரற்ற விமல்
சர்வதேசத் தரம் கொண்டது

அம்மா ஜெயரதன்

கல் லு ர லை
நன்றாகக் கழுவி
விட்டுப்பூவைத்
தலைப்பில் கை
களைத் துடைத்
துக் கொண்டு எழுந்திருந்தாள்
அன்னம்மா. வெகு நேரம் உட்
கார்ந்து அரைத்ததில் முழங்கா ஏம்
இடுப்பும் தாங்க முடியாமல் ஸரீத்
தன்.

“கிருஷ்ண... என்னப்பனே”
என்று முணுமுணுத்துக் கொண்டே
குத்துவிளக்கை ஏற்றினாள்.
“எனக்கொரு பிள்ளையைக் கொடுத்தியே,
நேராக் குடுக்கப்படாதா, இன்னொருத்தர்
கையை எதிர்பார்க்காமே, என் பிள்ளை
யோட நான் இருக்கக் கருணை காட்டப்
படாதா?”

கண்ணீர் கண்களை மறைக்கக் காரியங்களைக்
கவனிக்கலானாள் அன்னம்மா.
வாசல் கதவு படபடவென்று தட்டப்படும்
ஒசை கேட்கவும், அடுப்பைத் தணித்து
விட்டு வாசல் கதவைத் திறந்தாள்.

இடித்துக் கொண்டு உள்ளே ஓடிவந்தாள்
ராஜப்பன்.

ஒரு நிமிடம் ஒன்றும் புரியாமல் திகைத்த
வள், ராஜப்பனைப் பார்த்ததும் துடித்துப்
போனாள்.

பத்து நாள் தாடியில் முகமே அடையாளம்
தெரியவில்லை. பிடரிவரை தலைமயிர்
வழிந்தது. அறைகிற மாதிரி ஒரு கவரிக்
சட்டடையும் இடுப்பில் கைவியும் சிகரெட் ஏம்
பீடியும் கருட்டுமாய் அகப்பட்டதைக் குடித்
துக் குடித்து உதடுகள் உறுத்து, கண்கள்
சிவந்து... ‘மகாலிங்க கலாபாடிகள் பிள்ளை’

கி.சு. -

யா...? என்று கேட்டபடியே அடிவயிறு குதுங்க அழுதாள் அன்னம்மா.

“ஏன்டா?... பதினைந்து நாளா எங்கேடா போயிருந்தே? பெத்தவ ஒருத்தி இருக்கா என்று தென்படு இல்லியா?”

தோள்களைப் பிடித்து உலுக்கினாள்.

“அம்மா! ... நான் ஒன்னுமே பண்ணல் வேம்மா. புளியந்தோப்புப் பாலத்துக்கிட்டே பொழுது போகாமே வந்துண்டிருந்தேன். நாலஞ்சு குப்பத்துப் பசங்க சிட்டாடிண்டு இருந்தாங்க. வேடிக்கை பாக்கலாமென்று போனேன். திரும்பு போலீஸ் லாரி வந்து லாரிலே போட்டுண்டு போயிட்டாங்கம்மா. ஜெயிலிலே லாக்கப்லே வச்ச அடி நிமித்திப் பிட்டான்மா.... பாருமா...” என்று தொடையைக் காண்பித்தாள்.

கால் கையெல்லாம் வரி வரியாய் அடிபட்ட தழும்புகள்.

இந்தப் பிள்ளையை எவ்வளவு செல்லமா வளர்த்தேன்! நின்ன நிலையிலே திருமென்று அவர் மார்பு வலியால் சுருண்டு போனபோது வயிற்றில் ஆறு மாதம் இவன் முட்டி மோதிய போது - எத்த நம்பிக்கையில் வாழ்ந்தேன். இந்தப் பிள்ளையை வளர்த்து ஆளாக்கி அவன் நிழலில் ஒதுங்கலாம் என்று எத்தனை நம்பிக்கைகளை வளர்த்தேன்?

மனம் துடித்துப் போயிற்று.

“அம்மா... சாப்பிட்டு முணு தாளாறது அம்மா. சாதம் போடும்மா...” என்று இரு பத்தைந்து வயதுப் பிள்ளை இரண்டு வயதுக் குழந்தை மாதிரிக் கேட்ட போது மனம் பாகாய் உருகிப் போயிற்று.

பரபர வென்று அள்ளி அள்ளிச் சாப்பிடுகிற தன் பிள்ளையைக்கண்களைக்கண்ணீர் மறைக்கப் பார்த்துக் கொண்டிருந்தாள்.

பிறந்த வீட்டிலும் ஆதரவு இல்லாமல், புருஷன் விட்ட ஆஸ்தியும் இல்லாமல் கையில் குழந்தையுடன் அவள் எத்தனை நிரமப்பட்டிருக்கிறாள்? சின்ன வயது வேறு. எத்தனை கழுக்குக் கண்களைச் சமாளித்திருக்கிறாள்? தன் வீட்டுச் சமையலறையே தாண்டாதவள், எத்தனை வீட்டு சமையலறையில் விறகோடு, விறகாய்த் தீய்த்திருக்கிறாள்?

“இதோ பாடு அன்னம்மா! இப்படிக் கொழந்தையையும் எடுத்துண்டு வரதாயிருந்தா நீ இனிமே வர வேண்டாம்! வேறெ யாரையாவது ஏற்பாடு பண்ணிக்கறேன். ‘கொழந்தை அழறது.. கொழந்தை அழறது’ன்னு தூக்கித் தூக்கி வைக்கண்டா காரியம் எப்படியே

ஆகும்?” என்று எஜமானி அம்மாக்கள் கத்துகிற போது “என் கொழந்தைதான் எனக்கு முக்கியம். நீங்க வேறெ ஆள் வச்சக் கொங்கோ” என்று கூலி கூட வாங்கிக் கொள்ளாமல், ஒருடம்ளர் பச்சைத் தண்ணீரைக் குடித்துவிட்டுக் குழந்தையை இடுப்பில் வைத்துக் கொண்டு வந்திருக்கிறாள்!

இப்படி எத்தனை நாட்கள்! இதையெல்லாம் எதற்கு அனுபவித்தாள்? இப்படிப் போலீஸ்காரர்களிடம் இவன் அடி வாங்கித் துடிக்கலா?

அடிவயிறு கொதித்தது.

“ஏன்டாப்பா, ரொம்ப வலிக்கிறதா? வெந்நீர் ஒத்தடம் கொடுக்கட்டுமா?”

குரல் நெகிழக் கேட்டாள். “இப்படியா அடிப்பார்கள்? பாலிகள்”

வயிறு நிறைத்ததற்கு அடையாளமாய்ப் பெரிய ஏப்பத்தை விட்டுக் கொண்டே, கையைக் கழுவித் கொண்டு வந்து உட்கார்ந்தாள். முகத்திவ் தெளிவு தெரிந்தது.

“நீ ஒண்ணையும் பத்திக் கலலைப்படாதே. என்னை அடிச்சவன்களை யெல்லாம் அடையாளம் போட்டு வச்சிண்டிருக்கேன். பெரட்டி. எடுக்கல்லே என் பேரு ராஜப்பன் இல்லே...”

கண்கள் ரத்தம் மாதிரிச் சிவக்க; அடித் தொண்டையில் கத்தினாள்.

“சரி. வத்திப்பெட்டி இருக்கா?”

வாயில் பிடியைக் கடித்துக் கொண்டே கேட்ட பிள்ளையைப் பார்த்ததும் அனுதாபம் போய்க் கோபம் வந்தது அன்னம்மாவுக்கு.

“வீட்டுக்குள்ளே பீடி பீடிக்காதேடா, கடங்காரா! சாமி படம் எல்லாம் இருக்கு.”
 “சாமி படத்துக்குப் பிரேம் போடாருனே, அவன் பீடிதான் பீடிக்கிறான், தெரியுமா, ஒனக்கு?” என்று சொல்லிச் சிரித்தவண்ணம் எரிநிற அடுப்பிலிருந்து கொள்ளிக் கட்டையை எடுத்துப் பற்ற வைத்துக் கொண்டே படுத்துக் கொண்டான் ராஜப்பா.

தானும் சாப்பிட்டு விட்டுப் படுத்துக் கொண்டான் அண்ணம்மா.

பழைய நினைவுகள் அலை அலையாய் வந்தன.

வீட்டுக்குள் நடக்க ஆரம்பித்த குழந்தை தெருவில் ஒடி விளையாட ஆரம்பித்தான். சத்தோஷப்பட்டான் அண்ணம்மா. சத்தோஷங்களோடு வேதனைகளும் வர ஆரம்பித்தன.

அக்கம்பக்கத்துக் குழந்தைகளை அடித்து விட்டான் என்ற குற்றச்சாட்டுக்கள், சின்ன விளையாட்டுச் சாமான்களைத் திருடி எடுத்து விட்டான் என்ற முறையீடுகள்.

“பாபுவோடா டாண்டி - பொம்மையைத் திருடினியா?”

அவன்: ஏதுடா இவ்வளவு ஈரடி இல்லாத பெண்கள்.

இவன்: வேறு எங்கே கிடைக்கும். எல்லாம் போஸ்டாபில்களில் கிடைச்சது தான்.

-ஆர். கோபாலகிருஷ்ணன்

“இல்லேம்மா ... அவன்தான் வச்சக் கொன்னு குடுத்தான்.”

விழிகளை விரித்து, முகத்தில் அப்பாவித் தன்ம் வழியச் சொல்கிற போது, மனம் தெழிந்து போய் விடும்.

“உங்க குழந்தையை முதலில் கண்டிச்ச வைத்துக்கோ. இந்தா வச்சக்கொன்னு குடுத்துட அப்பறம் திருடினான்னு சொன்னா என்ன அர்த்தம்?”

சிறுகச் சிறுக அன்னுடம் எத்தனை சண்டைகள், மனஸ்தாபங்கள்! பள்ளிக்கூடம் போனாலு சரியாகி விடும் என்று, பீஸ் கட்டுகிற பள்ளிக்கூடத்தில் சேர்த்தான் அண்ணம்மா.

எழுத்துக்களைக் கற்றுக் கொள்கிற வேகத்தைவிட, அதிக வேகத்தில் கெட்ட வழக்கங்களையும் வார்த்தைகளையும் கற்றுக் கொண்டான்.

ஒருநாள் அவன் கால் எட்டையைத் தோய்க்கப் போன போது, பையில் ஒரு பீடித்

தண்டு இருப்பதைப் பார்த்துத் திடுக்கிட்டுப் போனான் அண்ணம்மா.

அஞ்சறைப் பெட்டியைக் குடைந்து கொண்டிருந்த பின்னையைப் பரபரப்புடன் கேட்டான். “என்னுடாது ஒன் பையிலே பீடி கெடக்கு?”

அம்மாவின் முகத்தை ஒரு நிமிஷம் பார்த்தவன், சமாளித்துக் கொண்டான். “பக்கத்து சீட்டுக் கருப்பையா வேலை. கிளாலிலே நோட்டுப்புல்தகத்தைக் கொஞ்சம் காட்டுடான்னான். ‘போடா அது தப்புடா’ன்னேன். இருக்கு. உன்னை உங்கம்மா கிட்ட, அடிவாங்க வைக்கிறேன்னான்! பழைய பீடியை எடுத்துப் பையிலே போட்டிருக்கான் போல் இருக்கு. இருக்கட்டும் ராண்கல்! கல்லாமல்! ஸ்கூலுக்குப் போய் அவன் முதுகுத் தோலை உரிக்காட்டா என் பேர் ராஜப்பன் இல்லை.”

“துஷ்ட சகவாசம் வேண்டாண்டாப்பா. வாத்தியார் கிட்டச் சொல்லி வேறே எடம் மாத்திக்கோ. போக்கிரிப் பசங்க, படிக்க வர இடத்துலே பீடியைக் கொண்டு வந்துண்டு...” என்று சொல்லிக் கொண்டே, தோய்க்கப் போனான்.

அஞ்சறைப் பெட்டியிலிருந்து அகப்பட்டதை எடுத்துக் கொண்டு ஓடினான்.

வீட்டில் அவ்வப்போது சில்லறைகள் குறையத் தொடங்கியதைக் கவனித்தான் அண்ணம்மா. பீடித் துண்டுகள் போய், புத்தகப் பையில் சிகரெட் பாக்கெட்டைப் பார்த்த போது, அடிவயிறு குபீரேற்றது.

“ஒரே பிள்ளை! வளர்ந்து நேராதி, வயதுக் காலத்தில் நிழல் தருவான்” என்று எதிர்பார்த்தால் வளர்ந்து விடும் சரியாயில்லையே? தவறு செய்து விட்டானோ அவன்?

ஒருநாள் விசாரித்துக் கொண்டு அவன் வகுப்பு ஆசிரியரைக் கண்டு, பின்னையைப் பற்றி விவரம் கேட்டான்.

ஏ. இரங்கப் பார்த்தார் ஆசிரியர்.

“அவனைப் பள்ளிக்கூடத்தை விட்டு அனுப்பிச்ச ரெண்டு மாசம் ஆறதே? ஒழுங்கா, வரதேயிலே. அப்படியே வந்தாலும் மத்த பசங்களைக் கெடுத்து விடுவான்.... பீஸ் ஒழுங்காகக் கட்டலே. பரீட்சை எழுதல்லே. பிராக்ரிஸ் ரிப்போர்ட்லே கையெழுத்துப் போடுறீங்கனே. அப்பேன் கவனிக் கொடுக்கியா?”

“ப்ராகிரஸ் ரிப்போர்ட்டா? அப்பமன்னு?” என்று பதைபதைப்புடன் கேட்டான்.

ஆசிரியர் விளக்கம் சொல்லச் சொல்ல, வயிறு பற்றி எரிந்தது.

அம்மாவுக்குக் கையெழுத்துப் போடத் தெரியாது என்று அவனே தன் விரல் ரேகையைப் பதித்து விட்டிருக்கிறதே?

மனம் ஓடிந்து போய் வீட்டுக்கு வந்து வெகு நேரம் அழுதான். தெய்வத்திடம் முறையிட்டான். இந்தக் குழந்தையைக் கருவாய்த் தன் வயிற்றில் படரவிட்ட கணவனை அழைத்துக் கேலினான்.

அன்றைக்குச் சாயங்காலம் ஏதோ அபத்தப் பாட்டை ஆபாசமாய்ச் சீட்டியடித்துக் கொண்டே வீட்டுக்குள் துழைந்த பின்னையைப் பிழிபிழுவென்று பிடித்துக் கொண்டான்.

Dr. S. R. சிவராஜ்

வாலிபர்கள் !

மணமானவர்கள் !!

வாழ்க்கையில் ஏற்பட்டுள்ள பலவீனங்களை நீக்கி, தாம்பத்திய வாழ்வை இன்பமுடன் அனுபவித்து மகிழ, இன்றே புகழ் பெற்ற 'ரகசிய வியாதி நிபுணர்' ஆன்மைக் குறைவு நீக்கும் 'அரிய வைத்திய மேதை'

'கவிராஜ்' டாக்டர் S. R. சிவராஜ், R.I.M.P.

அவர்களிடம் சிறந்த முறையில் சிகிச்சை பெற, அவர் சுற்றுப்பயண முகாம் களில் நேரில் சந்தித்து வாழ்வில் மகிழ்ச்சி காணுங்கள். நேரில் சந்திக்க முடியாதவர்கள், குறைகளை விபரமாகத் தலைமை அலுவலகத்துக்கு எழுதவும். (கடிதங்கள் ரகசியமாகப் பாதுகாக்கப்படும்.) மருத்துவக் கிரிவான விளக்கங்களுடன் வி.பி.பி. மூலம் அனுப்பி வைக்கப்படும்.

✽ குழந்தை பாக்கியம் (கர்ப்ப அணுக்கள்) இல்லாதவர்கள்

✽ கல்யாணமாகி பல ஆண்டுகளாகக் குழந்தை பாக்கியமே இல்லாதவர்கள்

சிறந்த முறையில் சிகிச்சை பெற்று, கர்ப்ப அணுக்கள் தேவையான அளவு உற்பத்தியாகி குழந்தை பாக்கியம் பெற்று மகிழ்ச்சியடையும் வாய்ப்பை ஏற்படுத்திக் கொள்ளுங்கள். 25 வருட சுற்றுப் பயணத்தில், அவரிடம் சிகிச்சை பெற்றுப் பலன் அடைந்தவர்கள் பல்லாயிரம் பேர்கள். அவர்களைப் போல் நீங்களும் பலன் அடைய வேண்டுமல்லவா?

விவரத்தில் பலன் காண விசேஷ 1 மாத சிகிச்சை ★ குறைந்த செலவு 1 மாத சிகிச்சை

A-வகுப்பு ரூ. 350-00	B-வகுப்பு 250-00	C-வகுப்பு 175-00	மீடியம் 115-00	ஸ்பெஷல் 90-00	1-ம் நெம்பர் 75-00	நேரில் பெறலாம் V.P.P. மீதும் பெறலாம்
-------------------------	---------------------	---------------------	-------------------	------------------	-----------------------	---

மாதாந்திர சுற்றுப் பயண விவரம்: ஒவ்வொரு ஆய்விடத்திலும்

பிரதம வைத்தியர் தங்குமிடங்கள்:

சென்னை-600002, 1 முதல் 8-ம் தேதி வரை: ராமச்சந்திரா லாட்ஜ், போன்: 846526. 6 அத்திப்பட்டன் தெரு, அண்ணாசாலை சமீபம். P QRR. & Sons - பெட்ரோல் பங்க் மேற்புறம் ரோடு. காலை 7 மணி முதல் இரவு 7 மணி வரை.

சேலம் தலைமை அலுவலகம்: 11, 16, 17, 18, 19, 20, 27, 28, 29, 30 தேதிகள்.

திருச்சி: 9, 10 தேதி: அசோக் பவன், ஸ்ரீலக்ஷ்மி ரோடு. போன்: 25763. காலை 7 மணி முதல் மாலை 6 மணி வரை.

கோவை: 12, 13-ம் தேதி: ஸ்ரீ லக்ஷ்மி லாட்ஜ், ராஜா வீதி, போன்: 33330.

பொள்ளாச்சி 14-ம் தேதி: மாடர்ன் லாட்ஜ், தாதுகா ஆயில் எதிர்த்து, காலை 8 மணி முதல் 12 மணி வரை.

திருப்பூர் 14-ம் தேதி: ராமகிருஷ்ண லாட்ஜ், சுவ்வரன் கோவில் வீதி, மாலை 3 மணி முதல் 5 மணி வரை.

ரோடு 15-ம் தேதி: ஆனந்த லாட்ஜ், சுவ்வரன் கோவில் வீதி, காலை 7 மணி முதல் மாலை 5 மணி வரை.

மதுரை 21, 22 தேதி: மனீஸ் கேப். (டவுன் ஹால் ரோடு) போன்: 22019. காலை 8 மணி முதல் இரவு 7 மணி வரை.

கித்தூக்குடி 23-ம் தேதி: ராதா லாட்ஜ், ஜி. சி. ரோடு, காலை 9 மணி முதல் பகல் 12 மணி வரை.

திருநெல்வேலி: 23, 24-ம் தேதி: நெல்லை லாட்ஜ், காலை 7 மணி முதல் இரவு 8 வரை.

மதுரை 26-ம் தேதி: மனீஸ் கேப், டவுன் ஹால் ரோடு, போன்: 22019. காலை 7 மணி முதல் இரவு 8 மணி வரை.

திண்டுக்கல் 26-ம் தேதி: ஆரியபவன் லாட்ஜ் பழனி ரோடு. மாலை 4 மணி முதல் இரவு 8 மணி வரை.

உதவி வைத்தியர் தங்குமிடங்கள்:

விழுப்புரம் 3-ம் தேதி: வாசவி விஹார் ஹோட்டல், எம். ஜி. ரோடு, காலை 7 மணி முதல் பகல் 12 மணி வரை.

கடலூர் என்.டி. 3-ம் தேதி: ஹோட்டல் பிருத்தாவன், மாலை 3 மணி முதல் இரவு 8 மணி வரை.

சிதம்பரம் 4-ம் தேதி: ஜெயராம் லாட்ஜ், (மேல் வீதி) காலை 7 மணி முதல் பகல் 3 மணி வரை.

கும்பகோணம் 5-ம் தேதி: தாஜ்மஹால் லாட்ஜ் பொற்றாமரைக் குளம் (போன்: 1423) காலை 7 மணி முதல் மாலை 6 மணி வரை.

தஞ்சாவூர் 6-ம் தேதி: அசோகா லாட்ஜ், (ராஜா கலை அரங்கம்) காலை 7 மணி முதல் மாலை 6 மணி வரை.

கம்பம் 21-ம் தேதி: ஜனினிச்சல் லாட்ஜ், காலை 8 மணி முதல் பகல் 12 மணி வரை.

தேனி 21-ம் தேதி: பாண்டியன் லாட்ஜ், மாலை 3 மணி முதல் 6 மணி வரை.

விருதுநகர் 23-ம் தேதி: ஹோட்டல் ஆஞ்ச நேயா, காலை 7 மணி முதல் 12 மணி வரை.

இராஜபாளையம் 23-ம் தேதி: அசோகா லாட்ஜ், மாலை 3 மணி முதல் 6 மணி வரை.

நாகர்கோவில் 24-ம் தேதி: உருப்பி ஸ்ரீ கிருஷ்ண பவன், போஸ்டாபிஸ் ஜில்லன் ரோடு, காலை 7 மணி முதல் மாலை 5 மணி வரை.

தென்காசி 25-ம் தேதி: பார்வதி லாட்ஜ், காலை 7 மணி முதல் பகல் 12 மணி வரை.

கோயம்பட்டி: 25-ம் தேதி சரஸ்வதி லாட்ஜ், மாலை 3 மணி முதல் 6 மணி வரை.

தலைமை அலுவலகம்:

சிவராஜ் சித்த வைத்தியசாலை

C-56, தமிழ்ச் சங்கம் ரோட் பின்புறம்

(சென்ட்ரல் டாக்டர்ஸ் வடபுறமுள்ள ஏரியின் முன் பக்கம்)

காந்தி ஸ்டேடியம் - செலம்-636007

Dr. சாமிகிரி சித்தர்

காது கேளாதவர்களைக் காது கேட்கச் செய்கிறார்

காது கேளாதவர்களே! வாருங்கள்...

- ★ உங்கள் நலனில் அக்கறை கொண்டோருடன் வாருங்கள். 3 நாள் - 6 வேளை சித்த வைத்திய சிகிச்சை பெறுங்கள்.
- ★ சந்தேகமில்லாத சந்தோஷத்தோடு காது கேட்டுச் செல்லுங்கள்.
- ★ காதுக் கருவி உபயோகித்தவர்களுக்கும், ஊமைத்தன்மை உள்ளவர்களுக்கும் சிகிச்சை அளிப்பதில்லை.
- ★ அறுவைச் சிகிச்சை செய்தும் குணமாகாதவர்களுக்கும் சிகிச்சை அளிக்கப்படும்.
- ★ இயற்கை சிகிச்சை இது. என்றும் பலன் அளிக்கும்.

காதுகள் பரிசோதித்த பிறகு சிகிச்சைக்கு ஏற்கப்படலாம். (குயிற்றுக்கிழமை விடுமுறை)

விவரங்களுக்கு :

Dr. சாமிகிரி சித்தர் காதொலி நிலையம்

97, சரோஜினி ரோடு, ராம் நகர், கோயமுத்தூர்-641009

**வானத்தின் மீது மயிலாடக் கண்டேன்
மயில்குயில் ஆச்சதடி! - அக்கச்சி
மயில்குயில் ஆச்சதடி!**

**துள்ளலை விட்டுத் தொடங்கினேன் மன்றும்
வள்ளலைக் கண்டேனடி! - அக்கச்சி
வள்ளலைக் கண்டேனடி!**

- திருஅருட்பா

வினம்பர உதவி :

SPI SAKTHI TEXTILES LIMITED

P. O. Box No. 36, POLLACHI

TEXMARK : 3642

Total Ring Spindles installed : 25,032

Total Ring Spindles at Work : 25,032

Total Doubling Spindles at work : 3,208

MANUFACTURING YARN IN COUNTS

Combed Yarn in Hanks : 60s, 80s & 100s

Doubled Yarn in Hanks : 2/80s, & 2/100s

Cone Yarn in Counts : 34s, 60s, 80s, & 100s

SAKTHI YARN POSSESSES ALL UNIQUE QUALITIES

முதலில் மறுத்துப் பார்த்தான். ஆதாரங்களுடன் அம்மா அடுக்கடுக்காய் விவரம் சொல்லவும், விளக்கம் கேட்கவும் வீட்டு டென்சு விறைத்துக்கொண்டான். 'அப்படித்தான் உன்னால் ஆனதைப் பார்' என்று. பள்ளிக்கூடத்துக்குப் போக முடியாது என்று சத்தியம் செய்தான். இப்பொழுதே தன்னால் சம்பாதிக்க முடியும் என்று சவால் விட்டான். படித்துவிட்டு, வேலையில்லாமல் திரிகிறவர்களை யெல்லாம் அடையாளம் காட்டினான். ரிக்ஷா ஓட்டினாலே அம்மாவையும் இன்னொரு குடும்பத்தையும் காப்பாற்றுகிற அளவுக்குச் சம்பாதிக்க முடியும் என்று.

முதலில் அரற்றினான் அன்னம்மா. பின்னர் சமாதானமாய்ச் சொல்லிப் பார்த்தான். அப்பறும் கெஞ்சி அழுதான்.

“நல்ல புள்ளியா, யோக்கியனு வந்து
பேரும் புகழும் எடுப்பேன்னு பார்த்தே
னோடா, இப்படி பிஞ்சிலேயே பழக்கிறி
யோடா.”

அன்னம்மாவின் குரல் உடைந்தது.
நாளாக நாளாக ராஜப்பன் விளையாட்
டுக்கள் எல்லாம் மீறிப் போயின.

சீட்டு விவரப்படி ஒன்று போலீஸ் பிடித்துக் கொண்டு போவார்கள். கள்ளக் கடத்தல் செய்தான் என்று சில நாள் தேடிக் கொண்டு வருவார்கள். பஸ் நாட்கள் இருக்கும் இடமே தெரியாமல் எங்காவது தவிழ்ந்தால் இருத்துவிட்டு வருவான்.

அவனைக் காணாத போதும், ஈத்திரம் கொண்ட மனம், பிள்ளையைக் கண்டதும் துடித்துப் போய்விடும். நெகிழ்ந்து போய் விடும்.

புட்படவென்று வாசற்கதவு தட்டப்படும்
ஒசை கேட்டதும் திடுக்கிட்டு விழித்துக்
கொண்டான். அவனுக்கு முன் விழித்துக்
கொண்ட ராஜப்பன் அவனைக் கட்டிக்
கொண்டு சென்றான்.

“யாராவது என்னைத் தேடிண்டு வந்தா இல்லேன்னாடு...”

வயிறு கலங்க, கையில் லாத்தர் விளக்
குடன் கதவைத் திறந்து கொண்டு வெளியே
வந்தவன் திடுக்கிட்டுப் போனான்.

கையில் அரிவாள் கம்புகளோடு கூட்ட
மாய் யாரோ திருகவும் நடுங்கிப் போனான்.

“யாரு? என்ன வேணும்?”

கையில் அரிவாளோடு நின்று கொண்டு
பிடுங்கி ஒருவன் ஆக்ரோஷத்துடன் அவளிடம்
வந்து ஒரு பர்ஸை நீட்டினான்.

“இது உன் மவன்தானே?”

நடுக்கும் காங்கடூன் பரீஸைப் பிரித்துப் பார்த்தாள். ராஜப்பன் படமும், அவன் விவரமும் அதனுள் இருந்தன. இதிலுடன் 'ஆமாம்' என்னுள்.

“சீட்டிலே இருக்காண்டா?”

இடியாழ்க் கேட்டான் அவன்.

‘இல்லை’ என்கிற மாதிரி தலையாட்டினாள். பயத்தில் உடல் வெட்வெட வென்று நடுங்கியது.

“நேத்து சாயங்காலம், ஒன் மவன் குப்பத்
துலே ஒரு பொண்ணைக் கெடுத்துட்டான்மா.

பம்பு செட்டுக் கெணத்துலே தண்ணிப் பிடிக்கப் போகையிலே அந்தப் பெண்ணை வழிமறிச்சுக் கெடுத்திட்டான்..."

ஒரு பெண்ணைக் கெடுத்திட்டானா? என் பிள்ளையா? ராஜப்பகு இப்படிப்பண்ணினான்? வயிறு கொதிக்கக் கேட்டாள். "என் பிள்ளைதான் பண்ணினானா?"

“ஆமாய்குறேன். அந்த ரோஷக்காரப் பொண்ணு, வீட்டுக்கு ஒடி வந்திருச்சு. வர்ற போது அவள் கீழே வீட்டிற்குத் திண்ணைப் பாயலை எடுத்துக்கிட்டு வந்திருச்சு. பின்னாலே மேலே கிருஷ்ணாவிலே ஊத்திக்கிட்டுப் பத்தவசச்சு செத்துப்பூடுச்சுமமா. முழு புள்ளியைக் கணக்குத் தாயிமமா அது! புள்ளியைக்கூடத் தவிச்சு வீட்டுக்குப் பூடுச்சுமமா...”

கண்ணீரும் கம்பலையுமாய் அந்த மூன்று குழந்தைகள் தன் எதிரே நிற்பதைப் பார்த்துத் துடித்துப் போனான் அன்னம்மா.

“அதோ உசில்மணிபால் ஒருவர் போகிறேன், அவர்பக்கத்தில் ஒருவர் போகிறேன் அவர் னார்?”
“உசில் ‘மினி’” -கே. சம்பத் குமார்

“உதிரிசே” “மினி”

—கே. சம்பத் குமார்

அக்னிப் பிழம்பாய் வயிறு கனன்றது.

கோபக்கனல் ஜுவாலையாய் அவன் மீது வீச, ஒரு தீர்மானத்துடன் முகம் நிமிர்ந்தான். சிம்னி விளக்கொளியில் அவன் முகம் கனல் மது.

“உள்ளேதான் படுத்துண்டு இருக்கான்..”

குரல் தெளிவாய் ஒலித்தது.

“டேய், சோமாரி, கயிதே. பொறுக்கி நாயே.” பெருங்குரலில் கூவிக்கொண்டே உள்ளே பாய்த்தவர் வந்தவர்கள்.

'அம்மா.... அம்மா' என்று உள்ளே ராஜப்பன் அலறுவது அவனுக்கு நன்றாகக் கேட்டது.

அசையாமல், ஆடாமல், தீர்மானமாய்
நின்று கொண்டிருந்தாள்.

ராஷ்டிரகூடம் லோகமாதாவின் குழந்தைகள்தாம். உலகத்தைக் காப்பாற்ற, தன் ராஷ்டிரப் பிள்ளைகளை லோகமாதாவே சம்ஸாரம் பண்ணவில்லையா?

பாசம், துக்கம் ஆகியவற்றைத் தாண்டிய வளம் நின்று கொண்டிருந்தான் அன்னம்மா. உள்பே ராஜப்பா நொறுங்கிக் கொண்டிருந்தான்.

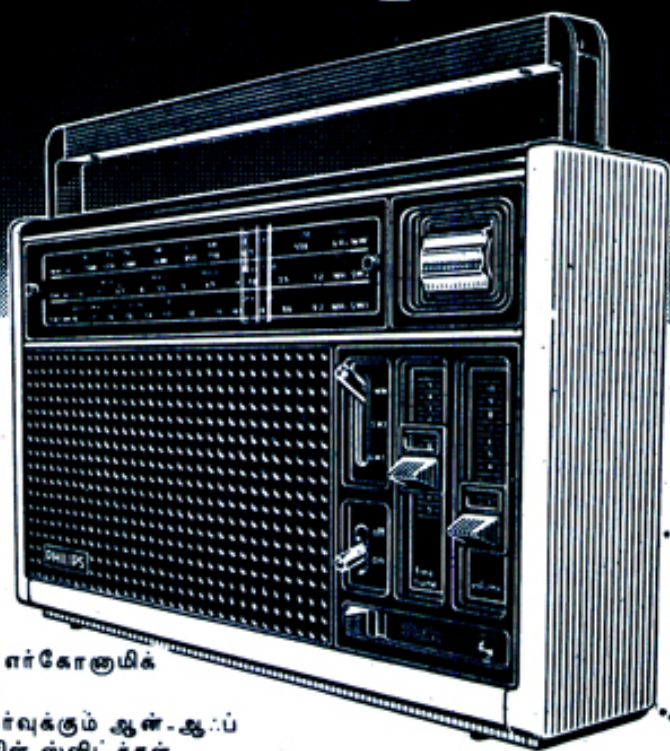

பிலிப்ஸ்

புதிய பிலிப்ஸ் 3-பாண்டு

கமாண்டர்

இயந்திர வடிவிலே எழிலோங்கியது

ரூ.
495/-*

- இணையற்ற எர்கோனமிக் அமைப்பு
- பாண்டு தேர்வுக்கும் ஆன்-ஆஃப் வசதிக்கும் டாகின் ஸ்விட்ச்கள் செட்டினுள்ளே ஓர் அடாப்டர் பூனிட்டைப் பொருத்தி மின்சாரத் திறகு எளிதில் மாற்றலாம். (அடாப்டர் மாடல் 3012. ரூ. 60*)

* சில்லறை விற்பனை உச்ச விலை, எக்ஸைஸ் வரி உள்ளிட்டது. மாநில விற்பனை வரி மேலும் இதர தல வரிகள் தனி.

உன்னதமானவற்றை உங்களுக்கே வழங்கவிரும்புகிறோம்.

இதழ்விலை 50 ஆண்டுகள்

போட்டிகள் போதும் போக்கு!

ஜி.ஜி.கிருஷ்ணன்

[போட்டிகள்ப் புகுத்தி வாசக எழுத்தாளர்களைத் திணற அடிக்கின்றன, பத்திரிகைகள். விளையுள்ள போட்டிகள் அத்தத்தப் பத்திரிகைகளில் எதிர்பார்க்கலாமா?]

குழம்பும்

● அய்யனாவரத்திலிருந்து அம்மாஞ்சி எழுதுகிறார்: "சென்ற வாரம் நான் வீட்டுக்கு வேட்டாகப் போனதும், குறுக்கு விசாரணை செய்த என் மனைவி வீட்டில் கையில் சில்லறை இல்லாததால் ஆச்சிரியத்து நடந்தே வந்ததாகப் புணுகினேன். உண்மையில் சினிமாவுக்குத்தான் போயிருந்தேன்."

—இந்த மாதிரி உங்களில் யாராவது செய்ததுண்டா? இருந்தால் கவையாக அரைப் பக்கம் எழுதி (உங்கள் போட்டோவையும், துணிவிருந்தால் அனுப்பவும்) அனுப்புங்கள். உறையின் மீது 'நான் புணுகினேன்' என்று எழுதுங்கள்.

கல்வி

● அப்பனம் பொரித்தால் எந்தக் குழம்பு வைக்க வேண்டும்?

வத்தல் குழம்பு — மோர்ச் குழம்பு — புனிக் காய்ச்சல்.

தக்க காரணங்களுடன் எழுதி எங்களுக்கு அனுப்புங்கள். உறையின் மீது "குழம்போ, குழம்பு!" என்று குறிப்பிடுங்கள்.

குறிப்பு: அறுபது வயதான பாட்டிகள் மட்டுமே இதில் கலந்து கொள்ளலாம்!

குழந்தை

● "வாசகர்களே! இந்த வாரம் எட்டுப் பிரதிகளில் மட்டும் சஞ்சய் காந்தியும் ராஜ்நாராயணனும் சேர்ந்து காட்சியளிக்கும் போட்டோ உள்ளது. அதை

பெற்றிருப்பவர்கள் எங்களுக்கு போன் செய்தால் அவர்களுக்கு மவுண்ட் ரோடு மங்களா பவனில் மசால் தோசையும், தயிர் வடையும் வாங்கித் தருவோம் — எங்கள் செலவில்!"

சாவி

● உங்கள் வீட்டில் கரடியாய்க் கத்திப் பேசுவது யார்? நீங்களா, உங்கள் மனைவியா, உங்கள் மாமியாரா? ஒரு பக்கக் கட்டுரை எழுதி 'நான் கண்ட கரடி' என்று உறையில் எழுதி அனுப்புங்கள். சிறந்த கட்டுரைகளுக்கு 'தங்கக் கம்பிகள்' பரிசளிக்கப்படும். மொத்தம் பத்துத் தங்கக் கம்பிகள் — காது குடைவதற்கு உபயோகமாகும் படி உள்ளன. ஒவ்வொன்றும் அரை பவுன். யார் அதிர்ஷ்டசாலி?

(பத்திரிகாசிரியர்கள் மன்னிக்க!)

(‘துணுக்குப் படித்தே திருப்பியடைவான் தமிழன்!’ என்கிற பழாட்டு சமீப காலத்தில் மறைந்து விட்டது. இன்று தமிழன் விரும்புவதெல்லாம் வரமோரு தினிமாவும் மாதமோரு நாவலும். அது சிறு நாவலோவோ குறுநாவலோ அல்ல. முழு நாவல். எனவே இந்த மின்மினி சிறப்பிதழில் மூன்று முழு நாவல்கள் வெளியிடுகிறோம். இவை மூன்றே பக்கங்களில் முடிந்து விட்டாலும் (துணுக்குகள் தீங்குகள்) முப்பது முறை படித்தால் இன்றைய தமிழ் முழு நாவல்கள் தீனத்திற்கு எடாகும்.)

விவா வெளியே எட்டிப் பார்த்தான். வானத்தில் மேகங்கள் இருந்தன. விமாளங்கள் கண்ணில் படவில்லை.

விவா கண்ணிலிருந்து ஒரு சொட்டுக் கண்ணீர் திறை தெறித்து விழ்ந்தது. ‘நல்ல வேளை இந்தக் கடித்தின் மீது விழவில்லை’ என்று எண்ணிக் கொண்டான். அந்தக் கடிதம் மிருதுனா எழுதியது. ‘இவியும் உன்னைப் பாராமல் என் கண் உறங்காது. உன்னைப் பார்த்துவிட்டால் என் உயிர் துடிக்காது’ என்று எழுதியிருந்தான். இக்கடிதம் பற்றி

மகாபாபு கதை பாபு

சுதேந்திரன்: கண்ணா

அவனுடைய கணவனுக்குத் தெரியுமா? அவன் தான் அதற்குப் பகை சூ. டி. தபா. வில் சேர்த்திருந்தான். அவன் தபால் தலை ஒட்டவில்லை. இதன் காரணமாக விவா இரட்டிப்புத் தபால் கட்டணம் ஆராதம் கட்டி அக்கடிதத்தைப் பெற்றுக் கொள்ள வேண்டியிருந்தது.

‘வய் மீ’ ம. ஷர்ட்டை எடுத்து அணிந்து கொண்டு விவா உட்கண்டன் டிரைவ் இன் ரெண்டாரருக்குக் கிளம்பினான். ம. ஷர்ட்டின் ஒரு பைலில் மிருதுனாவின் கடிதம் இருந்தது. இன்னொரு பைலில் ‘இன்டியா கிங்க்ஸ்’ திகரெட் பாக்கெட் இருந்தது. அவனுடைய ஜாவா மோட்டார் பைப் இருந்தது 2-5-8-3-2 என்கிற வரிசையில் வெடித்துக் கொண்டு வந்தது. வானத்தில் காலேஜைத் தாண்டிச் சென்றது.

அன்று டிரைவ் இன் ரெண்டாரருக்கும் விசேஷ மெனு புனியோ தரையை மென்று கொண்டிருந்த கரேஜ் விவாவைப் பார்த்து ‘..ஹாய்!..’ என்று.. விவா கரேஜைப் பார்த்து. ‘..ஹாய்!..’ என்று.. இருக்கும் அப்போதுதான் உன்னே வந்து கொண்டிருந்த ஆம்புவைப் பார்த்து. ‘..ஹாய்!..’ என்றார்கள். ஆம்பு அவர்களைப் பார்த்து மெகிதாகப் புல்

சிறியது கேட்கின்...
இதுவரை உலகில் வெளியிடப்பட்ட ‘ஸ்டாம்ப்’களிலேயே மிகச் சிறியது எது தெரியுமா?

தென் அமெரிக்காவில் ‘பொனியார்’ தேசம் 1883-86ம் ஆண்டுகளில் வெளியிட்ட ஒரு தபால் தலையாக இக்க ஸ்டாம்ப் இன் தள அகலம் 0.31" x 0.37"

மினி அறிவாணி!

வெண்கிராட நகரைச் சேர்ந்த டாராஸ் டெர்னியெய்கோ ஒரு மினி ஜீனியஸ்! ஆம்; 14 மாதமே நிரம்பிய இச்சிறுவன் செவ்வித் தாள் பிளப் படிக்கிறான்!

னகை புரிந்தான்: அது ஜம் கெல்லியின் புன் னையைப் போல இருந்தது. புரு டைமன் டில் ஜம் கெல்லி படம் இன்னமும் ஒடிக் கொண்டிருந்தது. தற்கொடை செய்து கொள் வதற்கு முன் அதைப் பார்த்தே தீர வேண்டும் என்று ஷிவா தீர்மானித்துக் கொண்டான். (நாவலின் இறுதியில் ஷிவா தற்கொடையும்

2-வது பக்கம்

சாஜ்மவறால் ஒரு சாவி!

எழுதியவர்: நடாஷா ரம்ஸலா

-வந்தாயா?

-ஆமாம்.

-சரி, படுக்கையின் படு.

-படுக்கை எங்கே இருக்கிறது?

-படுக்கை இல்லாமல் படுக்க முடியாதோ?

-பழக்கமில்லை.

புரிந்து கொள்ளாமல், ஜம் கெல்லியின் படமும் பாராமல் அவனுடைய மண்ணி அவ னுக்குப் பார்த்து வைத்த பெண்ணை மணக் கச் சம்மதிக்கிறேன்.)

வட்டம் வட்டமாக மறைத் துவிக்கள் நேர் கோடாக அவன் மீது விழுந்து கரைந்து கொண்டிருந்தன.

சிறிய விதை

'எரிபிடிக்க ஆர்ச்சிட்' என்னும் விதைதான் விதைகளிலேயே மிகச் சிறியது.

ஒரு அவுன்ஸ் அளவுக்குச் சுமார் மூன்றரைக் கோடி விதைகள் தேறும்! அவ்வளவு சிறியவை!

மினி ஏரோபேனன்!

ஒரு சிறிய கார் ஷெட்டில் நிறுத்தக்கூடிய அளவுக்குச் சிறிய 'மினி' ஏரோபேனன் ஜேர் மானியில் செய்யப்பட்டுள்ளது! இது 60 கு.பிலர திறன் என்ஜினைக் கொண்டது. இதன் ஷட்டையோ 430 கிலோதான்! இந்த விமா லத்தைச் சிறியதாக மடிக்க முடியும்! இதன் விடே 30 ஆயிரம் மார்க்குகள். மணிக்கு 100 கி.மீ. வேகத்தில் பறக்கும்!

—பம்பாயை விட ஆக்ராவில் நல்ல சிதோஷ்
 னம், நேலும் தாஜ் மகால் இருக்கிறது.
 —தாஜ் மகால் இருந்தால் எடுக்கிறதான்?
 —தாஜ் மகால் இரு சாவி மாநிலம்.
 —எதற்கு?
 —காதலுக்கு. கல்யாணத்துக்கு, சிவியா
 வில் செருவதற்கு. சிவியாவை விடுவதற்கு.
 வெனியே வாரி ஹாரிஸ் யாரோ ஒலிப்பது
 கேட்டது.
 —போச்சு. ராம்கில் வந்துவிட்டான்.
 —யார் ராம்கில்?
 —அவன் உன் அடுத்த கணவன்!
 —இவையையோ, என்னை விற்பதுவிடப் போகி
 ருயா?
 —என் கண்ணை, நான் உன்னை விற்பது
 விடுவேனா?
 —எனக்குத் தெரியவில்லையே?
 —இல்லை. அதைவிட மேலான பின்ன
 வைத்திருக்கிறேன்.
 —காலில் அவனுடைய பைலிவிற்பது ஒரு
 சிறு தடி போன்றதை எடுக்கிறேன். அதை

ஒரு கரடி காட்டுவது தாக்கீது!

எங்கேயோ தட்டுகிறான். அது உடனே ஒரு
 கத்தியாக மாறுகிறது.
 —இதோ பார்.
 —பார்த்தேன்.
 —இதுதான் நீ ராம் கிங்குக்குத் தரவேண்டிய
 டிய டிக்.
 —அவனிடமே வேறு கத்திகள் இருக்கின்றனவே?
 —மூட்டானே, இதைக் கொண்டு அவன்
 உயிரை வாங்க.
 —அவன் உயிர் விற்பனைக்கு வந்திருக்கிறதா?
 —தூதேதே!
 (ஹம்பது பக்கங்களுக்குப் பிறகு அதே
 கத்தி கொண்டு ராம்கில் காலிமைக் குத்த
 பிரபீனா இறந்து போகிறது. போலீசார்
 காலிம், ராம்கில் அவர்களுடைய எஜமானன்
 எம்.பேனாரையும் கைது செய்து வாரியையும்
 பறிமுதல் செய்கிறார்கள். வாரியின் பாட்டி
 பாக்கலில் ராம்கில் XXX மூன்று சிறு பாட்
 டிகள் வைத்திருக்கிறான். குடிப்பாரில்
 மூன்று XXXம் YYY எனக் கதறுகின்றன.)

மிகச் சிறிய இனம்

உலகமெங்கே இன்று மிகச் சிறிய எண்
 னிக்கையெக் கொண்டு இனம் எது தெரி
 யுமா? அந்தமான் தீவில் உலிக்கும் 'மெக்ரி
 டோ ஒங்கே' என்ற இனம்தான். இவ்
 வினத்தைச் சேர்த்தவர்கள் இப்போது 22
 பேர்தான் இருக்கிறார்கள்!

மிகச் சிறிய செய்தித் தாள்!

லண்டனைச் சேர்ந்த 'மார்க் ஹாகன்'
 என்பவர்தான் உலகமெங்கே மிகச் சிறிய செய்தித்
 தாளை வெளியிடுபவர்.
 இவர் வெளியிடும் செய்தித் தாளின் அளவு
 ஒரு அங்குலத்துக்கு 3 மில்லிமீட்டர்கள் அங்குலம்!

குடும்ப நலத் திட்டம் என்றால் ரொம்பப் பேர் குடும்பக் கட்டுப்பாடு என்றுதான் நினைக்கிறார்கள். மக்கள் தொகை அதிகமானால் ஏற்படக்கூடிய ஆபத்துகளை யெல்லாம் உணர்ந்திருப்பது அவசியமே. ஆனால் குடும்ப நலத்திட்டம் என்பது அதுமட்டுமல்ல. கிட்டத்தட்ட ஆறு பகுதிகளாக அது பிரிக்கப்பட்டிருக்கிறது. நல்ல ஆரோக்கியமான குழந்தைகளைப் பெறுவது என்பது அதில் ஒரு பகுதி.

ஆராய்ந்து பார்த்தால் நிறையக் குழந்தைகளைப் பெற்றுக் கொண்டு துன்பப்படுபவர்களிடிக் குழந்தையே இல்லை என்பவர்களின் வேதனை அதிகமானதுதான். அப்படிப் பட்டவர்களைப் பரிசோதிக்க செய்வதும் தகுந்த ஆலோசனைகள் கூறவும் குடும்ப நலத்திட்டம் செயல்படுகிறது.

சாதாரணமாகத் தோட்டத்தில் தென்னம் பிள்ளைகளை வைத்தால்கூட ஓரளவு இடைவெளி கண்டிப்பாக வைத்துத்தான் பயிரிடுகிறோம். அந்த இடைவெளி, மரங்கள் நன்றாக வளரத் தேவை. தென்னாக்கே அப்படியானால் குழந்தைகள் ஆரோக்கியமாகத் திகழ இடைவெளி வேண்டாமா?

நிறைய குழந்தைகள் பிறந்து விடுவது ஒரு பவமான சமுதாயத்தை வளர்க்க உதவாது. புத்திசாலியாவ் தைரியமான குழந்தைகள்தாம் நம் நாட்டுக்கு இப்போது தேவை. ஆரோக்கியமான குழந்தைகள் நாட்டின் பெரிய பலம்.

நெருங்கிய உறவுக்குள் கல்யாணம் செய்வதைத் தவிர்ப்பது நல்லது. ரொம்ப நெருங்கிய உறவில் குழந்தைகளே பிறக்காமல் போகலாம். சில சமயங்களில் உடலோ முனையோ முழு வளர்ச்சி அடையாமல் குழந்தைகள் பிறப்பதற்கும் நெருங்கிய உறவுத் திருமணம் காரணமாகிறது.

கணவனோ அல்லது மனைவியோ எந்த வியாதியாவாவது தீவிரமாகப் பாதிக்கப்பட்டிருக்கும் போது ஜனக்கும் குழந்தைகளுக்கும் அந்த வியாதி பிறவியிலேயே வந்து விடுகிறது. ஒரு நோயாளியான குழந்தையைப் பிரசவித்து அதனைத் துன்பப்பட்டச் செய்யும் உரிமை யாருக்கும் கிடையாது!

இத்தனை குழந்தை இருக்கலாம் எனச் சட்டம் போடுவதோ விவாதிப்பதோ புத்திசாலித்தனமாகாது. பெற்றோர்கள் தங்களுக்குள் விவாதித்துத் தீர்மானிக்கவேண்டியவிஷயம் இது. குழந்தையின் பெற்றோர்களுக்குப் பொறுப்பு இதை. பிறக்கும் ஒவ்வொரு குழந்தையையும் ஆரோக்கியமாக வைத்துக் கொள்ள நம்மால் முடியுமா? அதற்குத்தேவையாவ் சத்துள்ள உணவாகத் தர முடியுமா? அதற்கு நல்ல கல்வி அளித்துச் சமூகத்தில் ஒரு நல்ல நிலையை ஏற்படுத்த முடியுமா? என்பதையெல்லாம் ஒவ்வொரு தந்தையும் தாயும் மனசாட்சிக்கு வினோதம் இல்லாமல் சித்தித்துப் பார்க்க வேண்டும்.

பாமர மக்களுக்கு இந்த விஷயங்களைப் புரியும் வகையில் எடுத்துச் சொல்வது அவசியம். குழந்தை இல்லை எனக்குறை படுபவர்களில் சிலரை எடுத்து ஆராய்ந்தால் அவர்களுடைய அறியாமையதான் பல சமயங்களில் காரணமாக அமைகிறது! என்னிடம் மருத்துவ ஆலோசனைக்காக ஒரு தம்பதியர் வந்தனர். திருமணமாகி ஆறு வருடங்களாகியும் குழந்தை ஜனிக்கவேயில்லை என வருத்தப்பட்டனர். கணவன் நன்றாகப் படித்துப் பட்டம் பெற்றவர். உயர்ந்த பதவி. செல்வக் குடும்பம். இருவருமே பரிசோதனை செய்து கொண்டனர். எல்லாமே சரியாகத்தான் இருந்தது. குழந்தை பிறக்காததற்குக் காரணமே புரியவில்லை. எனக்கும் என் டாக்டர் மனைவிக்கும் ஒரே பிரமிப்பு. கடைசியில் பரிசோதித்தால் மட்டும் போதாது, பேசிப் பார்க்க வேண்டும் என்று தீர்மானித்து என் மனைவி அந்த ரங்கமான சில கேள்விகளை அவளிடம் கேட்டாள்.

அந்தப் பெண்மணி உயர்ந்த குடும்பத்தைச் சேர்ந்தவள். சுகாதாரத்தையும் சுத்தத்தையும் பற்றிப் பெரியவர்கள் நிறையச் சொல்லியிருந்தார்கள். ஒவ்வொரு முறைமே கணவன் மனைவி சந்தித்ததும் அவள் டெட்டால் கலந்த நீரால் தன்னை சுத்தப்படுத்திக் கொள்வதாகச் சொன்னாள். இதைக் கூறியதும் என் மனைவி ஆறு வருடங்களாக அவர்களுக்குக் குழந்தை பிறக்காத காரணத்தைப் புரிந்து கொண்டாள். பிறகு அந்தப் பெண்மணிக்கு அவள் செய்கிற தவறை எடுத்துக் கூறினோம். கிருமிநாசினியை எப்போது பயன்படுத்தலாம் எப்போது உபயோகிக்கக்கூடாது என்று காரணங்களோடு விளக்கினோம். இப்பொழுது அவளுக்கு ஓர் ஆண் மகன் இருக்கிறான்.

டாக்டர்கள்: செளரிராஜன்
ரூக்மிணி செளரிராஜன்
பேட்டி: ரூமினி ராஜேஸ்வரி

பாப்ஸ் லேன்கில்!

“இப்படிக்கூடவா நடக்க முடியும், நம்பமுடியலையே கணேஷ்!”

தன்ராஜுக்கு இப்படித்தான் எதிலேயும் எப்பவும் சந்தேகம். நடத்ததை, பார்த்ததை, கேட்டதைச் சொன்னால்தான் ஏற்றுக்கொள்வான்.

அதுவரைக்கும் கேள்வி மேலே கேள்வி கேட்டுத் துளைத்து எடுத்து விடுவான்.

இரண்டாவது காட்சி பார்த்துவிட்டு அன்னா சாலைக்குத் திரும்பி, பிரித்து ஒயிட்டஸ் ரோடியல் துறைத்து கொண்டிருந்தார்கள்.

புரட்சி -அ. ஜே. சி. சி.

பார்த்த படத்தின் கண்மாமல் தான் தன்ராஜுவைத் திருப்பிப்படுத்தவில்லை.

“என்ன கணேஷ், முடிவை உன்னாலே ஒப்புக்க முடியுதா?”

“ஓவென்றிருந்த அந்தப் பகுதியின் மெளனத்தைக் கலைத்தான். தொந்தரவு செய்தான்.

பாய் தலையணை இல்லாமல் அப்படியே படுக்கச் சொல்லித் தூண்டுமபடியாக, சுத்தமாகப் போக்கு வரத்தில்லாமலிருந்தது ரோடு.

அங்கொருவரும் இங்கு ஒருவருமாக நபர்கள். நாய்கள் கூடக் காணும்.

மெதுவாக நடந்தார்கள்.

அந்த ரோடிக்குத் துள்ளும் பிந்த தார்கள். குறுக்கு வழியில் நடந்தால் தங்கி விடுக்கும் மென்ஷன் அருகில் வந்துவிடும்.

“என்ன பேசாமல் இருக்கே? நம்ப முடியுதா?” என்று விடாமல் கிண்டலுடன் தன்ராஜு.

சொல்லாமல் விட்டால் இரவு தூங்க விட மாட்டான் என்று தோன்றவே, அந்தப் பயத்தில் பதில் சொன்னான், கணேஷ்.

“முடியுது.”

சொன்ன கணேஷைப் பார்த்தான் தன்ராஜு.

ஒரே நிசப்தம்.

“எப்படி?” என்ற கேள்வி மங்கிப் போயிருந்த தெரு விளக்கின் கொஞ்ச வெளிச்சத்தில் தெரிந்த தன்ராஜின் முகத்தில் இருந்தது.

ஜீப்பை இழுத்துவிட்டு “ரோடு” ஓரம் ஒதுங்குவோமே” என்றான் தன்ராஜு. “இண்டர் மிஷன்போதுகூடப் போகவில்லை.”

கொஞ்சம் பொறுத்துக் கொள்ளச் சொல்லி விட்டுக் கணேஷ் கவரவ்யமாகச் சொல்ல ஆரம்பித்தான்.

போன வருஷம் நண்பர் ஒருவரைப் பார்க்க அவருடைய ஆபீசுக்குப் போனேன்.

அப்போது வஞ்ச் டைம். இரண்டு பேருமாக ஆபீஸ் காண்மனுக்குப் போனோம்.

ஐநூறுக்கும் அதிகமானவர்கள் வேலை செய்யும் ஆபீஸ் அது. குறைந்தபட்சம் நூறு பேராவது அப்போது கேன்டீனில் இருந்தனர்.

ஒரே சத்தம். எல்லோரும் பேசிக் கொண்டே சாப்பிட்டு கொண்டிருந்தார்கள்.

ஒருவருக்கொருவர் பேசிக் கொள்வது அவரவர்களுக்குக் கேட்கிறது. புரிந்து கொள் கிறார்கள்.

மொத்தமாகக் கேட்பவர்களுக்குப் பொது வாக எதுவுமே புரியாது. ஒரே நேரத்தில் சிலோன், ஹைதராபாத், பாகிஸ்தான் ரேடியோ கேட்கிற மாநிலியான தெலிவு தான் இருக்கும். இரைச்சல்.

நண்பரோடு பேசிக் கொண்டே ஒரு குறிப் பிட்ட பேச்சை மட்டும் என்னுள் கிரகிக்க முடியுமா என்று முயற்சி செய்தேன். விவா யாட்டாகத்தான்!

எங்களுக்கு முன்னாலுது டேபிள் பெண் களின் அரட்டையை சுர்த்தேன்.

அவ்வளவு ஆரவாரங்களிலிருந்து தனித்து அந்தப் பெண்களின் வம்படன்புகளில் இணைய முயற்சி செய்தேன். முடிந்தது.

ஹால் டாக்.

கமா அவுட் ஆஃப் டோர். கணவர்தான் சமையல். செக்ஷனில் ஒருத்தன் கொண்டு வந்த ஸாரியை இன்ஸ்ட்டால்மெண்டில் ஜெயா வாங்கியிருக்கிறான். புதுசாச் செய்த பேணியை எவ்வோருக்கும் காட்டுவதற்காக உதயா கொண்டு வந்திருக்கிறான். கதவைச் சரியாகப் பூட்டினேனோ என்ற சந்தேகம் நந்தாவுக்குப் பயத்தைத் தந்தது. ரமா அவ ளுடைய மாமியாரைப் பற்றி ஆரம்பித்தான்.

ரேடியோவில் அலன்மெண்டைச் சரி பண்ணிக்கிற மாதிரி. சரியான ஸ்டேபி லைஸரால் டி. வி.யை நேர் செய்து ரசிக்கும் படி செய்து கொள்கிற மாதிரி, நானும் என் னுடைய கிரகிப்பை மாற்றினேன்.

சில நேரங்களில் போன் லைன் சில ரேடியோ வில் க்ரான் ஆகுமே, அப்படி யொரு பேச்சு சட்டென்று வெட்டியது.

இன்னொரு ஹால் டாக்.

என்னுடைய முதுகுக்குப் பின்னாலிருந்த டேபிளிலிருந்து வந்து கொண்டிருந்தது.

ஒருவன் அதே ஆபீஸ் நபர். எதிர்பேச்சில் இருப்பவன் வெளி ஆசாமியாகத்தான் இருக்க வேண்டும். பேசிக்கொண்டதில் தெரிந்தது.

"டெண்டர்" விஷயமான ஒரு ரகசியத் தைப் பரிமாறிக் கொள்ளப் படுகிறான்.
 ~~~~~

மனைவி: ஏக்க காலம் தீர்ந்து போச்சு, நிற கும் தீர்ந்து போச்சு. கிரோனிலும் இல்லை. கணவன்: எனக்குத் தெரியும்!

மனைவி: எப்படித் தெரியும்?

கணவன்: இன்னொருத் தாளே எங்கப்பா, அம்மா வந்தா கடிதம் எழுதியிருக்காங்க.

-ஆக. கோபாலகிருஷ்ணன்

~~~~~

'சாதகம்' செய்வதில் உறுதி தர வெளி ஆசாமியிடம் நம்பிக்கை ஏற்பட்டது.

'ஆபீஸ்' கைமாற வேண்டிய தொகையைச் சொன்னது. 'வெளி' ஒப்புக் கொண்டது. விஷயம் வெளியே தெரியாமல் காப்பாற்றுவ தாகச் சத்தியம் பண்ணியது.

இடம், தேதி, நேரம் பேசிக் கொள்ளப் பட்டது. பேப்பர் 'மோட மோட்'த்தது.

ஆசாமி குறித்துக் கொண்டிருக்க வேண்டும். கவலை யில்லாமல் டேசி முடித்தார்கள்.

திரும்பிப் பார்க்கலாமா என்று நினைத்த மாதிரித்திலேயே நண்பர், பொருச்சல் கொத் தக்கு காபேஜ் வடை. எப்படி என்று கேட் டார்.

அவருக்குத் திருப்தி தரும் வகையில் விளக்கிவிட்டுத் திரும்பிலேன். டேபிள் காவிய கிவிட்டிருந்தது.

ரகசியம் கைமாறப் போகும் நேரம், தேதி, இடம் ஞாபகம் இருந்தது.

பெரிய சதியைத் தெரிந்து கொண்டதில் ஒருவித 'திரில்' இருந்தது. கொஞ்சம் பயமாச்சுமே இருந்தது.

நண்பரிடமிருந்து விடை பெற்றுக்கொண் டேன்.

எனக்குத் தெரிந்த ஒரு சப் இன்ஸ்பெக்ட ரிடம் தகவல் சொன்னேன்.

அவார்ட் கிடைக்கும் என்றார். என் னுடைய பெயரையும் கடைசி வரை ரகசிய மாகவே வைத்துக் கொண்டார்கள்.

"அப்புறம்?"

ஆவலோடு கேட்டுக் கொண்டிருந்த தன்ராஜுவால் இனியும் 'பொறுத்துக் கொள்ள' முடியாமல் கற்று முற்றும் பார்த் தான்.

அவர்களுக்குப் பின்னால் வந்துகொண் டிருந்த ஆன் தன்னைக் கடந்துவிட, போ மல் தன்ராஜ் கவரோரம் ஒதுங்கி ஜீப்பை இழுத்தான்.

ஆரம்பித்த கவாரன்யத்திலேயே சொல் விக்கொண்டு நடந்தான் கணேஷ்.

"அப்புறமென்ன, போலீஸ் சரியா மடக்கிட்டாங்க. அந்த ஆபீஸிலே அவன் க்ளாஸ் சிப்போராம். எதிர்பார்க்கலே. வேலை போய்விட்டது. என்னைக் காட்டிக் கொடுத்த வனைப் பழி வாங்காம விடமாட்டேன்னு அரஸ்ட் பண்ணும்போது கத்தினானும். சப்- இன்ஸ்பெக்டர் அப்புறமாச் சொன்னார். பைத் தியக்காரன் என்னை எப்படிக் கண்டுபிடிப் பான்...."

பின்னால் நடந்து வந்த தன்ராஜுவிட மிருந்து பதில் ஏதுமில்லாததால், "இப்ப நீ நம்பறியா?" என்று கேட்டுக் கொண்டே திரும்ப....

"அடப் பாவி, நீதான் என்னை ஜெயிலுக்கு அனுப்பினியா?" கத்திக் கொண்டே கணேஷ் மீது கத்தியுடன் பாய்ந்தவன் பைத்தியக் காரன் மாதிரி இருந்தான்.

கணேஷின் அவதூறிக் கேட்டு, பின்னால் தூரத்தில் நடந்து வந்த தன்ராஜ், ஓடி வந்து கொண்டிருந்தான்!

தயான் விஜயம் கேர்தல் பிரச்சனையா? கெ.ஸ்ரீனிவாசன்

சர்வதேச சாணக்கியத்தில் இன்று எந்த நாடு எந்த நாட்டின் உதவியை நாடும் என்று சொல்வதற்கில்லை. 1962-ல் நம்மைத் தாக்கிய சீனா இன்று நம் உறவை நாடுகிறது. வெட்டுப்பழி. குத்துப்பழி என்று இருந்த அமெரிக்கா - சீன உறவு நல்ல தோழமையில் முடிவதற்குக் காரணம் டாக்டர் கிளின்ட்ஜரின் ரகசிய விஜயம். டாக்டர் கிளின்ட்ஜர் சீன போகப் போகிறார் என்பது பாகிஸ்தானுக்குத் தெரியும். ஆனால் நம் அயல்நாட்டு மத்திய சபைக்குத் தெரியாது. அவ்வளவு பிரமாத செயல்பாடு. இன்று இருவித குழல்கள் உலகில் உள்ளன. ஒன்று எண்ணெய் அரசியல் குழல். இதில் அதிர்ஷ்டவசமாக மதமும் கலந்து விட்டிருக்கிறது.

மற்றது ரஷ்யாவின் போர்க் கோலம். தென்னை மரத்தில் ஏறிய திருடன் தான் புல்பிடுங்கலை ஏறியதாகச் சொல்லவில்லையா? ஆப்கானிஸ்தானில் தோழமை அரசுக்கு ஆபத்து என்று ரஷ்யா தலையிட்டதாம்! கார்மல் அரசு இன்று நங்கூரம் போல ஸ்திர மாமி விட்டதே! ரஷ்யப் படைகள் ஏன் இன்னும் வாபஸாகவில்லை?

ரஷ்யாவைப் பொறுத்த வரை சீனாவின் கொள்கை அது தன் பரமவிரோதி! இரண்டும் கம்யூனிஸ்ட் நாடுகள்தான். ஆனால் ஒன்று அத்தவைதமதம். மற்றொன்று விசிஷ்டாத்வைதம். ரஷ்யா அத்தவைதி.

இந்தியாவைப் பொறுத்த வரை, ஜனதா கட்சி நாடமுறை கோணத்திலிருந்து பிரச்சனைகளை அனுபவித்து. இன்று திருமதி காந்தி எதற்காகத் தன் அந்நிய வியவகார காரிய தரிசியை பாகிஸ்தானுக்கு அனுப்புகிறார்? எப்படியாவது ஆப்கானிஸ்தான் பிரச்சனை தீர வேண்டும் என்பதற்காக.

அதே போல் பிரதமர் தேசாய் இஸ்ரேல் பிரச்சனைதீர்த்தால் மேற்கு ஆசிய பிரச்சனைத் தீர்வு காணலாம் என்று நம்பினார். இஸ்ரேலைச் சுற்றி ஜனம் விரோதிகள். அது ராகு காலத்தில் ஜனத்தோ என்னவோ பிறந்தது முதல் செல்வாய் தோஷம். ஒவ்வொரு இஸ்ரேலியும் துப்பாக்கியை துணை செயல்படவேண்டியிருக்கிறது. இஸ்ரேல் என்ற நாடு உண்டு என்பதை இந்தியா ஒப்புக் கொண்டுள்ளது. அராபிய நாடுகள் இஸ்ரேலை அழிக்கவே கங்கணம் கட்டிக் கொண்டுள்ளன. இந்த

நிலைமை வெகு காலமாக நீடிக்கிறது. அதிகம் நீடித்தால் எண்ணெய்க்கு ஆபத்து.

ஸ்ரீ தேசாய் அரசு திறந்த முறையில் செயல்பட்டது. அதாவது இன்று உள்ள நிலைமைக்கு நேர் எதிர். ஆகவே ஸ்ரீ மோஷேதயாவின் விஜயத்தை ரகசியமாக வைத்துக் கொண்டு நிரந்தர அமைதி மெச்ச வேண்டும்.

சர்வதேச சாணக்கியத்தில் யாரும் நிரந்தரப் பகைவனோ அல்லது தோழனோ அல்ல. ஸ்ரீ தேசாய் அரசு அரபுப் பிரச்சனைக்குத் தீர்வு கண்டிருந்தால் எல்லோரும் 'பேஷ்' போட்டிருப்பார்கள்.

ஸ்ரீ தயான் இந்தியாவுக்கு விஜயம் செய்தது மெச்ச வேண்டிய திருப்பம். இன்று விலாவாசி ஏறுமுகம், சட்டம் - ஒழுங்கு, இல்லாமை போன்றவற்றைச் சமாளிக்க முடியாத மத்திய அரசு தயான் விஜயத்தை ஒரு அரசியல் பிரச்சனையாக்கிப் பார்த்தது மகாகேவலம்.

திரைக்கதை சிறப்பிதழ்- வாசகர் பங்கு

சினிமா பார்த்துத் திரும்பும் போதே 'அந்தக் காட்சி பொருத்தமில்லாதிருந்ததே' என்று தோன்றியதுண்டா? அதுபற்றி கருக்கமாக நறுக்குத் தெறித்தாற்போல வினா எழுப்புகள். திரைக்கதை வசனகர்த்தாவோ அல்லது இயக்குவரோ அல்லது இருவருமேயோ பதிலளிப்பார்கள். திரைக்கதை சிறப்பிதழில் பிரகரமாகும் சிறந்த கேள்விகளுக்குப் பரிசு உண்டு.

படங்கள்:

- அவன் அவன் அது ● மழலைப் பட்டாளங்கள் ● பூட்டாத பூட்டுக்கள் ● ரிஷிமலம் ● பில்லா.

மேலே குறிப்பிட்ட படங்களைப் பற்றி உடனே கேள்விகள் கேட்கலாம். ஒருவர் ஒரு கேள்விக்கு மேல் கேட்கக் கூடாது. தபால் கார்டில் மட்டுமே எழுதி அனுப்ப வேண்டும். தலைப்பில் 'பொருத்தமற்ற காட்சி' என்று குறிப்பிட்டுக் கேள்வியை எழுப்பவேண்டும். முடிவு தேதி 6-6-80. ஆசிரியர் தீர்ப்பே முடிவானது. கடிதப் போக்குவரத்து கிடைக்காது. கேள்விகளைத் திருப்பி அனுப்புவதற்கில்லை. உங்கள் விவாசத்தை மறவாமல் தெளிவாக எழுதவும்.

ஆசிரியர் கல்வி, சென்னை-600032

ரஜனிகாந்த் காணும்!

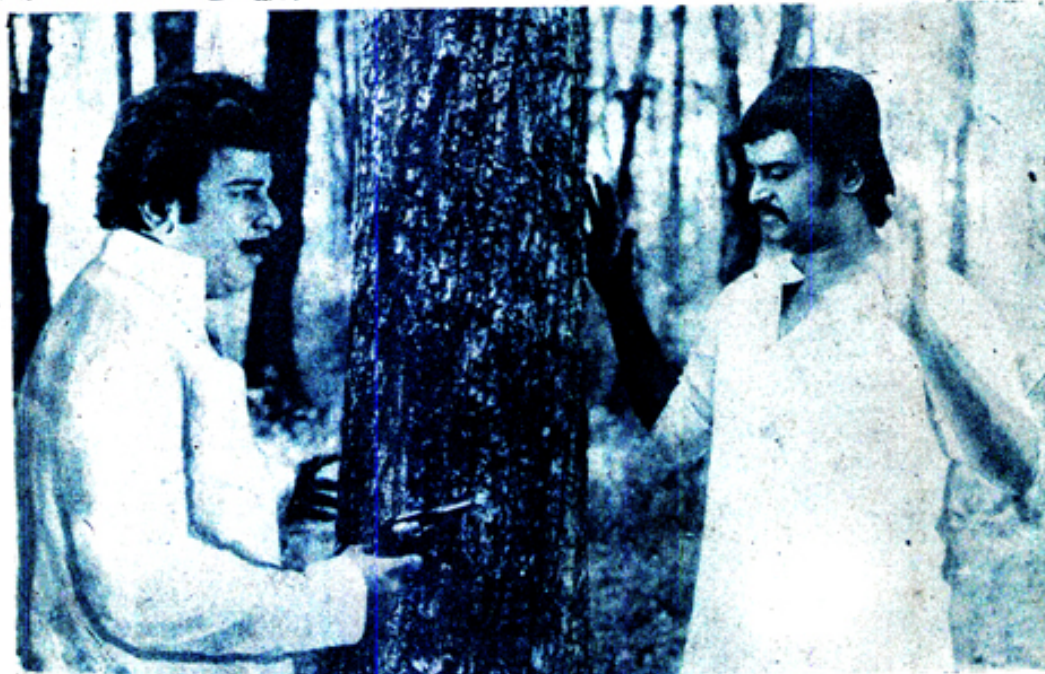
முதல் நாள் டாப் ஸ்லிப்பில் நடந்த படப்பிடிப்பு அடுத்த நாள் பொள்ளாச்சியிலிருந்து 22 கிலோ மீட்டர் தூரத்தில் மாந்தோட்டம் ஒன்றில் நடைபெற்றது. படப்பிடிப்பு நடக்குமிடத்தை அடைந்த பொழுது ஏதோ பெரிய சாதனை செய்து விட்டது போன்ற உணர்வுதான் எல்லோருக்குமே ஏற்பட்டது. காரணம் பாதை மேடும் பள்ளமுமாக, கல்லும் மண்ணுமாக அவ்வளவு மோசம்.

மாட்டு வண்டி தடத்தில் அம்பாவிடர் கார் ஆடி அசைந்து குலுங்கிச் சென்ற சாதனை புரிந்தது.

இந்தத் தோட்டம் மட்டுமல்ல. இது போன்று பல ஏக்கர்கள் நிகு முத்துமாணிக் கம் அவர்களுக்குச் சொந்தமானது. வேட்டையாடுவதில் வல்லவரான அவர், சினிமா நடிகர்கள் பலருக்கு வேட்டையாடுவது எப்படி என்று சொல்லிக் கொடுத்திருக்கிறார். எங்கு நோக்கினாலும் வயல் வெளிகளும் பல்வேறு விதமான மாமரங்களும் இருந்தன. நாங்கள்

பிடிப்புக்குத் தாமதமின்றி வந்து விட்டார் என்றால் தொழிலின் மீது அக்கறை மட்டு மல்ல பக்தி என்று கூடச் சொல்லலாம். சண்டைக் காட்சி படமாகியது. நாலைந்து முரடர்களுடன் ரஜனிகாந்த் ஆக்ரோஷமாகச் சண்டையிடுவதைப் படமாக்கிக் கொண்டிருந்தார்கள். சாத்தாராம் என்ற புது நடிகர் இப்படத்தில் வில்லனாக நடிக்கிறார். அவர் ஜெய்சங்கரின் நெருங்கிய தோழர். ஜெய்சங்கர் சொல்வதை அப்படியே கேட்டு நடப்பவர். மிகவும் இயற்கையாக அவர் நடித்துக் கொண்டிருந்ததைப் பார்த்து அவரிடம் பேச்சுக் கொடுத்தேன். பாலசத்தரின் பள்ளியிலிருந்து வந்தவர். இயல்பாக நடிக்கக் கே-

✧ 'முரட்டுக்காளை' - ஜெய்சங்கர், ரஜனிகாந்த்

காரை விட்டு இறங்கும் போதே ரஜனிகாந்த் நடித்துக் கொண்டிருந்தார்.

"இவ்வளவு காலைலேயே இளம்பியாகி விட்டதா?" என்றேன் நான்.

"வெளிப்புறப் படப்பிடிப்பு என்றால் வெய்யில் தேவை. வெய்யில் வரும் போது நாம் இல்லாவிட்டால் படப்பிடிப்பு தடை படுமல்லவா?" என்றார். நான் "இவ்வளவு சிக்கிரம் தயாரா?" என்று கேட்டதற்குக் காரணம் உண்டு. முதல் நாள் அவருக்கு ஜூரம்; வயிறும் சரியில்லை. இந்த நிலையிலும் படப்

✧ ஜெய்சங்கர், ரத்தி

✖ ஜெயங்கொண்டம், ரஜனிகாந்த் இயக்குனர் எஸ். பி. முத்துராமன், பதித்துக்கொண்டிருக்கிற ஒளிப்பதிவு செம்மையான ஒளிப்பதிவாளர் 'பாபு'

சிறு கல் மலையின் மீது உட்கார்த்திருக்கிறார் என்று அறிந்ததும் கருளியை நோக்கி விரைந்தேன். ரஜாபா மரணம் முதல் பாஸ்கரா செயற்கைக் கோள் வரை எல்லாவற்றையும் பேசித் தீர்த்தோம். ஆனாலும் அவருக்கு நடிப்பதற்குக்காட்சி இன்னும் வரவில்லை. 'இன்னும் மேக்அப் போடவில்லையே, இப்பொழுதே மணி 12 ஆகிவிட்டதே' என்றார். இப்படி இவர் சொல்லி முடிக்கு முன்பே ஏ.வி.எம். ஸ்டுடிண்ட்ஸ் சேர்ந்த ஒருவர் ஓடி வந்து, உணவு இடைவேளைக்குப் பிறகு உங்கள் காட்சி இருக்கிறது. தயாராகுங்கள்' என்று கூறி விட்டுச் சென்றார்.

எஸ். பி. முத்துராமன் படப்பிடிப்பு என்றாலே, காரியம் சிறப்பாகவும், வேகமாகவும் நடக்கும். ஆனால் ஏ.வி.எம். தயாரிப்பு என்பதாலோ என்னவோ வேகமாக அல்ல அறிவேகமாகவே நடைபெற்றுக் கொண்டிருந்தது. டைரக்டரின் வேகத்துக்கு ஈடுகொடுத்து ஒளிப்பதிவாளர் பாபு பணியாற்றிக் கொண்டிருந்தார்.

திடீரென்று ரஜனிகாந்தைக் காணோம். சுற்றுமுற்றும் பார்த்தேன். ஓர் ஓரத்தில் நாலிந்து பெரிய மரங்கள் செட்டப்பட்டுக் கிடந்தன. அந்த அடிமரங்களின் மீது அவர் ஆனந்தமாகப் படுத்துத் தூங்கிக் கொண்டிருந்தார். டன்ஸ்பில் லோலாகத் தோன்றி விருந்தால் வியப்பில்லை. அத்தனை களைப்பு!

ஏ.வி.எம். சரவணன் தயாரிப்பான 'முரட்டுக்காளை' உண்மையிலேயே புரட்சிப் படமாகத் தானிருக்கும் என்பது அதன் படப்பிடிப்பைப் பார்த்தாலே தெரிந்தது.

—சலன்

✖ ரஜனிகாந்த், கமல்தா

✖ கருவிராஜன்

பானேன்! நினைவிருக்கிறதா? 'தப்புத் தாளங்கள்' படத்தில் தனது மகனையே எதிர் பாராத ஒரு இடத்தில் சந்திக்கும் தந்தையின் வேடத்தில் நடித்திருக்கிறார். இவர்களுடன் ஓய். ஜி. மகேந்திரா, ராஜப்பா, என்று ஒரு பெரிய பட்டாளமே இருந்தது.

கருவிராஜனும் உண்டு; ஆனால் அவர் ஓரமாக ஒரு

தமிழக அரசியல்வானில் ஒரு அண்ணா இருந்தது போல் கர்நாடக சந்தேவானில் ஒரு அண்ணா தன்விகர் அற்று விளங்கினார். அவர் அரியக்குடி ராமானுஜ அய்யங்கார் தான். அவர் சிஷ்யர்கள் அவரை 'அண்ணா' என்றுதான் குறிப்பிடுகிறார்கள். அண்ணாவுக்குத் தம்பிகள் அண்மையில் விழா எடுத்தார்கள்.

"அந்த நாட்களில் சென்னையில் சந்தே சபாக்களெல்லாம் குறைவு. ஏதாவது ஒரு சபை அரியக்குடி ஐயங்கார்வால் கச்சேரி அடுத்த மாதம் இன்ன தேதியில் நடக்கும் என்று அறிவித்து விடுவார்கள். தொழில் நிமித்தம் அடிக்கடி வெளியூர்செல்ல வேண்டியிருக்கும் என் போன்றவர்கள் அரியக்குடியின் கச்சேரித் தேதியை அறியரித்துத் தான் எங்கள் பயணத்திட்டங்களை அமைத்துக் கொள்வோம்" என்று என்சிபிக்கு கே. ஆர். சுந்தரம் ஐயர்.

திருநெல்வேலியில் அரியக்குடி அவர்களுக்கு கச்சேரி ஏற்பாடாகியிருந்தது. கச்சேரிக்கு அமர்த்தப்பட்டிருந்த பிரபல வயலின் வித்வானால் வர முடியவில்லை. உள்ளூர் பாகவதர் பணிவாக 'வயலின் டியூஷன் சொல்லிக் கொடுக்கும் ஆசாமி ஒருவர் இருக்கிறார். அவரை அழைத்து வரச் சொல்கிறேன். சரிப்படுமா என்று பாருங்கள்!' என்றார்.

அந்த டியூஷன் வாத்தியார் நடுங்கிக் கொண்டே வந்தார். அரியக்குடி அவர் பயத்தைப் புரிந்து கொண்டு உற்சாகமாக "நீங்க பாட்டுக்கு வாசித்துக் கொண்டிருங்கள். பாட்டுக்கு வாசிக்கிறோமானால் கவலையே படாதீர்கள். மற்றதை நான் கவனித்துக் கொள்கிறேன்" என்றார்.

அன்றைய கச்சேரி பிரமாதமாக அமைந்தது.

தம் சாமர்த்தியத்தால் பிரபல வயலின் வித்வான் வராத குறையே தெரியாமல்

செய்து விட்டார் அரியக்குடி. ஆனால் இந்த டியூஷன் வயலின்காரரோ தாம் அப்பேர்ப்பட்ட அரியக்குடிக்கே பக்கவாத்தியம் வாசித்ததைப் பெருமையாகப் பல ஆண்டுகளுக்கு கூறிக் கொண்டிருந்தார்.

"எத்தகைய பக்க வாத்தியக்காரரையும் ஊக்குவித்தும் அனுசரித்துப்போயும் வெற்றிகாணும் வீரர் அரியக்குடி என்பதைக் குறிப்பிடும் வகையில் எம்பார் விஜயராகவாச்சாரியார் கொடுத்த தகவல் இது.

"என்குருந்தார் இன்னும் கொஞ்சம் பாட மாட்டாரா என்று எதிர்பார்க்கும்போது சட்டென்று கச்சேரியை முடித்து ரசிகர்களைப் பிரமிக்க வைப்பார். அவர் சிஷ்யானை நான் எப்போது பேசி முடிப்பேன் என்று நினைக்க வைக்கக் கூடாது" என்று சொல்லி, குரு பத்திக்கு சமர்ப்பணமாகத் தம் பேச்சைச் சுருக்கமாக முடித்துக் கொண்டார் பாலக்காடு கே. வி. நாராயணசாமி.

எல்லோருமே ரத்தினச் சுருக்கமாய் பேசிய தற்கு டி. வி. எஸ். நிறுவனத்தின் அதிபர் ரத்தினம் விழாவுக்குத் தலைமை வகித்தது காரணமாயிருக்கலாம்!

— கோமதி ஸ்வாமியாதன்

**அரியக்குடி
பற்றி
அரிய
தகவல்கள்!**

கடவுக்குள் ஜூன்

புஷ்பாநங்குமார்

Courage my hearts for a fresh charge —
Captain Smith (1627)

22

பால்மர்லின் சீக்கிரம் ஜூனியின் இருப்பிடத்தைக் குறிக்க விழைந்தார்.

கைப்பெட்டியிலிருந்து நீளக் காகிதத்தை எடுத்தார். கீழே எழுதினார்.

நல்லவேளை புயலும் மழையும் முற்றிலும் நின்று விட்டிருந்தன.

காகிதத்தில் சிரமப்பட்டுக் கொண்டிருக்கும், குறியீடுகளையும் வரைந்தார்.

பிறகு Here lives Julia Giano என்று கொட்டையாக எழுதினார்.

அந்தச் சார்பை முடித்ததும் தனியே ஒரு கடிதம் எழுதினார்.

ஆஸ்ட்ரலேனியன் பெயரைச் சொல்லி இரண்டையும் கண்களில் ஒத்திக் கொண்டார்.

ஒரு காலி பாட்டில் எடுத்து அதனுள் கடிதத்தை நுழைத்தார்.

பிறகு சார்பையும் அதனுள் நுழைக்க முயல், அது உள்ளே போக மறுத்தது.

மீண்டும் அவர் தம்பெட்டியைத் திறந்து மற்றொரு காலி புட்டியை எடுத்தார்.

(அத் நாளில் கடல் பயணத்தில் எதிர்பாராத ஆபத்து நேரிடும் என்பதற்காக, மாலுமிகள் எடுத்துச் சென்ற உபகரணங்களில் காலி புட்டியும் ஒன்று.)

சார்பை இரண்டாம் காலி புட்டியில் செலுத்தினார். இரண்டையும் கார்ப் போட்டி அடைத்தார்.

அவைகளையும் தோத்திரம் செய்து முத்தமிட்டார். இரண்டையும் சேர்த்து ஒன்றாகக் கட்டினார்.

தம் பக்கத்தில் மன்னரில் தெரிந்தும் தெரியாமலும் புதைத்து வைத்தார்.

பிறகு ஒரு மணி நேரத்தில் ஆயாசம் மிகுந்து லா, களைகளை மெதுவாக முடினார்.

அதுவே அவரது மீளா உறக்கமாகப் போய்விட்டது. பால்மர்லின் கதை அந்தக் கவிநாகலாபுரத்தின் கரையில் முடிந்து விட்டது.

நிசப்தம் நிலவ, மல்லிக் கல் ஆனான்.

—மிஸ்டர் ராம்சுத்தி! என்னுள் சம்பகா,

—ரொம்ப அதேரியப் படுத்துநீங்க!

ராம்சுத்தி வெய்ட் பெண்டைக் கழற்றி அக் வாலங்கைத் தூர வைத்தான். — நீ சொல்றது சரி சம்பகா! அதேரியம் உண்டாக்க விரும்புவே! ஆனா நான் என்ன செய்ய முடியும்! எல்லா முயற்சியும் செஞ்சாச்சு. நம்ப சக்திக்கு மேலயே செஞ்சாச்சு. ஜூனியி கிடைக்கவே. இனிமே....

எழுந்தான்.

சம்பகாவின் முகம் கறுத்தது. 'கடலை நோக்கித் திரும்பினான். பரந்த நில வெளி. அலைகளின் எண்ணிலா மடிப்புகள்.

தூரத்தில் இரண்டு கொத்து குழலஸ் மேகங்கள்.

திரும்பும் போது கண்களில் இரண்டு முத்துக்கள்.

அதை ராம்சுத்திடம் காண்பிக்க விரும்பாமல் மெள்ள நழுவி காபினுக்குள் போனான்.

திரும்பவும் அழுக்க.

கைக்குட்டையைப் புதைத்துச் சிறிது விம்மினான்.

அவளைப் பொறுத்தவரை ஜூனியியின் ஜீவன். அதை அடிக்கடி நினைத்து, அதைப் பற்றியே பேசியதில் அதனுடன் ஒரு சிறைக பாவம் வளர்ந்து விட்டது. ஒரு அசர்பில் ஜூனியி அவளது தோழி போல் தோன்றினாள்.

கடலுக்குள் அவள் விடுதலை இல்லாமல் இருக்கிறாள். அவளை வெளியேற்றி....

ராம்சுத்தி காபினுக்குள் வந்த போது சம்பகா அந்தச் சார்புட்டில் பார்வையைப் பெய்து கொண்டிருந்தான்.

ஜூனியியைத் தேடிய இடங்களை எல்லாம் ராம்சுத்தி அதில் குறித்திருந்தான்.

—ஓ! என்று ஆச்சரியப்பட்டு அவள் அருகில் வந்தாள் ராம்சுத்தி. — பார் சம்பகா அஞ்சும் அஞ்சும் பத்து சதுர மைல் பார்த்தாச்சு. நுணுக்கமாகப் பார்த்தாச்சு. எதுவும் கிடைக்கவே!

மல்லிக்கும் அப்போது உள்ளே வந்தான்.

அவன் திமில் கண்டு இருவரும் திரும்பினார்கள். இவன் வார் மல்லிகா? நோயில் விழுந்தவன் போல் பாதி ஆகி யிருந்தான். சில மணி நேரங்களுக்கும்.

—மல்லிக! உன் துக்கம் எனக்குப் புரிகிறது? நாம் என்ன செய்ய முடியும்?

—ராமச்சந்த்! மன்னிப்புக் கேட்பது போல் பேசினான். அவனுக்கும் துயரம் தோன்றி இருந்தது. மூன்று பேரும் சிறிது நேரம் பேசவில்லை.

—ராமச்சந்த்! இன்னும் கொஞ்சம் மெக்காவே தேடினால் என்ன? என்னுள் சம்பகா.

—இவ்வளவு தூரம் மெக்க வந்தாச்சு.. இனியும் போல்க்கிட்டே இருக்க முடியுமா!

—அப்போ ஜூனியி எங்கேதான் போயிருப்பா?

—மன்ன முடி இருக்கும்.

—மன்ன?

—ஆமாம்; தூசியும் மண்ணும் இந்த 140 வருடத்திலே அவளை மூடி இருக்கும்.

—நிச்சயம் நம்புகிறீர்கள்?

—நிச்சயமாகத்தான் சம்பகா. இவ்வாட்டி ஒரு சின்னத் தடயமாவது கிடைச்சிருக்கும். உன்னை தரை வருவாயுள்ளது எத்தனை வித்தியாசமும் இவ்வாய் ஒரே சீராக இருக்கு. யாருக்கு ஒரு மார்தட இருக்கணும்? ஊதாரும்.

மல்லிக! நெருங்கிவிருந்து இவ்வயில்வாத விக்கல். இருவரும் பார்க்க அவன் கண்களில் நீர்.

—ராமச்சந்த்! என்னுள் துக்கமுடன்—மன்ன! கிளறிப் பார்க்க முடியுமா!

—ராமச்சந்த்! ஒரு விளக்குப் புன்வகை.

—அது முடியுமா மல்லிக! நம்பி கிட்ட அதுக்கு எக்ஸிமெண்ட் இல்லை! அப்பறம் அது எவ்வளவு கஷ்டமான வேலை!

காபினில் ராமச்சந்த் உட்கார்த்து விசைகளைத் தட்டிய போது,

ரூபாவின் அடி வயிற்றில் மெய்கிதாக்கச் சலனம் எழுந்தது. அவளது அடித்தளத்தின் மசல் எஞ்சின் ஜூராக உகம்பியது.

விஞ்ச் ஸ்விட்ச் போட. நங்கூரத்தின் நீண்ட சங்கிலிகள் கடலுக்குள்ளிருந்து மெள்ள

எழும்பி வந்து வரி வரியாக விஞ்ச்சில் படிந்து கொண்டன.

காம்பலன்ஸ் பார்த்துப் பிடிக்க இழக்க ரூபா மெள்ள அன்னம் போல் திரும்பினாள்.

சம்பகா அடுத்த அறையுள் நுழைந்தான். கண்களில் மழை! கண்ணாடி வழியே வெளியே பார்க்க கடல் பெரிய கிஸ்தாரமாக மெள்ள ஆடியது. அந்தக் கடலையும் அந்த இடத்தை யும் விட்டுப் போகவே மனம் எவ்வளவு வெறும்புகிறது!

மல்லிக! தன் உடமைகளை எடுத்துக் கொண்டு இருந்தான். மேலே கம்போர்ட்டிலிருந்து கம்பளி, போர்வை, பெட்டித், பாண்ட், ஷர்ட்கள் எல்லாம் எடுத்து நெதர்ப் டையிலே சொருகும் போது,

பனிய் என்று சத்தம்.

சம்பகா திரும்பிப் பார்த்தான்.

பிறகு ஒரு சின்னத்தனமான ஆவலுடன் கீழே இறங்கி வந்து பார்க்க மேலே கம்போர்ட்டிலிருந்து அந்த காண்வான் பை விழுந்திருந்தது.

முகுனப்பின் போது அவன் எடுத்துச் சென்றிருந்த பை.

அதை எடுத்தான். உன்னை உவோக சப்தத்தை ஏற்படுத்திய* போருள் துருத்திக் கொண்டு இருந்தது.

வெளியே அதை எடுத்தான். ஸ்கீயில் வைத்துப் பார்க்க, களிப்பு ஏறிய தட்டு. வெள்ளித்தட்டு. அதை எடுக்கப் போய்த்தான் அவன் கடலுக்குள் மாட்டிக் கொண்டது. விசைவாக விளக்கடிக்குப் போய் அதைச் சோதித்தான்.

நெல்லுகள் திறைய உள்ள விளம்பு. உன்னை மங்கிய பூவேலை. இடியாவ தட்டு. வெள்ளித் தட்டு.

பரபரப்புடன் மேலும் ஆராய், ஒரு கணம் குயிர் என்று எழுந்தது — மல்லிக! என்று கத்தினான்.

மல்லிக! திடுக்கிட்டான்.

—இங்கே வாக்க மல்லிக!

மல்லிக! ஓடி வந்தான்.

—இதைப் பார்த்தீர்களா?

—தட்டு! இது ஏது?

—நான் முக்குளிக்க எடுத்துட்டு வரலே!

—ஓ, மைகாட்! இதை அப்படியே போட்டு வச்சுட்டோம். உன் ஜூரத்தைக் கவனிக்கும் அவசரத்திலே கவனிக்கவேயில்லை.

—இதிலே என்ன எழுதியிருக்கு, பாலுக்க மல்லிக!

பார்த்தான்.

கண்கள் கொப்பளித்தன.

—சம்பகா, என்று ஒரு துள்ளுத் துள்ளினான். ஸ்கீயில் கை இடித்தது. முகத்தில் ஆனந்தம் அவ்வு கொள்ளவில்லை. பழைய ஜீவன் துள்ளி வந்திருந்தது.

—சம்பகா! இதைப் பார்த்தியா! Birthday present to L. Eston Esq., From Edward M. Palmerson, Captain Julie Galante.

சம்பகா விழுட்டு என்று எழுந்தான். இருவரும் சேர்ந்து காபினுக்குள் பீறினார்கள். தட்டையப் பார்த்ததும் ராமச்சந்த் திக்குமூக் காடினான். படகை உடனே திறத்தினான், பரபரப்புடன் எழுந்தான்.

"ஒட்டுப் பேசும்போது தயவில் மூத்திரை குத்துகிற திணை வந்து தொய்ச்சிடுது என்!"
"அதனால் என்ன இப்போ?"
"ஒட்டுச் செட்டில் இருந்த எல்லா சின்னத்தின் பேரிலும் குத்திட்டேன்...."

—இது எங்கே கிடைச்சது?

—தண்ணிக்குள்ளே நான் போனேனே, உள்பே மாட்டிக்கிடக்கலே? என்று நினைவுப் படுத்தினான் சம்பகா.

—ஆமாம், இதை யாரும் முன்னாலேயே பார்த்துக்கூடையா?

—சம்பகாவுக்கு உடம்பு சரியில்லாத அவ சரத்திலே எதையுமே கவனிக்கலே! இந்தக் கான்வன்ஸை கம்போர்டிலே நான்தான் தூக்கி எறிஞ்சேன். உள்பே எதுவோ இருக்குன்னு கூட யோசிக்கல்லே!

சம்பகா இடை மறித்தான். — நீங்க ரெண்டு பேரும் தட்டைப் பார்த்திருப்பீங்கன்னு நினைச்சுட்டேன்! பார்த்திருக்க வேண்டாமா? என்று ஆதங்கத்துடன் கேட்டான் அவன்.

ராமச்சந்த் ஒரு விநாடியில் அந்த இடத்தின் ஆழத்தைக் கண்டு பிடித்து, நங்குரத்தைப் பாய்ச்சினான்.

பிறகு, சம்பகாவை உட்காரச் சொல்லி, அவனிடம் அந்த முக்குளிப்பு பற்றிய விவரங்கள் முழுவதையும் கேட்டான்.

அவன் கடலுள் போனது, சட்டம் போட்ட அமைப்பில் மாட்டிக் கொண்டது. உள்பே அந்தத் தட்டு மின்னியது, அதை எடுக்கப் போய் வகையாக மாட்டிக் கொண்டது, தட்டை எடுத்த பிறகு நினைவு இழந்தது, எல்லாம் கூறினான் அவன்.

ராமச்சந்த் யோசனையில் ஆழ்ந்தான். —இது காட்டுச் பால்மர்ஸன் எஸ்டனுக்குக் கொடுத்த பரிசு இல்லையா?

—ஆமாம் என்னுள் மல்லிக்.

—எஸ்டன் யாரு?

—ஜூனியிலே டெபுடி கேப்டன்.

—அப்போ நீ பார்த்த உடைசல்தான் ஜூனியா?

—அப்படித்தான் இருக்கும்; என்று பெருமிதத்தில் சொன்னான் சம்பகா!

—எவ்வளவு உயரம் இருந்தது? எவ்வளவு அகலம்.

—உயரம் எட்டு பத்தடி இருக்கும்! அகலம் அதிகமில்லை.

—படகு சைல்தான் என்னுள் மல்லிக்.

—ஓ! என்று சொல்லி ராமச்சந்த் யோசித்தான். இரண்டு நிமிடத்தில் பனிச்சென்று திமிர்ந்தான்.

—மல்லிக்! அந்த இடிபாடு என்ன தெரியுமா!

—சொல்லுங்க!

—ஜூனி மூழ்கின போது எஸ்டன் ஒரு படகிலே தப்பிக்கப் பார்த்திருக்கான். ஆறு அங்குலமே அகப்பட்டுப் படகு மூழ்கிப் பிடுக்கணும்.

மல்லிக் பிரகாசித்தான்.

—யு ஆர் ரைட் ராமச்சந்த்!

—என் தியரி சரின்னு ஜூனி அந்தப்படகுக்கு நிச்சயம் கிழக்கிலேதான் மூழ்கி இருக்கணும்.

—எப்படிச் சொல்றீங்க?

—ஜூனி மூழ்கும் போது படகிலே யாராவது கிளம்பினு மேற்கேதான் போவாங்க! மேற்கேதான் கரையிருக்கு. அதனாலே படகு இருந்த இடத்துக்குக் கிழக்காவதான் ஜூனி இருக்கணும்.

—கிரேட்.

கோடை கோளுத்தாதது வெய்யில் வதைக்காதது!

“ஜிமிக் இப்போது ‘அவுட் ஆஃப் ஃபார்ஷன்’ அல்ல; அதுதான் இன்று ரொம்ப பாபுவர்” என்று வாதாடுகிறார் மேலட்டையில் காட்சி தரும் மேனகா.

“ஃபார்ஷன் மாநி எந்த நகை மயுக இழந்தால் என்ன, பெற்றால் என்ன? புன்னகை மட்டும் என்னும் தன் மதிப்பிற்குதான்” என்கிறோம் நாம். “ஆனால் ஒன்று, அது அலட்சியப் புன்னகையாயிராமல் அன்புப் புன்னகையாக மலர வேண்டும்!”

“அத்தகைய புன்னகைக்குச் செவ்வியன் வரலாறு காணாத 112 டிகிரி வெய்யிலைக் கூட மறந்து விடச் செய்யும் ஆற்றல் உண்டு” என்கிறார்—

வண்ணப்படம் எடுத்த ராஜிகா

மேலும் இரண்டு நிமிடம் ராமச்சந்த் யோசிப்பு.

—இப்போ நாம் திரும்பினோம். மறுபடியும் தேட ஆரம்பிக்கிறோம்.

சம்பகாவும் மல்லிக்கும் பொத்துக்கொண்டு புன்னகை யிட்டார்கள்.

ரூபா மெள்ள ஒரு நீர்ப்பறவை போல் வட்டமிட்டுத் திரும்பினாள்.

மறுநாள் தேடல் ஆரம்பித்தது.

ராமச்சந்த் அதிகமாக எக்கோ ஸவுண்ட்ரையும் அண்டுகையும் உபயோகித்தான். கிழக்கால் சென்றபோது ஆழம் நூறு அடியை எட்டியிருந்தது.

ஒருவாரம் முழுதும் முதல் முயற்சியைத் தொடர்ந்ததில் பலன் ஏதும் கிடைக்கவில்லை. அது அவர்களுக்குச் சோர்வை அளித்தது. ஆனால் ராமச்சந்த் தளரவில்லை. அவனுடைய யோசனையில் ஜூனியின் இடிபாடு லேசாக மணலில் புதைந்திருக்கும் என்று உறுதியாகத் தொன்றியது.

ஒன்று; தண்ணீருக்குள் மூழ்கி அதைக் கண்டு பிடிக்க வேண்டும்.

அல்லது....

அந்த இரண்டாவது வழி அவன் மனத்தில் உடனே ஜூனித்து விட்டது.

கடவுதரையை அடி அடியாகப் பெருக்க நினைத்தான் அவன்.

அரை பர்வால் தூரத்தில் இரு படகுகளை நிறுத்தி நடுவில் நீளமான கேபிளைத் தொங்க விட்டு கடல் ஆழத்தில் அனாத அமிழ்த்தி இரு படகுகளை மெல்ல நகரச் செய்வதன் மூலம் தரையை கேபின் உதவியால் அப்படியே பெருக்கிவிட வேண்டும்.

உடனே காரியங்கள் மளமள என்று நடந்தன. இரண்டாம் படகை ஒரு வாரத்தில் வரவழைத்தான்.

அந்தப் படகு மல்லிக்கின் நண்பன் கோபியையும் அழைத்து வந்தது.

நண்பர்களும் ராம்சத்ததும் கூடி யோசித்து ஒரு பிரம்மாண்ட தேடலுக்குத் தயார் ஆனார்கள்.

ராம்சத்ததற்கு வெறியே பிடித்திருந்தது. ஒவ்வொரு நாளும் கடலின் அடியைக் கேபின் புரட்டிக் கொண்டே வந்தது. சின்னத் தடங்கல் தெரிந்தால்கூட உடனே முக்குளித்து காரணத்தைத் தெரிந்து கொண்டான் ராம்சத்த். தேடிய பகுதிகளைக் குறிக்கும் வண்ணம் இரும்பு மிதப்புக்கிளையில் மிதக்கவிட்டார்கள்.

அந்த மிதப்புகள் கடலில் ஒரு ரன்வே போல் புள்ளிகளாகத் தெரிந்தன.

ஒவ்வொரு மிதப்பும் நீளச் சங்கிலியில் பினைக்கப்பட்டுக் கீழே சின்ன கணமான இரும்புக்குண்டோடு கோக்கப் பட்டிருந்தது.

Buoyகள் மிதப்பைப் போல் இவை மிதத்தன.

இந்த மிதப்புப் புள்ளிகளைக் கவனித்துக் கொண்டு ஒரு இடத்தை இருமுறை தேடாமல் மேலே மேலே தேடிக்கொண்டே போக, மேலும் இரு வாரங்கள் ஓடி விட்டன.

அநேகமாக எல்லாருக்கும் களைப்பு ஏற்பட்டது. முயற்சிகள் மீது ஒரு அவநம்பிக்கை ஏற்பட்டது.

நம்பிக்கை சிறிதும் குறையாமல் இருந்த ஜீவன்கள் கவனிக்கும் சம்பகாவுத்தான்.

சினிமீனி

எப்பதில் - மூக்குத் துத்திக் கொண்டார் லதா, ரொம்ப நாளைக்கு முன்பு செய்து வைத்திருந்த ஒரு வரை மூக்குத்தியைப் போட்டுக் கொள்ள. ரொம்பவுர்தான் வலிக்கிறது என்றார்.

கூலியில் எதை வேண்டுமானாலும் மறப்பாந் நடிக்க கமன். ஆனால் உடற்பயிற்சியை மட்டும்தான் மறக்கமாட்டார். எல்லாத்திமான உடற்பயிற்சி சாதனங்களும் இவர் விட்டிவிடுக்கின்றன என்று சொல்ல முடியாவிட்டாலும் ஒவ்வொன்றாக இப்பொழுது போக்க ஆரம்பித்திருக்கிறார்! இவர் விட்டிவிடுவதற்குள்ளே காலி தருவது ஈரடி சாய் பாயவின் சிலை. அதனடியில் இவரது முதல் படமான 'நிக்கல் குள'த்தில் இவர் பேசிய முதல் வசனத்தை எழுதி வைத்திருக்கிறார்! தகவல்: குமார்

ஒருவரை ஒருவர் உற்சாகப்படுத்தி, ராம்சத்ததையும் அவர்கள் உற்சாகப்படுத்தினார்கள்.

இருபது நாள் சென்றதும் கோபி மிகவும் அலுத்துப் போனான்.

—மல்லிக! கடைசியில் இவ்வளவு செலவு பண்ணியும் நமக்கு....

—முடு கோபி! அபஸ்வரம் போடாதே. ராம்சத்த் ரொம்ப தீவிரத்திலே இருக்கான். கண்டு பிடிக்காம விடப்போறதில்லை.

முதல் ஸ்டெல் முடிந்ததும், எல்லோரும் டூத்தளம் ஊரில் இரண்டு நாள் ரெஸ்ட் எடுத்தார்கள்.

படகுகளையும் ஒழுங்குபடுத்தி. மேலும் உபகரணங்களையும் சேர்த்துக் கொண்டு, இரு வாரத்துக்கான கடல் பயணத்தில் கிளம்பினார்கள்.

கடல் வெளியை அடைந்து முதல் முறை கேபிளைக் கீழே விட்டவுடன் அது அறுந்தது. ராம்சத்ததற்கு ஆத்திரமாக இருந்தது.

மீண்டும் இரு படகுகளை ஒன்று சேர்த்துத் தான் கேபிள் ஒக்கிட முடியும்.

அதை நினைக்கும் போது, அந்தக் கடல் வெளிப் பாதையில் கடைசியாக நிறுத்தி யிருந்த மிதப்பு எங்கே?

அதைக் காணவில்லை.

அறுத்துக் கொண்டு ஓடி விட்டிருந்தது.

எங்கே போயிருக்கும்?

ராம்சத்த் அதை விட்டுவிட மனம் இல்லாமல்,

பைனாகுலர்ஸ் மூலம் பார்க்க, கிட்டத்தட்ட அரை மைல் தாண்டி அந்த மிதப்பு தெரிவது போலிருந்தது.

—அதைப் போய் இழுத்துட்டு வருவோம், என்றான் ராம்சத்த்.

—வேண்டாம் ராம்சத்த்! விட்டுடலாம், என்றான் மல்லிக்.

—நோ நோ! நம்ப பொருள் ஒரு துரும் பைக்கூட விட்டுடக் கூடாது! இழுத்துட்டு வருவோம்.

படகு அதை நோக்கிச் சென்றது.

அரை மைலில் தென்பட்ட... அது அவர்களது மிதப்புத்தான்.

கீழே உள்ள குண்டை அறுத்துக் கொண்டு அது பிரயாணித் திருந்தது.!

ராம்சத்த் படகை அதன் அருகில் நிறுத்திச் சங்கிலியால் கொக்கி மாட்டி இழுக்க,

என்ன இது?

அது எளிதாக வரவில்லை.

சங்கிலியின் பலம் கூடியது.

இழுக்க இழுக்க வர மறுத்தது மிதப்பு!

அதைப் பார்த்த ராம்சத்ததற்கு அதிசயம் கூடியது.

ஓடிப் போய் எக்கோ ஸவுண்டரில் ஆழம் பார்க்க,

அது முப்பதடி உயரத்தில் பெரிய மேடு இருப்பதைக் காட்டியது.

ஜாஸியா அது?

உள்ளே படுத்திருக்கிறா?

பக்கவாட்டத்தில் சாய்ந்திருக்கிறா?

(தொடரும்)

நட்சத்திரவடிவம் பரிசுத்திடம்-6

இங்கு உள்ள துண்டங்களை ஜாக்கிரதையாக ஓரத்தையொட்டிக் கத்தரிக்கவும். அவற்றை மேலும் பின்னப்படுத்தக் கூடாது. ஒரு வெள்ளைத் தாளில் இரண்டு செர்த்து ஒட்டித் திரைப்பட நட்சத்திரத்தின் உருவை முழுமையாக நீள்சதுரப்படமாகக் குறையின்றிக் காண முடிவதற்குப் பாரங்கள், பத்து கல்வி நேயர்கள் மட்டுமே அவ்வாறு காண முடியும். அதிர்ஷ்டசாலிகளான அந்தப் பத்துப் பேருக்கும் தலா ரூ. 25 பரிசு உண்டு. தவிர அந்தத் திரைப்பட நட்சத்திரத்தின் கையெழுத்துடன் கூடிய புலகப்படமும் அனுப்பி வைக்கப்படும். நாடிவு தேதியான ஜூன் 16 தேதிக்குள் அனுப்பப்படும் உருவங்களே பரிசிலிக்கப்படும். உறையின் மேல் "நட்சத்திர வடிவம் - 6" என்று குறிப்பிடவும். கடிதப் போக்குவரத்துக் கிடையாது. கல்வி ஆசிரியர் தீர்ப்பே முடிவானது. உங்கள் விவரத்தைத் தெனிலாக, ஒட்டப்பட்ட படத்தின் மேல் குறிப்பிட முறையானீர்கள்! - ஆசிரியர் கல்வி, சென்னை-32

செக்ஸ்பீட்டாளர்கள்

கொரி மருகோரி என்ற எழுத்தாளரைக்

காணாமலே காதல் கொள்ளுகிறான் ஒரு பெண். அவரை நேரில் காண அவன் செய்யும் முயற்சிகளும் அப்பொழுது ஏற்பட்ட தோல்விகளும் மிகவும் கவையானவை.

ஆறு குழந்தைகளுக்குத் தந்தையான அந்த எழுத்தாளருக்கும் ஐந்து குழந்தைகளுக்குத் தாயாகக் கூறிக் கொள்ளும் அந்தப் பெண்ணுக்கும் திருமணம் நடந்து விடுகிறது. திருமணத்துக்குப் பின் தனிக்குடித்தனம் தொடங்கும் புதுமனத் தம்பதிக்குப் பதிய பிரச்சனை தோன்றுகிறது. அதுதான் குழந்தைகள்! அவர்களுக்குத் தங்கள் திருமணம் பற்றி எப்படிச் கூறுவது என்று இருவருக்கும்

பயம்! இருவரும் குழந்தைகளைச் சமாளிக்கும் விதம் குழந்தைகள் இவர்களைச் சமாளிக்கும் விதம் எல்லாமே ஒரே வேடிக்கை!

காதலர்களை மணமக்களாக்கும் சந்தரிபாய் இப்படித்தான் தனி இடத்தைப் பெற்று விடுகிறார். அவ்வளவு இயல்பான பேச்சு. கமித்ரா தன் காதலருக்கு டெலிபோன் செய்வதிலேயிருந்து ஒவ்வொரு சந்தர்ப்பத்திலும் குதூகலமும் சிரிப்பும் கொந்தளிக்க அற்புதமாக நடிக்கிறார்.

தன் அக்காளுக்கும் அவள் புருஷனுக்கும் ஏற்பட்ட விபத்தும் இருவரும் ஒரே சமயத்தில் இறந்து விட்ட அதிர்ச்சியும் கல்யாணமாகாமலே அக்காளின் ஐந்து குழந்தைகளுக்கும் தாயாக நேர்ந்த விபரத்தமும் 'சிப்ளாஷ் பாக்' உத்தியில் சொல்லப்படுகிறது. ஆனால் அது ஏனோ சரியாகக் 'கிளிக்' காகவில்லை.

கன்னட நடிகர் விஷ்ணு வர்த்தன் கதாநாயகனாக நடிப்பதற்கு ஏற்ற படத்தான் இது. ஆறு குழந்தைகளின் தந்தையாகத் தானே வருகிறார்!

தோல்வியடைய இருந்த ஒரு காதல் திருமணத்தைக் குழந்தைகளே தலையிட்டு நடத்தி வைப்பது அதிகப் பிரசங்கித்தனமாகத் தோன்றினாலும் ரஸமாகவே இருக்கிறது.

படத்தின் திரைக்கதையையும் உரையாடல்களையும் எழுதியிருப்பவர் விசு.

கே. பாலசுத்திரன் மேற்பார்வை படத்தின் தனிச் சிறப்பு. திரைக்கதையின் ஆதாரம் உரித்தி; அதற்கு ஆதாரம் ஒரு டர்க்கிஷ் படம் என்று சொல்லப்படுகிறது. அதற்கு எது ஆதாரமோ எப்படியோ போகட்டும். படம் கவையாயிருக்கிறதே!

எழுத்தாளரும் கமித்ராவும் சந்திக்கும் போது அவர் இன்ஷ்யூரன்ஸ் பாலிஸி பற்றிப் பேசி அறுபது எதக் கேலி செய்ய, மரத்தை ரம்பம் போட்டு அறுப்பதைக் காட்டுவது ரசிகர்களின் கையொலியைப் பெறுகிறது.

இயக்குனராக அறிமுகம் ஆகும் லக்ஷ்மி யின் டைரக்ஷன் மழலை பேசவில்லை; அட்பல முறிச்சி தெரிகிறது.

-காந்தன்

ஏற்றதோர் தலைவர் வரவேண்டும்

விவரம் ஆகாபதி

தேர்தலில் எத்தகையவர்கள் வென்று நம்மை ஆள் வரவேண்டும்? அமெரிக்கக் கவிஞர் ஹோசையா கிலபர்ட் ஹாலண்ட் கூறு, நெல்லி ஆ. கணபதி மொழி பெயர்த்து அளிக்கிறார்.

எல்லாம்
இறைவா!
பொல்லா
புனித
நல்லோன்
தீயும்
வல்லோன்
வரத்தான்

வல்ல
கருணை
இருளில்
பூமி
எங்கள்
ஒருவன்
நீதான்
தந்தே

ஆண்டவனே!
நிறைந்தவனே!
இருந்தெங்கள்
நல்ல பெற்றோ
தேவையினை
சேவையினை
அதீவாயே!
அருள்வாயே!

தாய்மையின்
துணிவுடன்
வாய்மையும்
வந்தவர்க்
காயத்தும்
கடமையே
பேய்ளும்
பிறனியா
கோருமே
கூட்டியே
மோமே
மூடியே
தோமே
இகழ்ந்திடும்
வேலுமே
விவேகமும்

எங்கள்
இனிமையாய்
பொங்கும்
போட்டியும்
தங்கள்
தும்மே
இங்கே
ஏற்றதோர்

வடிவம்
உறுதியும்
நம்பிக்கை
குதவிதும்
உவந்ததும்
செய்திடும்
லஞ்சம்
ஒருவனோ
போதில்
மயக்கிடும்
செய்த
மறைத்தல்!
சேவையாய்
கருத்துடன்
போதில்
கொள்க வன்
பரிகோ
பரப்பிடும்
உணர்வைக்
நாடகம்
இதய
காத்திடும்
இன்றே
தலைவர்

தோற்றமாய்த்
நெஞ்சமாய்
கையதும்
கைஇருண்டாய்க்
இலாதவனாய்க்
நல்லவனாய்க்
நெருக்கிடாத
தந்திலோம்!
ஊடுல்லாம்
சொற்றூலம்!
கயதலத்தை
இவைபின்னித்
ன் சீமாய்த்
பொதுதலமும்
அறியாத
தருவாயே!
உணவாக
மொழிவேண்டாம்!
கண்டவுடன்
இனி வேண்டாம்!
சத்தியுடன்
பக்தியுடன்
இப்பொழுதே
வரவேண்டும்!

❖ பொன்னுதரை, செங்கற்பட்டு
கே. தாங்கள் பாராட்டும் சேவை
என்ன?

ப: செங்கற்பட்டுக்கு அருகில்
ஒரு மத்திய தொழு நோய்
மருத்துவ மனை இருக்கிறது.
அதை ஒட்டி, ஒரு அன்புத்
தொண்டு நிலையம் என்ற காவ
னியை அமைத்து ஒரு மனிதர்
அபாரப் பணி செய்கிறார். அவ
ரும் ஒரு நோயாளிதான்.
ஆனால் மனத்தால் மிக்க
ஆரோக்கியமானவர். கவாமி
சந்தரபாரதி என்கிற தமிழ்ப்
புலவர் (பார்வை இழந்தவர்)
நோயாளிகளின் சேவையில்
அற்புதமாக ஈடுபட்டு இருக்
கிறார். தமக்குக் கிடைக்கும்
தமிழக அரசின் உதவித்
தொகையையும்—புலவருக்கான
உதவிப் பணம்—பல அவல்
நாட்டு, இந்திய அன்பர்களின்
நன்கொடையையும் இத்தத் தொண்டு
நிலைய பராமரிப்பில் செலவழிக்கிறார்.
சந்தரபாரதியின் சேவை பாராட்டுக்குரியது.
அத்துடன் செல்வந்தர்களின் ஆதர
விற்கும் உரியது.

❖ சுதா மணிமேகலை, வேலூர்
கே. “வேங்காயம் கக்கானால்...” என்று துவங்கும்
பாடலில் கவி காளமேகம் கடுகை குறிப்பிட
வில்லையே, உங்களுடன் சண்டையா?

ப: காளமேகத்தை விடுங்கள். அழகிய
சொக்கநாத பிள்ளை என்கிறவர், பலசரக்
குப் பெயர் வரப் பாடியுள்ளார். அரிசி,
வசம்பு, ருடன், சாம்பிராணி, கொள்ளு
வரை, கடலை, கக்கு அதிமதுரம், சிரகம்,
மிளகு, பாக்கு, கடுகு, காயம் எல்லாம்
வருகின்றன. எல்லா வார்த்தைகளும்
விலேண்டாயாக வருகின்றன. “பலசரக்குப்
பையெடுத்தான்....” என்ற இப்பாடலை
யாராவது தமிழாசிரியரைக் கேட்டால்
சொல்வார்கள்.

❖ சக்தி ப. குணசேகரன், வேலூர்-4
கே. நடிக்க ஷோபாவின் மரணம் பற்றி?

ப: தற்கொலை செய்து கொண்டு விட்டார்
என்கிறார்கள். புகழின் உச்சியில் செல்வத்
தின் வசதியில் உள்ள ஒரு பெண்—ஒளி
மயமான நீண்ட எதிர்காலத்தில் காலடி
வைத்துள்ள ஒரு பெண் இப்படி இறக்
கிறாள் என்றால் அவளது மனத்தில் எத்தனை
எத்தனை இடிகள் தாக்கியிருக்க வேண்டும்?
பரிதாபம்! பரிதாபம்!

❖ எ. சுப்பிரமணியன், காரைக்குறி-3
கே. நாயிருவரும் சேர்ந்து கதை எழுதலாமா?
ப: எழுதலாம். அப்புறம் ஞானபீடப் பரிசு
உங்களுக்கு வந்தால் பாதிப் பரிசையாவது
எனக்குத் தர வேண்டியிருக்கும். ஆகவே
நீங்கள் தனியாகவே எழுதித் தனியாகவே
பரிசு பெற்றுக் கொள்ளுங்கள்.

❖ மில் சத்யா ரங்கநாதன், ஆற்காடு கோமம்
கே. துன்பங்களுக்கு நடுவில் தனிக்கும் மனிதனைப்
பற்றி...

ப: துன்பம் என்பது வாழ்க்கையின் ஒரு அம்
சம். துன்பங்கள் இல்லாவிடில் மனிதன்
தன்னைப் புதுப்பித்துக் கொள்ளவோ
சிரமமத்துக் கொள்ளவோ முடியாது.
காரணம், தானே கருங்கல்; தானே சிற்பி
யாக மனிதன் இருக்கிறான். துன்பம்
என்னும் உலியால் பொலியப்பட்டால்
தான் அவன் உருவடைய முடியும், உருப்
படவும் முடியும்.

❖ வாக ராஜி, பம்பாய்-81
கே. அமர் தேவன் நாவல்களில் உங்களுக்குப் பிடித்
தது எது?

ப: எல்லாமே. அதில் 'வட்கமி கடாட்சம்'
கொஞ்சம் எக்ஸ்ட்ராவாகப் பிடிக்கும்..
தேவன் ஒரு ஆர்வக் கவிஞர், வலம்புரி
சங்கைப் போல. (தேவனே ஒரு சமயம்
என்னிடம் கூறினார், அவரிடம் வலம்புரிச்
சங்கு ஒன்று இருப்பதாக.)

❖ நடேஷ்குமார், கனக்காடு
கே. உணர்வுக்கும் உணர்ச்சிக்கும் உள்ள வித்தியா
சம்?

ப: நமது ஐம்புலன்களுடன் சம்பந்தப்பட்டது
உணர்வுகள், நமது நெஞ்சத்துடன் சம்பந்த
தப்பட்டது உணர்ச்சி.

❖ எம். தேவராஜ், விழுப்புரம்
கே. அஸ்ஸாம் கல்வரத்தைப் பற்றி ராஜாஜி உயிருட்
விருத்தால் என்ன சொல்லி இருப்பார்?

ப: ராஜாஜியின் சித்தனைத் திறமை எனக்கு
இருந்தால் இதற்குப் பதில் சொல்லியிருப்
பேன். நான் என்ன ஜூனியர் ராஜாஜியார்?

❖ எஸ்.வி. ராஜேந்திரன்
கே. கடுகையும் அரசையும் எப்படி ஒப்பிடலாம்?
ப: ஒப்பிடுவது கஷ்டம். கடுகு, விதை;
அரசு, மரம்!

கு 5. பரிசு பெறுபவர்

பி. பொன்னுதரை
எஸ். ஏ. எஸ். பள்ளி,
செங்கற்பட்டு

பாங்கோகன் என்ன நடக்கிறது?

ஆர். கிருஷ்ணன்

சூல்கி 4-5-1980 இதழில் "ஆறு பாங்குகள் அரசுடமை" என்ற கட்டுரையில் கே. பூர்ணிவாஸன் பாங்குகளில் வாடிக்கையாளர்களின் அவல நிலையை எழுதிப் புலம்பியிருக்கிறார்.

ஒரு கையால் காசோலையைக் கொடுத்து உடனே மற்றொரு கையால் பணத்தைப் பெறுவதுதான் வாடிக்கையாளர் சேவை என்று பரவலாக ஓர் எண்ணம் நிலவுகிறது. சேவைக்கு அர்த்தம் இதுவல்ல. டெபாஸிட்டாக்களுக்குக் கவர்ச்சியான வட்டி விகிதம்; கடன்களுக்குக் குறைந்த பட்ச வட்டி விகிதம்; இதர சேவைகளுக்கு நியாயமான கட்டணங்கள்; இதுதான் உண்மையான வாடிக்கையாளர் சேவை. இந்த ரீதியில்தான் வாடிக்கையாளர்கள் வாயையும் வலியையும் கட்டிச் சேமித்த பணத்திற்கு உண்மையான பிரதிபலன் (Return) கிடைக்கும். அப்படிப்பட்ட பிரதிபலன் ஏன் இப்போது பாங்குகளில் கிடைப்பதில்லை?

1974-ல் The working group on customer service மிகப் பெரிய அளவில் விளம்பரம் செய்து பொது மக்களிடமிருந்து பல கேள்விகளுக்குப் பதில்கள் பெற்று ஏன் வாடிக்கையாளர் சேவை தேசியமயமாக்கப்பட்ட பாங்குகளில் படுமோசமாக இருக்கிறது என்று இசைத் பிட்டுப் பிட்டு வைத்திருக்கும் ஒரு சில காரணங்கள்:

சினி மினி

தன்னார் என்றாலே எனக்குப் பயம். ரொம்ப நாட்களாக இந்தப் பயம் என்னுள்ளே இருந்தது. எப்படியாவது போக்க வேண்டுமென்பதற்காகத்தான் நீச்சல் கற்றுக்கொள்ள ஆரம்பித்தேன். உடலாண்டலில் ஆரம்பித்து சேவராஸிலும் கற்றுக்கொண்டு இப்பொழுது கடற்கரையில் நீந்தி வருகிறேன். 'தமிழ் நாட்டில் நீச்சல் கற்றுத்தர ஒரு பெண் பயிற்சியாளர்கூடலா கிடையாது?' என்றிருந்தேன். -தகவல்: அசோக

- (1) சக்திவாய்ந்த தொழிற் சங்கங்களின் ஆதிக்கம்
- (2) தொழிலாளர்கள் உத்தியோகத்தில் முழுப் பாதுகாப்பு
- (3) காலத்திற்கு ஒவ்வாத நன்னடத்தை விதிமுறைகள்
- (4) வெகுமதி மற்றும் தண்டனை சம்பந்தப்பட்ட விதிமுறைகள் இல்லாமை
- (5) தான் செய்யும் வேலை அதிகம் என்ற மனோபாவம்; எதிலும் அசிரத்தையான தொழிலாளிகளான கண்ணோட்டம்.

ஒரு பாங்கினுள் நுழைந்து என்ன நடக்கிறது என்று பாருங்கள். கிளார்க்குக்கும் பிழைகளுக்கும் சம்பள கிரேடுகளில் Efficiency Bar என்று ஒன்று கிடையாது. அரசாங்க அலுவலகங்களில் இருக்கும் Confidential character Rolls பாங்குகளில் இல்லை. ஒரு நாளைக்கு குறைந்தது இவ்வளவு வேலையாவது செய்ய வேண்டும் என்ற அளவுகோல் கிடையாது. கிளார்க்குள் செய்யும் எந்தவிதமான வேலையையும் ஆபீஸர்கள் செக் செய்தே ஆக வேண்டும் என்ற விதிமுறைகள்; இதனால் கிளார்க்கு களுக்கு Accountability கிடையாது. எங்கு பணம் புழங்குகிறதோ அங்கு ஒரே ஊழியரைத் தொடர்ந்து ஒரு குறிப்பிட்ட கால அளவிற்கு மேல் பணி செய்ய அனுமதிப்பது ஆபத்து என்பது அடிப்படை பாதுகாப்புச் சித்தாந்தம். ஆனால் பாங்குகளில் கிளார்க்கு களுக்கு மாற்றம் என்றால் தொழிற்சங்கத்தை முடுக்கி நாட்டையே ஸ்தம்பிக்கச் செய்து விடுவார்கள்.

கைதிறையைச் சம்பளம். இதர சலுகைகள், வசதிகள் கேட்கவே வேண்டாம். திறையைக் கிளைகள் திறப்பதால் வேறு எங்கும் எதிர் பார்க்க முடியாத அளவிற்கு Promotion சந்தர்ப்பங்கள். அதுவும் மிகக் குறுகிய காலத்தில்! ஆனால் இன்றைய பாங்குக் கிளார்க்கு களின் மோதிரம் என்ன? பணியிலிருந்து கதறிதிரம்!

மேற்கூறியவைகளினால் விளைவுகள் என்ன? இதற்கு மேல் வேலை செய்ய எனக்கு அவகாச

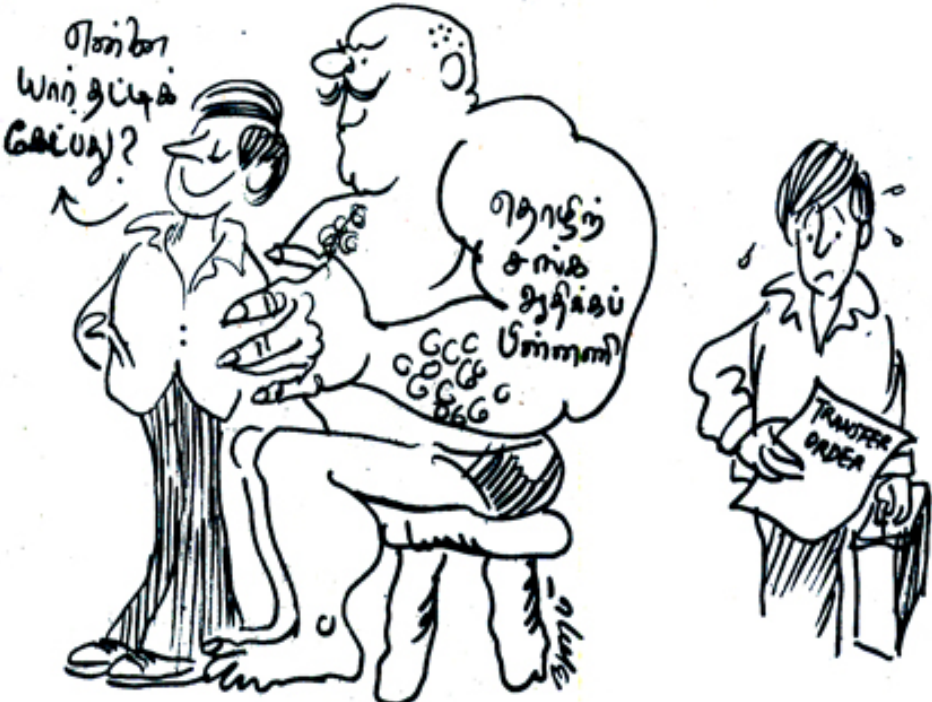
மில்லை என்று கிளார்க் கூறிவிட்டால் ஆபீஸர் அதற்கு மேல் கேள்வி கேட்க முடியாது. என்னதான் வேலையில் தவறு செய்தாலும் ஆபீஸர்கள் தாங்களே அத்தவறுகளைத் திருத்துவதைத் தவிர கண்டிக்க வேறு வழி யில்லை. தொழிற்சங்கத்திற்கு நடுங்காமல் அப்படி கண்டிக்க முற்பட்டால் "நீ செக் செய்து திருத்துவதற்குத்தானே சம்பளம் வாங்குகிறாய்" என்று கிளார்க் கூறிவிட்டால் அதற்குப் பதில் கிடையாது. ஓர் ஊழியர் மிக நன்றாக வேலை செய்கிறாரா? இன்னொருவர் மிக மோசமா? பாங்க் மாணேஜர் இருவருக் குமே ஒன்றும் செய்ய இயலாத விதிமுறைகள். "என்னை யார் தட்டிக் கேட்பது" என்ற மனோபாவம் இந்தச் சூழ்நிலையில் யாருக்குத் தான் வராது? இதனால் தகடுதத்தங்களுக்குக் குறைவேயில்லாமல் போய் விட்டது. வேலை செய்யாமல் ஓவர் டைம் சம்பாதிப்பது; மனைவி பெயரில் ஆயுள் இன்ஷூரன்ஸ் ஏஜன்ஸி எடுத்துப் பெரிய வாடிக்கையாளர்களைப் கடன் வாங்குவோரையும் 'வளைத்து' பாலிஸி எடுக்கவைப்பது, தெரிந்தவர்களுக்குக் குறுக்கு வழியில் கடன் வாங்க உதவி செய்வது, தெரியாதவர்களிடம் கடனில் இவ்வளவு சதவிகிதம் என்று ஸஞ்சம் வாங்குவது, ஊழல், குழப்பம், கும்மாளம், அரட்டை, அரசியல் அடாவடித்தனம், இதுதான் இன்றைய வாடிக்கையாளர் சேவை!

பாங்க் மேல்-நிர்வாகத்திற்கு வாடிக்கையாளர் வேறு எங்கும் செல்ல இயலாது என்று தெரியும். மேலும் பாங்குகள் எல்லாம் வாடிக்கையாளர்கள் டணத்தைக் கொண்டு தொழிற்சங்கங்களால் தொழிலாளர்களுக்குக் காசவே நடத்தப்படுகிறது என்ற உண்மையையும் அறியும். இந்தத் தொழிற்சங்கங்களை அடக்கத் திராணியில்லை. ஏதோ பாங்குகள்

மூடாமல் வேலை என்று பெயருக்கு ஒன்று நடத்தால் சரிதான் என்று மேலும் மேலும் ஆட்களைக்குவித்து ஓர் ஆள் செய்யும் வேலையை மூன்று ஆட்களைக் கொண்டு செய்தால் செலவினங்கள் ஏறி வாடிக்கையாளர்கள் பணத்தின் மதிப்பைக் குறைக்காமல் வேறு என்ன செய்யும்?

Working group on customer service சிபாரிசுகளை மூலையில் தூக்கிப் போட்டாகி விட்டது. கிளார்க்குக்குக்கும் பிழைக்குக் கும் சம்பளம் அதிகமாக்குவது வேலையில் பொறுப்பு, கட்டுப்பாடு முதலியவைகள் உண்டானால்தான் என்று (Package deal) நிபந்தனைகள் போட்ட Indian Bank Association சம்பளம் அதிகமானவுடன் அந்த நிபந்தனைகளை அம்போ என்று கோட்டை விட்டுவிட்டு நிற்கிறது. இந்த அழகில் குறைகளை மறைக்க பாங்க் நிர்வாகங்கள் விளம்பரங்களுக்கு மேல் விளம்பரங்களாகச் செய்த வண்ணம் இருக்கின்றன.

கிளார்க்குள்ளின் அசிரத்தையைப் போக்கி, பொறுப்பை உணர்த்தி, நாம் வாடிக்கையாளர்கள் பணத்தில் வாழ்கிறோம் என்ற எண்ணத்தை உண்டு பண்ணினால் அதுவே பாங்குகள் வாடிக்கையாளர் சேவையை மிகப் பெரிய அளவில் மாற்றி அமைத்துவிடும். வேறு எந்த கொள்கைகளையும் மாற்றுமுன் பாங்குக் கிளார்க்குகளை ஒரே மொழிப் பிராந்தியத்திற்குள் குறைத்தது 5 வருடத்திற்கு ஒரு முறையாவது மாற்றல் (டிரான்ஸ்ஃபர்) செய்ய வேண்டும் என்று ஓர் அவசரச் சட்டம் (Ordinance) அரசாங்கம் கொண்டு வந்தால்தான் வாடிக்கையாளர்களுக்கு விடிவு காலம். இதை இப்போதே செய்யாவிடில் எப்போதுமே செய்ய முடியாமல் போய்விடக் கூடும்.

[ஷேனாய் வாத்தியத்தின் சோக இசை ஒலிக் கிறது. அந்த இசையின் சோகத்தில் காய் சலங்கை குலுங்கிக் குலுங்கி அழுகிறது.]

காய் சலங்கை: என் எதுமானி நர்த்தகி வலத்தியை இழந்த துக்கம் இன்னும் எனக்கு ஆறவில்லை. என் சோகத்தை மேலும் ஏன் கிளப்புகிறாய்!

ஷேனாய்: என் எதுமான் அப்பண்ணு காதலி வலத்தியை இழந்த சோகத்தில் உடல் நிலை செட்டும் அவள் ஆசையை நிறைவேற்ற என்னை இசைத்துப் பணம் ஈட்டுகிறார். அது சோக இசையாகத் தானே வெளிப்படும்?

காய் சலங்கை: அப்பண்ணுவின் மகன் ஆபீசராதி விட்டான்! பெரிய இடத்துச் சம்பந்தம்! இன்னும் என்ன வேண்டுமென் கிறாய்? உன் சோகப் பொழிவைக் குறை!

ஷேனாய்: இசை மேதையான தகப்பனாரை அந்தப் பின்னை எப்படி அவமானப் படுத்து கிறாய் பார்த்தாயா? தந்தையை வேலைக் காரன் என்று கூறியா மனைவியிடம் அறிமுகப் படுத்துவது? இதைவிடச் சோகம் வேறு என்ன இருக்கிறது? அதனுல்தான் இப்படி சோக இசையாகப் பொழிகிறேன்.

காய் சலங்கை: நிறுத்து! நிறுத்து. உன் எது மான் அப்பண்ணுவிடம் பேரனுக்கு எத்தனை ஆசை! பேரனிடம் உன் பாசத்தின் காரண மாகப் பெற்ற மகன் ஷேனாய் வாத்தியத்தை விளையுதலும் பொறுத்துக் கொண்டு விடுகிறான் அப்பண்ணு. இன்னும் எதற்கு அழுகை? விளி எறியப்பட்டதில் அடிபட்டு வளிக்கிறதா?

ஷேனாய்: உயிருக்குப் போராளும் அப்பண் ணுவடைய நெஞ்சு பறும் வேதனையைவிட வர

ஷேனாய் அப்பண்ணு

எனக்கு வளிக்கப் போகிறது? பேரன் 'தாத்தா பிப்பி வாரி' என்று கேட்டு விட்டானே, அவன் உயிரை மீட்கத் தன் கடைசி முயற்சி யைத் தொடங்கி விட்டான் இசைமேதை! என்னும் சோகத்தைக் கட்டுப்படுத்த முடிய வில்லையே!

சலங்கை: அடா! ஷேனாய் இசையைக் கேட்டுப் பேரனுக்கு உயிர் வந்து விட்டது! இசை மேதை அப்பண்ணு தன் உயிரைக் கொடுத்தல்வலா பேரனின் உயிரைக் காத்து விட்டான்! ராஜ்குமார் கதையில் உயிர் விட் டாலும் படத்துக்கு 'உயிர்' கொடுத்திருக் கிறார்!

ஷேனாய்: ஜெயப்பிரதா மட்டும் என்ன? படத்தின் ஆரம்பக் கட்டங்களில் எத்தனை பிரமாதமாக நடனம் ஆடிப் பரவசப்படுத்தி விட்டார்!

சலங்கை: காதுக்கிலிய இசையை ஜி.கே. வெங்கடேஷ் அமைத்திருக்கிறார்! முதல் தட வையா தென்னிந்தியப் படத்திலே மேதை பிஸ்மில்லாகான் ஷேனாய் நாதத்தைப் பொழித்திருக்கிறார்!

ஷேனாய்: உதயசங்கர் பாடல்களும் வசன மும் தந்து ஷேனாய் அப்பண்ணுவைப் பார்க் கத் துண்டியிருக்கிறார்! கன்னட மொழி ஒரு தடங்கலாயில்லே! உணர்ச்சிக்கு மொழி வேணுமா?

சலங்கை: ஒரே ஒரு குறைதான் இந்த வண்ணப்படத்தில்.....

ஷேனாய்: என்ன?

சலங்கை: சங்கராபரணத்துக்கு முன்னு வேயே இது ரிலீஸ் ஆகியிருக்கக் கூடாதா? ஹூம்....

-பி.எஸ்.எம்.

JONES

முடிவுகேள் ஒத்திப்போடப்பட்டுள்ளது!

* ஏராளமான எழுத்தாளர்களின் வேண்டுகோளுக்கிணங்க முடிவு தேதியை ஜூன் 15வ. என ஒத்திப்போட்டிருக்கிறோம். எழுத்தாள அன்பர்கள் இந்த நல்வாய்ப்பை நன்கு பயன்படுத்திக் கொள்வார்கள் என நம்புகிறோம்.

● மொத்தப் பரிசுத் தொகையை ரூ. 2000விற்கு இத்த ஆண்டு ரூ. 2500 ஆக உயர்த்தியுள்ளதை மகிழ்ச்சியுடன் தெரிவித்துக் கொள்கிறோம். இதனை ஐந்தாண்டு பரிசுத் தொகையாக மாற்றுவதற்கு ஐந்து பரிசுகளை வழங்குகிறோம். ஒவ்வொரு பரிசிலும் சிறந்த கதைகளுக்கு ரூ. 500 பரிசு:

- சமூகச் சிறுகதை ● ஹாஸ்யச் சிறுகதை
- சரித்திரச் சிறுகதை ● விஞ்ஞானச் சிறுகதை
- மர்மச் சிறுகதை

என்று ஐந்து தலைப்புகளில் சிறுகதைகளை வரவேற்கிறோம்.

பரிசு பெறும் கதைகள் தவிர பிரசுரத்துக்கு ஏற்கப்படும் ஒவ்வொரு சிறுகதையும் ரூ. 100 சன்மாவும் பெறும். இவற்றில் அறிமுக எழுத்தாளர்களுக்கு போனஸ் உண்டு.

● கதைகள் சொந்தக் கற்பனை என்ற உறுதிமொழி தேவை.

● அறிமுக எழுத்தாளர் எனில் இதுவரை எந்தப் பத்திரிகையிலும் எழுதியது இல்லை என்றும், போட்டி முடிவு அறிவிக்கும் வரை எழுத மாட்டேன் எனவும் உறுதி மொழி தர வேண்டும்.

● நடுவர்கள் குழு கதைகளைப் பரிசீலித்துப் பரிசுக்குரிய கதைகளைத் தேர்ந்தெடுக்கும்.

● உறையின் மேல் அமரர் கல்வி நினைவுச் சிறுகதைப் போட்டி என்று குறிப்பிடுதல் அவசியம்.

● பிரசுரத்துக்கு ஏற்கப்படாத கதைகளைத் திரும்பிப் பெறப் போதிய அளவு தபால் தலை ஒட்டிய சுய விவரமிடாத உறையைக் கதைபுடன் கூடவே அனுப்பித் தர வேண்டும். தபால் தலைகளை மட்டும் இணைப்படுவோ அல்லது பின்னால் தனிவே அனுப்புவதிலோ பயனில்லை.

● கதைகள் கல்வித் துறைக்கு பக்கங்களுக்கு மேற்படாதிருப்பது நலம். ஒருவர் எத்தனை கதைகள் வேண்டுமானாலும் அனுப்பலாம்.

● எவ்விதக் கடிதப் போக்குவரத்தும் கிடையாது.

● சந்தேகம் எழும் விஷயங்களில் கல்வி ஆமிரீயர் தீர்ப்பே முடியுமானது.

ஆமிரீயர், கல்வி, சென்னை-32

**அமரர் கல்வி
நினைவுச்
சிறுகதைப்
போட்டி
1980**

நான் எய்த பாவம் நானேர் இந்தியன் கலை கண்ணதாசன்

இந்தியாவே, என் அருமை இந்தியாவே!
எப்போதும் எனக்கு உன் நினைவுதான்!
தோட்டிலுக்குள் நுழையும் போது - சாப்
பிட உட்காரும் போது, அவன் நாற்றம்
பிடித்த புனித இட்டிலியைக் கொண்டுவந்து
வைக்கும் போது - கசப்பு மாத்திரையை
விழுவது போல் அதை விழுகும் போது -
என் அருமைத் தாய்க்கு, நான் உன்
கையே நினைக்கிறேன்!

அதுவசத்தில் ஒருவளை வேலைக்கு வைக்
கும் போதும் - என் வாடிக்கைக்காரர்களிட
மெல்லாம் அவன் கமிஷன் வாங்கும் போதும் -
என்னைக் கடன்காரருக்கு அவன் பணக்காரன்
ஆகும் போதும் - நான் இனித்தவாய்க்கு நிற்க
அவன் தன் பெண்ணுக்கு ஒன்றரை வட்டம்
ரூபாயில் திருமணம் செய்யும் போதும் -
ஏ, புனித பூமியே! நான் உன்னைத்தான்
நினைக்கிறேன்!

ஒரு வாய் சோறில் பத்துக் கல்லைக் கடித்
தும் போதும் - துவரம் பருப்பில் கேசரிப்
பருப்பைக் காணும் போதும் - கோதுமை
மாவில் மைதா மாவைப் பார்க்கும் போதும் -
தெய்விலேடாட்டாவாசம் அடிக்கும் போதும் -
என் அன்னை பாரதமே, நான் உன்னைத்
தான் நினைக்கிறேன்!

பின்னையைப் படிக்க வைக்கும் போது -
அதற்காக நன்கொடை கொடுக்கும் போது -
கல்லூரியில் சேர்க்கக் கமிஷன் கொடுக்கும்
போது - பட்டம் பெற்ற பின்னைக்கு வேலை
தேடும் போது - படித்தவனும் பட்டினியால்
வாடும் போது -

ஏ, பாரதமே, நான் உன்னைத்தான்
நினைக்கிறேன்!

எந்த ஜன்மத்தில் செய்த பாவத்திற்
காகவோ, இந்த ஜன்மத்தில் இந்த பூமியிலே
இறைவன் என்னைப் படைத்து விட்டான்!

நான் அன்பைத் தேடுகிறேன்; இறந்து
விட்ட என் பெற்றோர்கள் அதை எடுத்துக்
கொண்டு போய் விட்டதை உணருகிறேன்!
நன்றியைத் தேடுகிறேன்; நாவின் வானிலே
மட்டுமே அது தொங்கிக் கொண்டிருப்பதைப்
பார்க்கிறேன்!

நான் நானயத்தைத் தேடுகிறேன்; வெள்
னைக்காரன் கப்பலேறும் போது அதைக்
கூடவே கொண்டு போய் விட்டதாகக் கேள்
விப்படுகிறேன்!

என்ன துரதிருஷ்டமோ, என்னைப்போன்ற
குடிமக்களெல்லாம் விழிக்கும் போது அயோக்
வியர்கள் முகத்திலேயே விழிக்கிறார்கள்;
தூங்கும் போது திருடர்களிடப்பாந்துவிட்டே
தூங்குகிறார்கள்!

மகா முனிவர்களும், வேதங்களும், தெய்
வங்களும் அவதாரமெடுத்த என் அன்னை
பூமியே!

ஆதியும் பகலும் பெற்று விட்டதாகக்
சொல்லப்படும் கதையைப் போல் நீ ஏராள
மான பின்னைகளைப் பெற்று விட்டிருக்கிறாய்!
அவர்கள் பெற்று விட்டதெல்லாம் கவி
தைகள்; நீ பெற்றதெல்லாம் கழதைகள்!
மன்னிக்க வேண்டும் கழதைகளுக்குத் திரு
டத் தெரியாது, மோசடி தெரியாது.

எங்கள் ஊர் தோட்டக்காரையும்,
அரசியல்வாதியையும், வியாபாரியையும்
அவற்றோடு ஒப்பிடுவது தவறு!

உனது மடியில் கங்கை ஓடுவது நியாயம்
தான்; காரணம், என்ருவது ஒருநாள்
இவர்களுெல்லாம் அதில் விழுந்து சாக மாட்
டார்கள் என்பதுதான்!

பூமண்டலத்தில் எந்த பாகத்திலும் இவ்
வளவு நானயம் கேட்ட சமுதாயம் பிறந்தது
மில்லை; இனிப் பிறக்கப் போவதுமில்லை.

இங்கே ஆயிரம் தொழில்கள் இருக்கி
யன; ஆனால் அரசியலுக்குமேல் பெரிய
தொழிலே இல்லை!

ரூர்கென, தூர்க்காழர், பிராய் மூன்றக்
கும் ஆன் செவ்வையிட, ஒவ்வொரு அரசியல்
கட்சியும் தேர்தலுக்குச் செலவழிக்கும் டணம்
அதிகம்!

தலைவருக்கு தோட்டு மாவை, தோட்டு
வேட்டி, தோட்டு சட்டை, தோட்டாவேயே
கோவணம் - தலைவர் வாழ்ந்த வாழ்
வுக்கும், செய்த சேவைக்கும் இவை தேவை
தானல்லவா!

எட்டுத் திசைகளிலும் சுற்றிப் பார்க்கி
றேன். இந்தியாவே, என் அருமை இந்தி
யாவே, நான் இரண்டு வகையான மனிதர்
களையே காண்கிறேன்.

ஒருவன், அயோக்கியமான கேட்டிக்காரன்
இன்னொருவன், நானாயமான மூட்டான்!
'நானாயமான கேட்டிக்காரன் இந்தியாவில்
பிறக்கக் கூடாது' என்பது, இறைவன்
சாபம்!

போகட்டும். இந்த இறைவன் மூட்டான்
தவ்மாக ஒரு காத்தியையும், நேருவையும்,
ராஜாஜியையும், காமராஜரையும் பெற்று
வைக்காமல் இருத்திருந்தால், வெள்ளைக்
காரனை உன்னை ஆண்டிருப்பான்.

உன்னுடைய யோக்கியதைக்கு அதுதான்
நியாயம் என்பதை என் உடன் பிறப்புகள்
நிளமும் உணர்த்திக் கொண்டிருக்கிறார்கள்.

இந்தியாவே, என் அருமை இந்தியாவே,
இனி நீ பின்னைகளைப் பெறுதே! அவர்கள்
நல்ல தேசங்களில் பிறக்கட்டுமே!

மிகப் பொருத்தமான
சோப்பு

இந்தியாவின் ஒரே துர்நாற்றமகற்றும்
சோப் மற்றும் டால்க்

துர்நாற்றத்திலிருந்து உங்கள் உடலுக்கு
நீர்வை... பாதாபம்... கிதாபம் சோப் துளியுற
சென் கிதாபம் மயக்கி துவையும்—ஆக!
பத்துணர்ச்சிகள் பதுக்கி கிதாபம்
சென் திருப்பிசை!

கோதர்ஷ் வடிங்கும் சிந்தால்

